

**Bryssel den 5 mars 2026
(OR. en)**

7009/26

**Interinstitutionellt ärende:
2026/0068 (COD)**

**COMPET 278
IND 165
MI 215
MAP 74
FDI 7
TRANS 124
CLIMA 113
ENV 200
ENER 108
ECOFIN 291
UD 52
POLCOM 84
CODEC 395**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	5 mars 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 100 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en åtgärdsram för att accelerera industriell kapacitet och avkarbonisering i strategiska sektorer och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1724, (EU) 2024/1735 och (EU) 2024/3110

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 100 final.

Bilaga: COM(2026) 100 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 4.3.2026
COM(2026) 100 final

2026/0068 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om inrättande av en åtgärdsram för att accelerera industriell kapacitet och
avkarbonisering i strategiska sektorer och om ändring av förordningarna (EU)
2018/1724,
(EU) 2024/1735 och (EU) 2024/3110**

{SEC(2026) 70 final} - {SWD(2026) 70 final} - {SWD(2026) 71 final} -
{SWD(2026) 72 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Denna motivering åtföljer förslaget till förordning om inrättande av en åtgärdsram för att accelerera industriell kapacitet och avkarbonisering i strategiska sektorer: förordningen om acceleration av industrins omställning.

I dagens geopolitiska landskap är den ofta förekommande och riktade användningen av ekonomiska verktyg för att främja strategiska mål ett allvarligt hot mot unionens resiliens, konkurrenskraft, ekonomiska säkerhet och strategiska autonomi. Såsom framhålls i rapporten om EU:s framtida konkurrenskraft äventyras EU:s säkerhet, konkurrenskraft och ekonomi av instrumentaliseringen av EU:s beroende av handelspartner i strategiska sektorer¹. Unionens förmåga att reagera på och minska beroendet av tredjeländer ligger i styrkan i dess industriella bas, innovationskapaciteten och den inre marknadens integritet.

Övergången till en ren och digital ekonomi är en stor möjlighet att stärka EU:s industriella bas, vilket bland annat beskrivs i kommissionens meddelande om given för en ren industri². De globala värdekedjorna omformas av global konkurrens, snabba tekniska förändringar, strukturella kostnadsnackdelar, orättvisa snedvridningar på den globala marknaden som ökad användning av utländska subventioner för att skapa konkurrensfördelar, liksom instrumentalisering av ekonomiskt beroende. Samtidigt förstärker de ökande geopolitiska spänningarna befintliga sårbarheter och skapar nya. Mot denna bakgrund måste EU agera strategiskt för att säkra och ytterligare stärka sin motståndskraft, industriella bas och långsiktiga konkurrenskraft samt se till att klimatomställningen blir en motor för industriell tillväxt.

Tillverkningsindustrin är nödvändig för att skydda och stärka EU:s långsiktiga ekonomiska motståndskraft och för att uppnå målet om klimatneutralitet. År 2024 stod den för 18,3 % av sysselsättningen i EU:s affärsekonomi³ och för 14,3 % av EU:s totala BNP⁴ men samtidigt för 26,2 % av EU:s växthusgasutsläpp⁵. Trots tillverkningsindustrins fortsatta ekonomiska betydelse har dess andel av BNP under de senaste årtiondena minskat från 17,4 % år 2000 till 14,3 % i dagsläget⁶. Denna tillbakagång är inte bara en ekonomisk realitet, utan en strategisk varningssignal med potentiellt strukturella konsekvenser för EU:s välbefinnande och sociala sammanhållning. Samtidigt ställs tillverkningsindustrin inför allt större utmaningar, som höga

¹ Gemensamt meddelande, *Stärka EU:s ekonomiska säkerhet*, JOIN(2025) 977 final.

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Given för en ren industri: en gemensam färdplan för konkurrenskraft och fossilfrihet*, COM(2025) 85 final, 26.2.2025.

³ Eurostat, [Enterprises by detailed NACE Rev. 2 activity and special aggregates \[sbs_ovw_act_custom_20259000\]](#), senast uppdaterad den 8 december 2025, DOI: 10.2908/sbs_ovw_act.

⁴ Eurostat, [Gross value added and income by main industry \(NACE Rev.2\) \[nama_10_a10_custom_20259318\]](#), senast uppdaterad den 20 februari 2026, DOI: 10.2908/nama_10_a10.

⁵ Eurostat, [Air emissions accounts by NACE Rev. 2 activity \[env_ac_ainah_r2_custom_20259376\]](#), senast uppdaterad den 28 november 2025, DOI: 10.2908/env_ac_ainah_r2.

⁶ Eurostat, [Gross value added and income by main industry \(NACE Rev.2\) \[nama_10_a10_custom_20259318\]](#), senast uppdaterad den 20 februari 2026, DOI: 10.2908/nama_10_a10.

energipriser, global överkapacitet, höga kapital- och driftskostnader för avkarbonisering och ny teknik, låga investeringar jämfört med andra regioner samt rättsliga hinder⁷.

I detta sammanhang är syftet med förordningen om acceleration av industrins omställning att se till att **denna trend vänds och att tillverkningen senast 2035 står för 20 % av EU:s BNP**. Detta kommer att ske genom att påskynda tillståndsgivningen för alla tillverkningsprojekt och genom att tillhandahålla en verktygslåda för att ge tillträde till EU:s inre marknad på ett sätt som förhindrar strategiskt beroende, skapar tillverkningsjobb, främjar avkarbonisering och förbättrar klimatprestandan och ser till att privatpersoner och företag i EU alltid har tillgång till viktiga råvaror och produkter.

Det krävs en stark nyttokalkyl för att uppnå strategiskt oberoende för EU och samtidigt upprätthålla industrins konkurrenskraft och minska koldioxidutsläppen. I detta sammanhang är stärkt konkurrenskraft för vissa strategiska sektorer och teknisklag, särskilt nettonollteknik, energiintensiva industrier och fordonsindustrins leveranskedja, avgörande för EU:s motståndskraft, strategiska autonomi och klimatmål. Att misslyckas med att säkra och diversifiera viktiga leveranskedjor skulle ge upphov till betydande ekonomiska och samhällseliga risker, vilket skulle kunna leda till störningar i den allmänna ordningen i unionen. Minskade externa sårbarheter skulle kunna bidra till att stärka vår ekonomi, främja investeringar och stödja nyttokalkylen för den genomgripande industriella omvandlingsprocess som pågår.

De sektorer som omfattas av förordningen om acceleration av industrins omställning – i synnerhet energiintensiva industrier, tillverkning av nettonollteknik och fordonsindustrin – står för en begränsad andel av EU:s tillverkningsvolym men är strategiskt viktiga. **Sammantaget står de strategiska sektorer som omfattas av förordningen för omkring 15 % av EU:s tillverkningsvolym.** Deras betydelse ligger därför inte så mycket i deras sammanlagda storlek utan snarare i deras centrala roll som leverantörer i tidigare led och som motorer för industriella ekosystem i senare led, bland annat inom byggnation, mobilitet, energi samt rymd och försvar.

Fördröjda eller otillräckliga framsteg i fråga om klimatåtgärder kan intensifiera klimatförändringarnas ekonomiska och sociala effekter, med konsekvenser för den sociala stabiliteten. Åtgärder behövs särskilt inom följande sektorer:

Energiintensiva industrier är en central pelare för det europeiska välbefindandet och en hörnsten i kontinentens industriella bas och utgör grunden för de flesta industriella ekosystem. Trots detta har de energiintensiva industriernas produktionsvolym minskat kraftigt sedan 2021 i förhållande till den övriga tillverkningsindustrin⁸. Kostnadsgapet jämfört med andra regioner i världen har ökat liksom importandelarna, särskilt när det gäller grundmetaller och kemikalier⁹. Kapacitetsutnyttjandet ligger fortfarande på ohållbart låga nivåer¹⁰. En avkarbonisering av dessa industrier kräver betydande investeringar¹¹, men det sker inte

⁷ Draghi, M., 2024, [The future of European competitiveness – Part B | In-depth analysis and recommendations](#).

⁸ Intern analys från Europeiska kommissionen, se konsekvensbedömningsrapporten.

⁹ OECD Working Papers, [A comprehensive overview of the Energy Intensive Industries ecosystem](#), 2025/09.

¹⁰ Europeisk handlingsplan för stål och metaller, COM(2025) 125 final, 19.3.2025.

¹¹ Cirka 500 miljarder euro behövs fram till 2040 för den kemiska industrin, basmetallindustrin, sten- och jordindustrin samt massa- och pappersindustrin. Se Draghi, M., 2024, [The future of European competitiveness – Part B | In-depth analysis and recommendations](#), s. 99, och Europeiska kommissionen, [arbetsdokument från kommissionens avdelningar](#), konsekvensbedömningsrapport, del 3, s. 164–167, följedokument till meddelande från kommissionen *Att säkra vår framtid – Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle*.

tillräckligt snabbt för att uppnå EU:s klimatmål. Trots att många projekt för avkarbonisering har aviserats och vissa är på väg, har mer än hälften av projekten inte genomförts sedan 2023¹². Att modernisera dessa sektorer är grundläggande inte bara för att uppnå våra klimatmål, utan även för EU:s förmåga att förankra industriella värdekedjor och erbjuda högkvalitativa arbetstillfällen. Bland energiintensiva industrier är stål- och cementindustrin de största utsläppskällorna, medan den kemiska industrin är den tredje största källan till EU:s växthusgasutsläpp. Aluminiumindustrin är också mycket elintensiv, och aluminium betraktas som en strategisk råvara vars efterfrågan förväntas öka med 33 % fram till 2050. Samtidigt har dessa industrier förlorat betydande marknadsandelar för EU under det senaste årtiondet. Med tanke på dessa sektorer höga utsläppsintensitet och strategiska roll för den rena och digitala omställningen bör de prioriteras när det kommer till att införa åtgärder på efterfrågesidan. De kännetecknas också av en begränsad kostnadspåverkan för industrier i senare led.

Nettonolltekniken står inför konkurrensutmaningar och betydande sårbarheter i leveranskedjan¹³. Medan utbyggnaden i EU – och i världen – går framåt minskar EU:s tillverkningsandel av denna teknik globalt sett. Produktionen är i hög grad koncentrerad till Kina, som står för mer än 80 % av batteritillverkningskapaciteten och solcellsindustrin, inklusive växelriktare för solenergi som har en viktig funktion i unionens kritiska infrastruktur. Inom annan nettonollteknik, som värmepumpar och geotermisk energi, är EU:s produktion starkt beroende av komponenter från leverantörer utanför EU. Vindkraftstekniken utsätts för kostnadstryck från lågprisimport från Kina, medan tekniken för avskiljning av koldioxid släpar efter när det gäller transport och lagring av koldioxid. Utan beslutsamma åtgärder riskerar EU att bli ännu mer beroende av importerad ren teknik, just nu när globala partner påskyndar sina industristrategier¹⁴ och instrumentaliserar sina industriella styrkor. Samtidigt ligger nettonollteknik till grund för EU:s industriella styrka och bör ges likvärdiga förutsättningar globalt mot bakgrund av orättvist subventionerade överkapaciteter från tredjeländer.

Industrierna i senare led är också under press. Konkurrenskraften hos den **europiska fordonsindustrin** – en symbol för unionens industriella ledarskap – har minskat betydligt. Den genomsnittliga lönsamheten för fordonsindustrins leverantörer har sjunkit från 7,4 % 2017 till 5 % 2023, och mer än 100 000 arbetstillfällen har gått förlorade under 2024/2025¹⁵. Nyligen genomförda undersökningar visar att hälften av leverantörerna av europeiska fordonskomponenter planerar att minska sin produktionskapacitet i EU under de kommande åren. Denna minskning hotar hundratusentals arbetstillfällen och integriteten i Europas industriella framtid.

Mot denna bakgrund tar förslaget upp tre huvudsakliga delproblem:

- 1) Sårbarheter i leveranskedjan inom strategiska sektorer och teknikslag. Global – och inte alltid rättvis – konkurrens och beroende i den internationella värdekedjan undergräver EU:s förmåga att öka eller behålla produktionen inom strategiska sektorer och teknikslag. Ett problemområde är bristen på teknisk sakkunskap och tillverkningsexpertis i EU för viss viktig nettonollteknik och digital teknik. Detta problem förvärras av en splittrad EU-strategi för utländska investeringar, som ofta inte är förknippad med tekniköverföring, skapande av arbetstillfällen och integrering av värdekedjan i EU.

¹² JRC:s analys, se konsekvensbedömningsrapporten.

¹³ [Läget för konkurrenskraften hos ren energiteknik](#), COM(2025) 74 final, 26.2.2025.

¹⁴ BloombergNEF, *New Energy Outlook*.

¹⁵ [European automotive industry: What it takes to regain competitiveness](#), McKinsey, 10.3.2025.

- 2) Begränsad efterfrågan/inga pionjärmarknader för europeiska koldioxidsnåla industriprodukter. Höga produktionskostnader, olika nivåer av teknisk beredskap och brist på industriella skalningseffekter begränsar utvecklingen och spridningen på marknaden av koldioxidsnåla produkter i energiintensiva industrier, vilket undergräver eller försenar investeringarna i avkarbonisering. Detta förstärks ytterligare av svårigheterna att skilja koldioxidsnåla industriprodukter från motsvarande produkter som ger upphov till mycket koldioxid och den begränsade viljan hos sektorer i senare led att betala extra för lägre koldioxidutsläpp.
- 3) Industritekniken används inte i stor skala. Långa, fragmenterade och osäkra tillståndsförfaranden för industriprojekt för avkarbonisering, inklusive infrastrukturanslutningar, försenar införandet och utbyggnaden av ny teknik. För att avkarbonisera industriprocesser krävs en djupgående och kostsam omvandling av tillgångar och verksamheter, vilket medför betydande investeringar, som kan frysas under långdragna tillståndprocesser. Svårigheterna att minska riskerna med investeringar och få tillgång till finansiering är en stor flaskhals.

Mot denna bakgrund tillkännagavs i given för en ren industri ett nytt lagstiftningsinitiativ för att ta itu med flaskhalsar i samband med tillståndsförfaranden, införa resiliens- och hållbarhetskriterier och skapa pionjärmarknader för europeiska rena och motståndskraftiga industriprodukter och teknikslag.

Detta förslag uppfyller det politiska åtagandet från ordförande Ursula von der Leyen, som i sitt tal om tillståndet i unionen 2025 tillkännagav en **rättsakt om stimulanser i industrin** för att öka efterfrågan på rena produkter tillverkade i EU inom strategiska sektorer och teknikslag. Den tillkännagavs också i meddelandet om att stärka EU:s ekonomiska säkerhet av den 3 december 2025.

Lagstiftningsförslaget syftar till att stärka EU:s långsiktiga ekonomiska resiliens, välbefinnande och strategiska oberoende genom att stödja industriproduktionen och påskynda avkarboniseringen. Det har följande mål:

- Utnyttja tillgången till och omfattningen av den inre marknaden för att öka efterfrågan på europeiska koldioxidsnåla industriprodukter och nettonollteknik, bland annat genom att göra det enklare att särskilja grönt stål för att öka dess värde och säljbarhet.
- Maximera fördelarna för den inre marknaden och kvaliteten på utländska investeringar i EU inom de mest strategiska sektorerna.
- Genomföra tillverkningsprojekt i stor skala genom att påskynda och förenkla tillstånden för tillverkningsprojekt samt genom att underlätta utvecklingen av industrikuster i områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning (*accelerationsområden*).

För att uppnå dessa mål införs genom förslaget en balanserad regleringsstrategi för att förbättra industrins konkurrenskraft samt minska och förebygga strategiskt beroende i viktiga sektorer. Strategin är begränsad till den uppsättning minimikrav som krävs för att ta itu med de problem som ett visst antal strategiska sektorer för närvarande står inför, utan att begränsa marknaden och den tekniska utvecklingen på ett otillbörligt sätt eller oproportionerligt öka kostnaden för specifika material och produkter. I förslaget fastställs dessutom en ram för att effektivisera tillståndsförfaranden och främja en samordnad strategi för investeringsprojekt i unionen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget är en följd av given för en ren industri, konkurrenskraftskompassen för EU och det gemensamma meddelandet om att stärka EU:s ekonomiska säkerhet, vilka alla erkänner behovet av brådskande åtgärder för att värna om EU:s framtid som ekonomisk motor, mål för investeringar och centrum för tillverkning. Förslaget är förenligt med handlingsplanen för fordonsindustrin, där det anges att offentligt stöd till fordonsindustrin kommer att villkoras av resiliens- och hållbarhetskriterier och att förordningen om acceleration av industrins omställning bör främja krav på tillverkning i EU ("Made in EU") för battericeller och komponenter i elfordon som säljs i EU, i linje med unionens internationella åtaganden.

Det är också förenligt med fordonspaketet, antaget den 16 december 2025, som bland annat innehåller superkrediter för små elfordon till överkomliga priser som tillverkats i unionen före 2035, och ändringar av utsläppsminskningsmålet för 2035, där de återstående utsläppen ska kompenseras genom användning av grönt stål tillverkat i unionen eller förnybara och koldioxidsnåla bränslen. Genom detta förslag¹⁶, som omfattar en ändring av förordning (EU) 2019/631, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om kriterier enligt vilka produkter inom dess tillämpningsområde kan klassificeras som *små utsläppsfria fordon tillverkade i unionen* eller *koldioxidsnålt stål tillverkat i unionen*. Fordonspaketet innehåller också ett förslag till förordning om rena företagsfordon¹⁷. Detta förslag begränsar det ekonomiska stödet för företagsfordon till utsläppsfria och utsläppssnåla företagsfordon och ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa metoden för att bestämma kriterierna för "tillverkat i Europeiska unionen". För att säkerställa rättssäkerheten och samstämmighet mellan de tre instrumenten innehåller denna förordning harmoniserade definitioner av *små elfordon till överkomliga priser tillverkade i unionen*, *koldioxidsnålt stål tillverkat i unionen* och *företagsbilar och skåpbilar tillverkade i Europeiska unionen*. Förslagen av den 16 december 2025 bör därför anpassas för att hänvisa till den övergripande strategi som antas i denna förordning, snarare än till delegerade akter, för att säkerställa enhetlighet i den rättsliga ramen.

Denna förordning är förenlig med unionens tullkodex, vari unionens regler om icke-förmånsberättigande ursprung fastställs. För att fastställa ursprunget för de produkter som omfattas av denna förordning gäller unionens regler om icke-förmånsberättigande ursprung i enlighet med kodexen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förordningen om acceleration av industrins omställning är ett bidrag till den lagstiftning som är relevant för EU:s ekonomiska säkerhet, industriella konkurrenskraft och avkarbonisering. Med tanke på den roll som energiintensiva industrier och nettonollteknik spelar inom många ekonomiska sektorer och industriella värdekedjor är flera europeiska politikområden och rättsakter relevanta.

För det första är förordningen om acceleration av industrins omställning förenlig med och kompletterar förordningen om nettonollindustrin genom att utvidga de optimerade tillståndsbestämmelserna, som gemensamma kontaktpunkter och tidsfrister för alla projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri, och genom att införa krav på tillverkning i EU för vissa specifika komponenter för nettonollteknik, i syfte att förhindra kringgående, ytterligare bygga upp EU:s tillverkningskapacitet samt motståndskraftiga och konkurrenskraftiga inhemska värdekedjor.

¹⁶ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2019/631 vad gäller normer för koldioxidutsläpp för nya lätta nyttofordon och fordonsmärkning och om upphävande av direktiv 1999/94/EG.

¹⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om rena företagsfordon.

För det andra överensstämmer förslaget med den europeiska klimatlagen, eftersom det syftar till att bidra till att uppnå målet om klimatneutralitet genom att stödja investeringar i avkarbonisering av industrin och i nettonollteknik.

För det tredje är förslaget förenligt med de senaste initiativen för att effektivisera tillståndsförfarandena och öka fordonsindustrins konkurrenskraft. Förordningen om acceleration av industrins omställning syftar särskilt till att effektivisera viktiga tillståndsproucesser, framför allt genom digitalisering och vidareutnyttjande av data. Den bygger på den serie åtgärder som gjorts tillgängliga enligt förslaget om miljötillstånd, vilka tillämpas på sektorns specifika behov.

Förslaget är också förenligt med annan EU-lagstiftning som syftar till att stödja omvandlingen av den europeiska industrin till en ren, cirkulär och klimatneutral ekonomi. Förordningen är till exempel förenlig med och kompletterar kommande produktspecifik miljölagstiftning. Inom byggindustrin kompletterar den förordningen om byggprodukter, inklusive den harmoniserade standarden för växthusgasutsläpp och den planerade märkningen av koldioxidsnål betong. Inom stålsektorn kommer den kommande delegerade akten om stålprodukter enligt förordningen om ekodesign för hållbara produkter att tillhandahålla de nödvändiga delarna för att genomföra bestämmelserna om pionjärmarknaderna för stål genom att belöna cirkularitet och med beaktande av de primära och sekundära stålproducenternas olika egenskaper när det gäller att minska koldioxidutsläppen. Vid utformningen av märknings- och informationskrav baserade på prestandatrösklar för olika produkter bör sådana trösklar ta hänsyn till mängden återvunnet innehåll i industriprodukten, genom att sänka tröskeln vid en större mängd återvunnet innehåll i produkten, i förekommande fall. Förordningen om acceleration av industrins omställning kompletterar på ett liknande sätt batteriförordningen, vari ramen för miljöambitioner för EU:s batteritillverkning fastställs, vilket gör det möjligt att inrikta pionjärmarknadsbestämmelserna enligt rättsakten på krav på tillverkning i EU. Den kompletterar de kommande miljöprestandareglerna för solcellsmoduler inom ramen för ekodesign och energimärkning genom att främja EU:s tillverkning av överensstämmande produkter. I fråga om att främja koldioxidsnåla och biobaserade lösningar är den anpassad till EU:s nya bioekonomistrategi.

Förslaget är också förenligt med EU:s övriga klimatlagstiftning. EU:s utsläppshandelssystem är det viktigaste klimatpolitiska instrumentet för att minska utsläppen av växthusgaser och spelar en central roll för att stimulera utsläppsminskningar inom energiintensiva industrier och elproduktion. Detta förslag kompletterar prissignalen från EU:s utsläppshandelssystem och stöder skapandet av pionjärmarknader för koldioxidsnåla industriprodukter. Det är också anpassat till förordningen om en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM).

När det gäller kommande initiativ kommer förslaget till rättsakt om den cirkulära ekonomin att komplettera förordningen om acceleration av industrins omställning genom att främja återvinning och tillgång till sekundära råvaror, vilket minskar beroendet och sårbarheten även för energiintensiva industriprodukter. Samstämmighet mellan de sektorsspecifika åtgärderna i förordningen om acceleration av industrins omställning och den övergripande ramen för den kommande översynen av offentlig upphandling kommer också att säkerställas.

Förslaget tar hänsyn till unionens internationella åtaganden vid offentlig upphandling enligt WTO-avtalet om offentlig upphandling och EU:s relevanta bilaterala handelsavtal. Aktörer som är etablerade i länder som omfattas av sådana åtaganden kan dra nytta av verkställbart tillträde till särskilda upphandlingsförfaranden som definieras i de relevanta förteckningarna över omfattning. Dessa åtaganden är uppbyggda mellan olika kategorier av upphandlande myndigheter, däribland staten, decentraliserade myndigheter, offentligrättsliga organ och allmännyttiga företag, och mellan olika typer av upphandlingar som varor, tjänster och bygg-

och anläggningsarbeten. Deras tillämplighet beror därför på den upphandlande myndighet som genomför upphandlingen och på kontraktsföremålet. Unionen behåller dessutom rätten att tillämpa allmänna undantag eller säkerhetsundantag.

Till följd av detta ger unionens upphandlingsåtaganden inte enhetligt eller omfattande tillträde till alla partner, och det är inte möjligt att upprätta en enda förteckning över tredjeländer med fullt garanterat tillträde till EU:s hela upphandlingsmarknad. Detaljerad information om upphandlingsåtaganden och vilka leverantörer som får delta finns tillgänglig för de upphandlande myndigheterna¹⁸, till stöd för en konsekvent tillämpning av internationella upphandlingsskyldigheter liksom för unionens förmåga att uppnå sina politiska mål enligt detta förslag.

Även om det i förordningen om acceleration av industrins omställning fastställs en ram för vad ”Made in Europe”-upphandling innebär, som omfattar energiintensiva industriprodukter, nettonollteknik och fordonskomponenter, klargörs i den kommande översynen av den rättsliga ramen för offentlig upphandling *hur* sådan upphandling ska genomföras. Genom rättsakten integreras och genomförs sektorsspecifika krav som fastställs i relevanta lagstiftningsakter inom en gemensam upphandlingsram och – för viktiga sektorer – ge upphandlande myndigheter tydliga verktyg för att prioritera anbud som huvudsakligen består av europeiska produkter. Detta tillvägagångssätt säkerställer samstämmighet och rättssäkerhet för både offentliga upphandlare och ekonomiska aktörer.

Förslaget till förordning tar också hänsyn till unionens handelspolitiska skyddsinstrument, bland annat den nyligen föreslagna åtgärden för att hantera de negativa effekterna av global överkapacitet på EU:s stålmarknad. Det fungerar dessutom som ett komplement till den befintliga ramen för utländska direktinvesteringar, som handlar om säkerhet och allmän ordning. Slutligen påverkar förslaget inte tillämpningen av EU:s konkurrensregler.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den lämpliga rättsliga grunden är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), enligt vilken unionen kan anta harmoniseringsåtgärder. Med tanke på den komplexa och gränsöverskridande karaktären hos resiliens och avkarbonisering av industrin behövs sådana åtgärder för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, särskilt för strategiska sektorer.

Det är också nödvändigt att använda artikel 207 om EU:s gemensamma handelspolitik i EUF-fördraget som ytterligare rättslig grund för vissa åtgärder som införs enligt denna förordning. Bestämmelser om utländska investeringar omfattar en särskild grupp sektorer för att säkerställa minimivillkor för investeringar och produktion med mervärde i unionen. Bestämmelserna syftar därför främst till att den inre marknaden ska fungera väl. Utländska direktinvesteringar omfattas dock uttryckligen av EU:s gemensamma handelspolitik.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Konkurrenskraft, hållbart välstånd, ekonomisk säkerhet och avkarbonisering är frågor av stor betydelse för EU. Ingen enskild medlemsstat kan på egen hand hantera avkarboniseringen av

¹⁸ Detaljerad information finns tillgänglig via Europeiska kommissionens verktyg [Procurement for Buyers](#) på portalen Access2Markets. Den kommer att hjälpa EU:s upphandlande enheter att ta reda på vilka anbudsgivare som får delta i offentliga upphandlingsförfaranden i EU:s medlemsstater, på grundval av bestämmelserna i WTO-avtalet om offentlig upphandling och EU:s bilaterala handelsavtal.

industrin på ett effektivt sätt, på grund av utmaningens integrerade karaktär: energimarknader, insatser för att begränsa klimatförändringarna och behovet av en väl fungerande inre marknad för energiintensiva industriprodukter och nettonollteknik. De konkurrensutmaningar som industrin för närvarande står inför kommer sannolikt att få medlemsstaterna att vidta ensidiga åtgärder. Sådana insatser kan visserligen vara motiverade men att inte samordna dem riskerar att splittra den inre marknaden och påverka dess funktionssätt negativt, göra EU mer sårbart för externa chocker och inte kunna utnyttja den inre marknadens tillgångar för att ge fördelar till lokala och europeiska ekosystem.

En harmoniserad strategi på EU-nivå är därför nödvändig enligt artikel 114 i EUF-fördraget för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och ta itu med utmaningarna med motståndskraft och avkarbonisering av industrin, samtidigt som EU:s konkurrenskraft skyddas. Åtgärderna i detta initiativ skulle inte vara lika effektiva (om alls) om de genomfördes av medlemsstaterna på egen hand, eftersom de utmaningar som hanteras rör den inre marknaden. De är inte begränsade till enskilda medlemsstater eller till en grupp av medlemsstater, utan rör EU:s industriella bas och EU-omfattande värdekedjor. Det är dessutom osannolikt att åtgärder som genomförs på medlemsstatsnivå på ett tillfredsställande sätt tillgodoser behoven hos nära sammankopplade leveranskedjor på den inre marknaden och kan leda till ytterligare marknadsfragmentering och riskerar att störa leveranskedjan.

Klimatförändringar är vidare en gränsöverskridande utmaning som kräver åtgärder på både internationell nivå och EU-nivå för att effektivt komplettera och stärka åtgärder som vidtas på regional, nationell och lokal nivå. Kostnaden för passivitet är alleuropeisk. Den nödvändiga industriella omvandlingen kommer att påverka många sektorer i EU:s ekonomi och göra samordnade åtgärder på EU-nivå oundvikliga för att driva på en omvälvande, rättvis och kostnadseffektiv omställning och uppåtgående konvergens. Nationella åtgärder som inte samordnas kan leda till olika regler för marknadsaktörer, icke-harmoniserade tillståndsförfaranden och förfaranden för offentlig upphandling, t.ex. inom ramen för grön offentlig upphandling, och riskerar i slutändan att undergräva den inre marknadens funktionssätt.

Utan ytterligare EU-åtgärder kommer status quo sannolikt att kvarstå, vilket ökar risken för att EU förlorar strategisk industriell kapacitet och förmåga, att den inre marknaden fragmenteras ytterligare och att EU blir kritiskt beroende av tredjeländer för gröna, digitala och försvarsrelaterade mål och mål som rör ekonomisk säkerhet. Detta skulle i sin tur kunna få negativa konsekvenser för unionens ekonomiska säkerhet, social och territoriell sammanhållning, främst genom effekter på sysselsättningen, regional utveckling och rättvis tillgång till industriella möjligheter.

I enlighet med denna logik är de föreslagna åtgärderna inriktade på områden där det finns ett påvisbart mervärde med att agera på unionsnivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt – åtgärder som syftar till att förbättra nyttokalkylen för energiintensiva industrier att investera i avkarbonisering och för EU:s strategiska sektorer och teknikslag att stärka sin konkurrenskraft.

Enligt artikel 5.3 i EU-fördraget ska subsidiaritetsprincipen tillämpas på områden som inte omfattas av unionens exklusiva befogenhet. I artikel 3.1 e i EUF-fördraget föreskrivs att unionen har exklusiv befogenhet på området för den gemensamma handelspolitiken. Artikel 207.2 i EUF-fördraget omfattas av kategorin exklusiv befogenhet. Det innebär att subsidiaritetsprincipen inte är aktuell i den mån som artikel 207 i EUF-fördraget används som ytterligare rättslig grund för åtgärder för att genomföra unionens gemensamma handelspolitik.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna uppfyller proportionalitetsprincipen och visar att det finns ett mervärde i att agera på EU-nivå, eftersom de insatser som krävs har så stor skala och bredd och måste ske snabbt.

Åtgärderna för tillståndsgivning kommer att kräva att medlemsstaterna effektiviserar processerna. Digitaliseringen av tillståndsförfarandena kommer på lång sikt att leda till tids- och kostnadsbesparingar för både myndigheter och företag, vilket gör det möjligt att påskynda ren tillverkning och industriell utbyggnad i hela EU.

Kraven på låga koldioxidutsläpp och tillverkning i EU står i proportion till den europeiska industriella produktionskapaciteten och är utformade för att inte lägga betydande ekonomiska bördor på medlemsstaternas administrativa budgetar. Att upprätta pionjärmarknader är avgörande för att öka de viktiga sektorernas och den viktiga teknikens konkurrenskraft och därigenom stärka EU:s industriella bas och säkerställa autonomi inom dessa strategiska sektorer.

Obligatoriska villkor för utländska direktinvesteringar är nödvändiga för att uppnå målet att maximera fördelarna med dessa investeringar i medlemsstaterna, stärka fördelarna med den inre marknaden och utnyttja tillträdet till den inre marknaden. De kommer att säkerställa att investeringarna kommer med kunskapsutveckling, skapande av arbetstillfällen och integrering av värdekedjan.

Åtgärderna för områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning gör medlemsstaterna ansvariga för att identifiera och utse sådana områden, samtidigt som de ger fördelar som syftar till bättre och mer konkurrenskraftiga villkor för tillverkningsindustrin.

- **Val av instrument**

En förordning anses vara det lämpligaste instrumentet, eftersom den gör det möjligt att fastställa krav som gäller direkt för nationella myndigheter och berörda ekonomiska aktörer. Detta bidrar till att kraven genomförs med nödvändig skyndsamhet och på ett harmoniserat sätt, vilket leder till större rättssäkerhet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning genomförde kommissionen ett omfattande samråd med berörda parter som syftade till att samla in tillförlitlig information med hjälp av en rad olika metoder, samrådsdeltagare och verktyg. Kommissionen vidtog flera åtgärder: Ett öppet samråd online mellan den 15 april och den 8 juli 2025 (314 svar och 133 bifogade ståndpunktsdokument), en inbjudan att lämna synpunkter för konsekvensbedömningen (295 svar), ett riktat samråd som var öppet för sammanslutningar och företag i sektorn för energiintensiva industrier (62 svar), en lägeskontrollworkshop som var öppen för företag i sektorn för energiintensiva industrier (40 deltagare), en lägeskontrollworkshop om EU:s märkning av grönt stål som endast var öppen för stålföretag (34 deltagare) och en lägeskontrollworkshop som var öppen för medlemsstaterna (46 deltagare). Alla tre workshopparna gav möjlighet att lämna in ståndpunktsdokument. Slutligen anordnades också

ett riktat samråd för batteriekosystemet och dess sektorer i efterföljande led (63 uppgiftslämnare). Resultaten av det offentliga samrådet sammanfattas i den faktarapport som tillsammans med svaren på uppmaningen att inkomma med synpunkter offentliggjorts på portalen ”Kom med synpunkter”.

På det hela taget hävdade berörda parter att de utmaningar som EU:s energiintensiva industrier står inför är bristen på förnybar energi till överkomliga priser, illojal internationell konkurrens, höga kapital- och driftskostnader till följd av avkarbonisering, låg vilja för sektorer i senare led att betala för gröna premier, komplexa, långa tillståndsförfaranden och svårigheter att få tillgång till finansiering för projekt för avkarbonisering.

Kommissionen fick ett brett stöd för idén att skapa och skydda pionjärmarknader för koldioxidsnåla industriprodukter tillverkade i EU, som en viktig mekanism för att stimulera efterfrågan och främja investeringar i avkarbonisering. På samma sätt enades berörda parter om att skapandet av pionjärmarknader kommer att bidra till att skydda konkurrenskraften hos EU:s fordonsindustri och industri för ren teknik. De bekräftade vidare att kraven på tillverkning i EU är viktiga för att se till att marknaden för koldioxidsnåla industriprodukter och rena teknikprodukter inte undergrävs av konkurrens från länder utanför EU. Majoriteten av de berörda parterna i batterisektorn stödde också kraven på tillverkning i EU i olika politiska åtgärder, både för offentlig upphandling och produkter som släpps ut på marknaden. Effektivisering och påskyndande av tillståndsförfaranden fick stort stöd, särskilt från små och medelstora företag, som har mindre resurser för att hantera den administrativa arbetsbördan. Berörda parter såg positivt på bestämmelserna om utländska investeringar och noterade att sådana åtgärder skulle kunna locka till sig välbehövligt kapital tillsammans med ytterligare fördelar.

• **Konsekvensbedömning**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning bygger detta lagstiftningsförslag på en konsekvensbedömning som analyserar problemet och delproblemen kopplade till EU-industrins behov av att påskynda processer och produkter i samband med avkarbonisering i ett globalt sammanhang med konkurrensutmaningar. I konsekvensbedömningen identifieras möjliga politiska alternativ för att hantera problemkällorna och bedöms de sannolika effekterna av dessa. Konsekvensbedömningen utformades för att återspegla samrådet med kommissionens avdelningsövergripande styrgrupp för förordningen om acceleration av industrins omställning.

Konsekvensbedömningen fick ett negativt yttrande från nämnden för lagstiftningskontroll den 26 september 2025. Nämnden rekommenderade följande:

- Utveckla den dynamiska baslinjen, inklusive en bättre förklaring av omfattningen av nedgången i investeringar i avkarbonisering och av den långsamma minskningen av koldioxidutsläppen.
- Förbättra analysen av problemdrivande krafter, inklusive drivkrafter för tillståndsgivning och utländska direktinvesteringar, och på grundval av detta se över de allmänna och specifika målen på ett SMART sätt (specifikt, mätbart, uppnåeligt, relevant och tidsbaserat) samt förbättra åtgärderna.
- Göra en mer ingående analys av tillgången till och den ekonomiska bärkraften hos industriell teknik för avkarbonisering och efterfrågan på koldioxidsnåla alternativ, inklusive priselasticitet och utbytbarhet.
- Förbättra kostnads–nyttoanalysen genom bättre kvantifiering, bland annat genom att förbättra bilaga 3.

- Bekräfta modelleringens robusthet för kostnads–nyttoanalysen och öppet rapportera de antaganden som använts för beräkningen.

Alla ovannämnda punkter har åtgärdats i största möjliga utsträckning. När den reviderade konsekvensbedömningen lämnades in avgav nämnden ett positivt yttrande med reservationer den 20 november 2025. I reservationerna påpekades behovet av att förbättra analysen av de förväntade effekterna av det allmänna målet samt samspelet med konsekvenserna för den ekonomiska säkerheten. Behovet av att ytterligare förklara begränsningarna i samband med modelleringen liksom kostnads–nyttoberäkningarna och effekterna för konsumenter och sektorer i senare led framhölls också. Synpunkterna har beaktats genom en förbättrad analys och i den mån det varit möjligt. Nämndens yttrande samt den slutliga konsekvensbedömningen och sammanfattningen av den offentliggörs tillsammans med detta förslag.

Konsekvensbedömningen bygger på fem specifika mål som tar itu med de identifierade problemkällorna. I konsekvensbedömningen anges tre alternativ för varje specifikt mål på grundval av nivån på det politiska ingripandet, omfattningen, effektiviteten och samstämmigheten samt proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna.

I **alternativ 1** föreslås en märkning av koldioxidintensitet för alla energiintensiva sektorer. Syftet är att skapa pionjärmarknader genom att införa krav på koldioxidsnålhet för energiintensiva material (stål, cement¹⁹ och aluminium) i utvalda sektorer i senare led (fordons- och byggindustrin) vid offentlig upphandling och för stödsystem. Enligt alternativet föreslås också att införa minimikrav för tillverkning i EU för batterier, solcellssystem och fordonskomponenter i offentliga upphandlingsförfaranden och för offentliga stödsystem. När det gäller målet att maximera fördelarna för utländska direktinvesteringar införs frivilliga villkor för investeringar över ett angivet tröskelvärde för leveranskedjan för batterier och eventuellt för relevanta energiintensiva industrier. För att effektivisera tillståndsgivningen föreslås enligt alternativet ett enhetligt digitalt förfarande för alla tillstånd som gäller för hela tillverkningssektorn. Slutligen rekommenderas medlemsstaterna att underlätta offentlig finansiering av projekt i industriområden.

Alternativ 2 bygger på det första alternativet med ett utvidgat tillämpningsområde och mer omfattande krav. När det gäller pionjärmarknader införs enligt alternativ 2 krav på koldioxidsnålhet och tillverkning i EU för stål, cement och aluminium i utvalda sektorer i senare led (fordons- och byggindustrin) vid offentlig upphandling och för stödsystem. Villkoren för specifika investeringar är obligatoriska snarare än frivilliga. Alternativ 2 ökar stödet till tillståndprocessen genom att ytterligare åtgärder för energiintensiva industrier införs. Slutligen är utnämningen av industriområden en skyldighet, i stället för en rekommendation, för medlemsstaterna. Märkningen minskar dock dess tillämpningsområde genom att en särskild märkning av koldioxidintensitet för stål föreskrivs, med detaljerade regler som senare kan utvidgas till att omfatta andra energiintensiva material.

Alternativ 3 utökar de två föregående alternativen ytterligare. På pionjärmarknader införs krav på koldioxidsnålhet och tillverkning i EU för allt stål och aluminium samt för all cement som släpps ut på marknaden för användning inom fordons- och byggindustrin. Enligt alternativet utvidgas också kraven på tillverkning i EU till att omfatta alla batterier, solceller och viktiga fordonskomponenter som släpps ut på marknaden. När det gäller tillståndsgivning införs särskilda åtgärder för industriområden.

¹⁹ För pionjärmarknadsåtgärder i samband med cement fastställs kraven för betong och murbruk, eftersom dessa är de relevanta slutprodukter som används i byggindustrin.

På det hela taget rekommenderas alternativ 2, eftersom det skulle uppfylla målen på ett så effektivt och ändamålsenligt sätt som möjligt. Det uppvisar största samstämmighet och har också en mer positiv inverkan vad gäller proportionaliteten jämfört med de andra två alternativen, eftersom det omfattar förslag på krav på koldioxidsnålhet och tillverkning i EU för enbart offentlig upphandling och offentligt stöd. Alternativ 2 skulle kunna medföra en engångsminskning på cirka 240 miljoner euro netto när det gäller den administrativa bördan för företagen, främst genom tillståndsbestämmelserna (se bilaga 4 till konsekvensbedömningen). I kostnads–nyttoanalysen drogs slutsatsen att alternativ 2 leder till totala nettovinster på omkring 8 miljarder euro för ekonomin 2030, trots att vissa anpassningskostnader för sektorer i senare led påverkas av kraven på låga koldioxidutsläpp och/eller tillverkning i EU. Dessa förluster uppvägs dock till stor del av långsiktiga fördelar när det gäller mervärdesskapande, ökad ekonomisk säkerhet, motståndskraft och skapande av arbetstillfällen i de europeiska strategiska industrierna, vilket i slutändan ger stabilitet och hållbart ekonomiskt välstånd. Alternativ 3 skulle vara effektivare när det gäller att uppnå vissa mål, särskilt när det gäller bestämmelserna om pionjärmarknader, men det skulle öka kostnaderna för ekonomin på ett oproportionerligt sätt.

Skillnader jämfört med det rekommenderade alternativet i konsekvensbedömningen

Förslaget till förordning innehåller åtgärder som avviker från det rekommenderade alternativ som presenteras i konsekvensbedömningen, med avseende på följande:

- När det gäller tillståndsförfaranden har särskilda åtgärder för industriella tillverkningskluster (dvs. tyst godkännande i mellansteg och prioriteringsbedömning av anslutningsansökningar), som inte ingick i det rekommenderade alternativet, införts med tanke på de synergieffekter som förväntas med de övriga bestämmelserna om områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning.
- När det gäller tillämpningsområde omfattar bestämmelserna om förfaranden för offentlig upphandling, auktioner och stödsystem ytterligare nettonollteknik än den som analyserades i konsekvensbedömningen. Genom förslaget införs även krav på tillverkning i EU för solvärmeteknik, värmepumpar, vindkraft, fissionsenergi och vätgas, i linje med målet att öka EU:s ekonomiska säkerhet, motståndskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet. En särskild bilaga har lagts till konsekvensbedömningen för att presentera de viktigaste effekterna av dessa åtgärder. Batterier och solceller står redan i dag inför en unik kombination av hög global överkapacitet och ett stort EU-beroende av enskilda försörjningskällor, medan annan nettonollteknik som omfattas möter en intensiv (och inte alltid rättvis) global konkurrens och skulle kunna ställas inför en liknande marknadsutveckling. Kommissionen har därför beslutat att införa sådana bestämmelser för att förutse och minska potentiella framtida försörjnings- och marknadsrisker.

När det gäller stål begränsas i förslaget kraven för stål som används i fordons- och byggindustrin till kriterier för låga koldioxidutsläpp (i stället för att kombinera krav på koldioxidsnålhet och på ursprung i EU) inom ramen för offentlig upphandling och stödsystem. Mot bakgrund av den nyligen föreslagna handelsåtgärden mot negativa handelsrelaterade effekter av den globala överkapaciteten på unionens stålmarknad anses det inte nödvändigt att införa en europeisk preferens för stål.

- För att uppfylla kraven på låga koldioxidutsläpp kommer betong att anses vara koldioxidsnål om den uppfyller kriterierna för *koldioxidsnål betong* i de genomförandeåtgärder som antagits enligt förordningen om byggprodukter. På samma sätt måste produkter av grönt stål som används inom byggindustrin och

omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation överensstämmande med den definition av *koldioxidsnål* som fastställs inom ramen för förordningen om byggprodukter. Stålprodukter som faller utanför tillämpningsområdet för förordningen om byggprodukter kommer att betraktas som koldioxidsnåla om de uppfyller villkoren för *grönt stål* som kommer att fastställas i de delegerade akterna enligt förordningen om ekodesign för hållbara produkter. Detta tillvägagångssätt kommer att säkerställa att förordningen överensstämmer med den befintliga produktspecifika lagstiftningen.

- Förslaget innehåller dessutom ändringar av artikel 25 om offentlig upphandling i förordningen om nettoindustrin för att klargöra vilken teknik som omfattas, nämligen enbart teknik som brukar upphandlas offentligt. Genom förslaget ändras även artikel 26 i förordningen om nettoindustrin när det gäller auktioner. Skälet är att ta hänsyn till auktionernas växande betydelse för att trygga unionens energiförsörjning och säkerställa dess tekniska suveränitet. Förslaget innehåller även ändringar av artiklarna 1 och 22 i förordningen om byggprodukter.
- Förslaget följer inte det rekommenderade alternativet att anta en frivillig stålmarkering till stöd för beslut om investeringar i grönt stål. Fokus läggs i stället på att snabbt genomföra befintliga åtaganden, t.ex. inom ramen för förordningen om ekodesign för hållbara produkter, och att utforma en befogenhet för att kunna komplettera bestämmelserna om pionjärmarknader med utvecklingen av frivilliga märkningar av energiintensiva industriprodukter i koldioxidsnåla prestandaklasser.

Alla dessa åtgärder ligger inom den övergripande ram som bedömdes i konsekvensbedömningen och påverkar inte i någon större utsträckning jämförelsen av alternativ. För ren teknik innebär utvidgningen av tillämpningsområdet att de resulterande effekterna på elmarknaderna kan vara större, även för användare i senare led. Samma skyddsåtgärder som analyserades i detalj för batterier och solenergi gäller dock även för annan nettoallteknik.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag är utformat för att mildra effekterna på regelbördan av krav på ursprung i unionen och koldioxidsnålhet samt av villkoren för utländska direktinvesteringar. Andra delar, till exempel när det gäller tillståndsgivning, minskar den direkt för ekonomiska aktörer.

De administrativa kostnaderna för företag som kommer att tillämpas direkt med denna förordning förväntas uppvägas av effektivitetsvinster från förenklade tillstånd och långsiktiga fördelar i form av större motståndskraft i leveranskedjorna. De avser skyldigheter att visa efterlevnad av bestämmelserna om pionjärmarknader för företag som är verksamma i relevanta sektorer i senare led. När det gäller villkor för investeringar skulle en enhetlig tillämpning av villkoren i hela unionen till stor del förhindra forumshopping och kapplöpning mot botten när det gäller att locka till sig utländska investeringar, samtidigt som affärsvillkoren harmoniseras och förenklas.

För medlemsstaterna förväntas ytterligare administrativa kostnader i samband med övervakning och genomförande av bestämmelserna om pionjärmarknader i samband med offentliga upphandlingar och stödsystem. På liknande sätt kommer genomförandet av villkor för utländska investeringar, inklusive åläggande, övervakning och bestraffning, att öka de administrativa kostnaderna. Tillståndsbestämmelserna förväntas också öka de offentliga myndigheternas kostnader på kort sikt, medan digitalisering och förenkling kommer att medföra betydande kostnads- och tidsbesparingar på medellång och lång sikt, både för industrin och för myndigheterna. Slutligen kommer utnämningen av accelerationsområden

och genomförandet av fördelar för industriområden att medföra ytterligare administrativa kostnader för medlemsstaterna, mot fördelarna för enskilda företag som verkar inom dessa områden.

- **Grundläggande rättigheter**

I artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*) föreskrivs näringsfrihet. Åtgärderna i detta förslag skapar innovationskapacitet och främjar efterfrågan på energiintensiva industriprodukter i unionen, vilket kan stärka näringsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt och praxis.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får budgetkonsekvenser för kommissionen. Det kommer närmare bestämt att krävas ungefär sex heltidsekvivalenter per år för att genomföra, en ytterligare återkommande kostnad på 20 000 euro per avsnitt för utvidgningen av bilaga I till förordningen om en gemensam digital ingång med de planerade tillståndsbestämmelserna och en engångskostnad på 20 000 euro för investeringar i back-end-systemet för den gemensamma digitala ingången. Jämfört med konsekvensbedömningsrapporten har siffrorna justerats för att återspegla de bredare åtgärder som föreslås i rättsakten.

Budgetkonsekvenserna är främst att utföra det arbete som planeras för att i) se över anmälningar om utländska direktinvesteringar som lämnats in av investeringsmyndigheterna i medlemsstaterna, ii) övervaka fullgörandet av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller bestämmelserna om pionjärmarknader och iii) genomföra utvidgningen av bilaga II till förordningen om en gemensam digital ingång och back-end-systemet för den gemensamma digitala ingången för att iaktta tillståndsbestämmelserna.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att utvärdera förslagets samstämmighet, resultat, effekter, proportionalitet och subsidiaritet tre år efter det datum då det börjar tillämpas. En översynsklausul föreslås efter fem år för att bedöma om bestämmelserna om pionjärmarknader fortfarande är nödvändiga mot bakgrund av marknadsutvecklingen, eller om sådana åtgärder bör övervägas för andra sektorer som är avgörande för EU:s ekonomiska säkerhet. De föreslagna åtgärderna är utformade som riktade och tidsbundna insatser för att öka unionens industriella kapacitet och den ekonomiska säkerheten endast i strategiska sektorer. Detta garanterar att den skräddarsydda strategin förblir flexibel, evidensbaserad och kan anpassas till de föränderliga behoven hos Europas industriella bas.

För att genomföra utvärderingen ska medlemsstaterna och de nationella behöriga myndigheterna på kommissionens begäran förse den med nödvändig och relevant information.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I kapitel I i förordningen beskrivs de allmänna bestämmelserna, inbegripet förordningens syfte, nämligen att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att inrätta en ram för att säkerställa unionens tillgång till en säker, hållbar och motståndskraftig försörjning av relevanta tillverkningsprodukter och deras leveranskedjor, förordningens tillämpningsområde, industrialiseringsmålet och de definitioner som krävs vid tillämpningen av förordningen.

I kapitel II beskrivs de nödvändiga villkoren för industriproduktion och avkarbonisering, fastställs bestämmelser som säkerställer förenklade, effektiva och digitala tillståndsförfaranden för projekt för industriell tillverkning samt införs bestämmelser om tillståndsförfaranden för projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri och nettonollindustriprojekt.

I kapitel III fastställs en ram för tillämpningen av krav på ursprung i unionen och koldioxidsnålhet för vissa produkter och tjänster från strategiska sektorer i samband med offentlig upphandling och offentliga stödsystem.

Det anges krav på koldioxidsnålhet för stål och krav på ursprung i unionen och koldioxidsnålhet för betong och murbruk och aluminium som används i särskilda sektorer i senare led, nämligen byggnads-, infrastruktur- och transportsektorn, liksom krav på ursprung i unionen för fordon. Dessutom ges möjlighet att fastställa åtgärder på efterfrågesidan för produkter från den kemiska industrin.

I kapitel IV fastställs en ram för införande av villkor för utländska direktinvesteringar i framväxande strategiska sektorer, där investeringsvärdet överstiger 100 miljoner euro. Sådana investeringar kommer inte att genomföras förrän de relevanta villkoren har uppfyllts fullt ut. De investeringsmyndigheter som utses av medlemsstaterna kommer att ansvara för att se över och övervaka efterlevnaden av dessa villkor, och kommissionen kommer att spela en samordnande roll.

I kapitel V fastställs en ram för medlemsstaternas utnämning av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning på grundval av en fastställd uppsättning kriterier. Syftet med dessa områden är att underlätta den geografiska grupperingen av industriell verksamhet och främja gynnsamma villkor för de industrier som etablerar sig där. Områdena för acceleration av tillverkningsindustrins omställning kommer att utvecklas i samverkan med andra unionsinitiativ.

I kapitel VI fastställs förordningens gemensamma slutbestämmelser i form av genomförandebestämmelser som inbegriper utvärdering, övervakning, översyn, utövande av delegeringsbefogenheter och sanktioner. Kapitlet innehåller också ändringar av förordningarna (EU) 2018/1724 [förordningen om en gemensam digital ingång] och (EU) 2024/1735 [förordningen om nettonollindustrin], inklusive bestämmelser om ursprungs krav för offentliga upphandlingsförfaranden, cybersäkerhetskrav för offentlig upphandling och skärpta bestämmelser om cybersäkerhet för auktioner samt ursprungs krav för auktioner och andra typer av offentliga insatser. Slutligen innehåller kapitlet ändringar av förordning (EU) 2024/3110 [förordningen om byggprodukter] för att säkerställa samstämmighet och synergieffekter med och stödja målen för detta förslag.

Bilaga I innehåller en förteckning över sektorer för områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning.

I bilaga II fastställs krav på koldioxidsnålt innehåll, krav på ursprung i unionen eller bådadera för vissa produkter från energiintensiva industrier i samband med offentliga upphandlingsförfaranden och offentliga stödsystem.

I bilaga III fastställs krav på ursprung i unionen för fordon för offentliga upphandlingsförfaranden och offentliga stödsystem. Det anges också kriterier för att ett litet utsläppsfritt fordon ska anses vara ”tillverkat i EU” vid tillämpning av artikel 5 i förordning 2019/631.

I bilaga IV anges en ändring av bilaga II till förordning (EU) 2018/1724.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en åtgärdsram för att accelerera industriell kapacitet och avkarbonisering i strategiska sektorer och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1724, (EU) 2024/1735 och (EU) 2024/3110

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den globala covid-19-pandemin, Rysslands olagliga och oprovocerade anfallskrig mot Ukraina, fientliga ekonomiska åtgärder, cyberattacker, utländsk påverkan, användning av unionens ekonomiska beroenden som vapen, godtyckliga handelsåtgärder, tilltagande effekter av klimatförändringarna och ökande geopolitiska spänningar har blottlagt unionens sårbarhet och utgör ett allvarligt hot mot unionens samhällen, ekonomier och företag. Unionens ekonomiska säkerhet har därför en oskiljaktig koppling till dess förmåga att stärka resiliensen och minska de risker som uppstår till följd av fientliga ekonomiska sammankopplingar. Unionen är fast besluten att skydda sin ekonomiska säkerhet och motarbeta hot mot försörjningskedjor, infrastruktur och central teknik, och hot som innebär att unionens ekonomiska beroenden används som vapen²². Unionens ekonomiska säkerhet och sociala sammanhållning har en oskiljaktig koppling till dess förmåga att stärka resiliensen och minska de risker som uppstår till följd av ekonomiska sammankopplingar. Detta kräver att resiliensen i försörjningskedjorna stärks och att den inre marknaden och den industriella kapaciteten skyddas, samtidigt som territoriell, social och ekonomisk sammanhållning upprätthålls, bland annat genom att främja en stark och konkurrenskraftig industriell bas inom utvalda strategiska sektorer, såsom ren och digital teknik, energiintensiva

²⁰ [...]

²¹ [...]

²² <https://www.consilium.europa.eu/sv/policies/european-economic-security/>.

industrier och fordonsindustrin, för att säkra tillgången till strategiska material och strategisk teknik och bevara arbetstillfällen av hög kvalitet i unionen.

- (2) I den europeiska strategin för ekonomisk säkerhet²³ och meddelandet om ekonomisk säkerhet av den 3 december 2025²⁴ presenteras en tydlig väg mot att ta itu med geoeconomiska spänningar och teknikförändringar för att undvika ekonomiska beroenden i kritiska industriella försörjningskedjor, kritisk teknik och kritisk infrastruktur som kan leda till lokala brister och hota unionens konkurrenskraft, ekonomi och i slutändan dess sociala sammanhållning.
- (3) Trots unionens mål om ekonomisk säkerhet, resiliens, arbetstillfällen av god kvalitet och klimatneutralitet har tillverkningskapaciteten minskat under de senaste 20 åren. Tillverkningsindustrins andel av unionens totala bruttonationalprodukt har minskat från 17,4 % till 14,3 % mellan 2000 och 2024. Det är därför nödvändigt att stärka den ekonomiska resiliensen, konkurrenskraften och skapandet av arbetstillfällen, samtidigt som unionens klimat- och energimål uppnås. Unionen bör sträva efter att tillverkningskapaciteten står för minst 20 % av unionens bruttonationalprodukt senast 2035. För att bidra till detta mål behöver det bli lättare att utveckla projekt för industriell tillverkning inom unionen.
- (4) De utmaningar som följer av behovet av avkarbonisering inom industrin och av en resilient industriproduktion är komplexa och överskrider nationella gränser. Fragmenterade nationella åtgärder som syftar till att ta itu med dessa utmaningar riskerar att undergräva den inre marknadens funktion. Åtgärder som antas av enskilda medlemsstater kan leda till olika krav på marknadsaktörer, inkonsekvent upphandlingspraxis och olika tillståndsförfaranden i olika medlemsstater. Sådana åtgärder skulle kunna stå i vägen för gränsöverskridande handel inom unionen och skapa snedvridningar på den inre marknaden, vilket skulle undergräva investerarnas förtroende, öka kostnaderna och omdirigera investeringsflöden inom unionen. Det är därför nödvändigt att fastställa harmoniserade åtgärder för att säkerställa en väl fungerande inre marknad.
- (5) För att garantera rättssäkerheten bör det hänvisas till den senaste översynen av den statistiska näringsgrensindelningen i Europeiska unionen (Nace rev. 2). För att säkerställa överensstämmelse med befintlig unionslagstiftning och möjliggöra en enhetlig tillämpning av denna förordning i hela unionen bör industriell tillverkning och energiintensiva industrier definieras med hänvisning till Nace-klassificeringskoderna²⁵.
- (6) Energiintensiva industrier är en central del av unionens välbefinnande. De möjliggör ett brett spektrum av industrier i senare led och bidrar till unionens ekonomi genom att skapa arbetstillfällen, stödja tillväxt och främja innovation. De står dock också för omkring 22,3 % av unionens växthusgasutsläpp och kräver betydande investeringar i avkarbonisering, vilket också leder till minskade föroreningar. Kombinationen av höga energipriser, behovet av storskaliga investeringar i avkarbonisering och orättvis global konkurrens ger energiintensiva industrier en konkurrensnackdel, och det finns allt fler tecken på att industrin försämras.

²³ Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet om en europeisk strategi för ekonomisk säkerhet (JOIN(2023) 20 final).

²⁴ Gemensamt meddelande till Europaparlamentet och rådet – *Stärka EU:s ekonomiska säkerhet* (JOIN(2025) 977 final).

²⁵ Med undantag för Nace-kod C12 (e-vätskor som används i e-cigarett), nikotinprodukter under Nace-kod C20.59 och tillverkning av e-cigarett och anordningar för tobaksuppvärmning under Nace-kod C32.99 (såvida de inte är godkända som läkemedel eller certifierade som medicintekniska produkter).

- (7) Nettonollteknik är avgörande för att uppnå unionens energi- och klimatmål. Den spelar en avgörande roll för att minska utsläppen av växthusgaser och möjliggöra avkarbonisering i en rad olika ekonomiska sektorer, bland annat byggsektorn, transportsektorn och industrin. Den är också avgörande för att utveckla hållbara energilösningar genom att möjliggöra avkarbonisering av energiförsörjningen och hitta innovativa lösningar i syfte att kunna bygga ut och digitalisera elnäten och energisystemet som helhet. Unionens tillverkningssektor för nettonollteknik står dock inför betydande utmaningar, bland annat en ökad global konkurrens och sårbarheter i försörjningskedjan, vilket äventyrar unionens konkurrenskraft och ekonomiska resiliens.
- (8) Bioekonomin ger hållbar biomassa och biobaserade lösningar för industriproduktion. I kommissionens meddelande *En strategisk ram för en konkurrenskraftig och hållbar bioekonomi för EU*²⁶ identifieras pionjärmarknader, såsom biobaserade plaster och polymerer, biobaserade kemikalier och biobaserade byggprodukter samt spetsteknik som kan stödja unionens strategiska oberoende och avkarbonisering i de industrisektorer som identifieras i detta förslag till förordning.
- (9) Fordonsindustrin är en hörnsten i unionens ekonomi. I syfte att uppnå unionens klimatpolitiska mål har det under de senaste åren inom den europeiska fordonsindustrin gjorts stora investeringar i utvecklingen av renare fordon och innovativa komponenter. Elfordon och elfordonskomponenter, inbegripet drivbatterier, elektroniska framdrivningskomponenter och elektroniska system, är viktig teknik för att påskynda avkarboniseringen av vägtransporter. Till följd av kostnadsnackdelar och omvandlingen av värdekedjan med en ökande värdeandel för batterier, elektronisk framdrivning och elektronik minskar dock andelen beståndsdelar med ursprung i unionen i fordon som tillverkas i unionen. Det är inte längre möjligt att skjuta upp ändamålsenliga åtgärder för att undvika risken för att den lokala produktionen försvinner. Utan sådana åtgärder skulle de nuvarande omständigheterna leda till ett fullständigt beroende av tredjeländer för viktiga fordonskomponenter. Det skulle utgöra ett allvarligt hot mot unionens ekonomiska säkerhet och framtida resiliens samt mot klimatmålen.
- (10) De nationella tillståndsförfarandena är oförutsägbara, komplexa och ofta alltför långdragna, vilket motverkar kostnadseffektiviteten i de investeringar som krävs för att utveckla industriell verksamhet. För att säkerställa och påskynda ett ändamålsenligt genomförande av industriell tillverkning bör medlemsstaterna därför tillämpa förenklade och digitaliserade tillståndsförfaranden. En behörig myndighet bör samordna alla tillståndsförfaranden och utfärda ett övergripande beslut inom den tillämpliga tidsfristen.
- (11) Gemensamma åtkomstpunkter bör inrättas baserat på de europeiska företagsplånböcker som införts i enlighet med [Förslaget till förordning om införande av europeiska företagsplånböcker²⁷] eftersom de utgör en säker, standardiserad och interoperabel plattform där företag kan interagera med offentliga myndigheter. Detta bör göra det möjligt att lämna in ansökningar på ett effektivt och ändamålsenligt sätt samtidigt som man säkerställer en hög nivå av dataskydd, cybersäkerhet och informationsintegritet. Med de europeiska företagsplånböckerna blir det också möjligt

²⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En strategisk ram för en konkurrenskraftig och hållbar bioekonomi för EU* (COM(2025) 960).

²⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av europeiska företagsplånböcker (COM(2025) 838 final).

att effektivisera investeringar och undvika onödigt dubbelarbete, vilket optimerar resurserna och minskar företagens administrativa börda. När de gemensamma åtkomstpunkterna inrättas bör man också i möjligaste mån använda unionens befintliga digitala infrastruktur, kataloger och byggstenar, inbegripet de som utvecklats inom ramen för det tekniska engångssystemet och tillhörande genomförandeakter. Detta skulle främja komplementaritet, interoperabilitet och effektiv användning av offentliga medel, samtidigt som man undviker överlappning med befintliga digitala lösningar.

- (12) För att säkerställa effektiva och förenklade tillståndsförfaranden bör en enda ansökan som omfattar alla nödvändiga tillstånd erbjudas för alla projekt för industriell tillverkning utom för tillverkningssektorn under kod C12. Den bör inte tillämpas om särskilda tillstånds- eller licensieringsförfaranden eller krav har fastställts i unionens harmoniseringslagstiftning för projekt för industriell tillverkning, såsom i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/1735²⁸ och (EU) 2024/1252²⁹. Sektorsspecifik unionslagstiftning om läkemedel och medicintekniska produkter har nyligen genomgått eller håller på att genomgå ytterligare effektivisering av harmoniserade regler och tidsfrister för godkännanden och certifieringar, med alternativ för att vid behov påskynda processen. Sådana regler bör därför inte betraktas som tillståndsförfaranden inom ramen för detta initiativ.
- (13) I förordning (EU) [202X/XX] av den [...] ³⁰ fastställs en gemensam ram för påskyndande av miljöbedömningar i syfte att främja unionens utbyggnad av viktig teknik, öka oberoendet och stärka konkurrenskraften. Förfaranden i samband med miljöbedömningar bör påskyndas och effektiviseras för planer, program och projekt inom alla sektorer av ekonomin, samtidigt som man upprätthåller en hög skyddsnivå för människors hälsa och miljön. Vissa sektorer kan dock kräva ännu snabbare miljöbedömningar. Därför, och för att säkerställa samstämmigheten i den rättsliga ramen för miljöbedömningar, samtidigt som hänsyn tas till de ytterligare behoven av påskyndande inom vissa strategiska sektorer, inrättas genom förordning (EU) [202X/XX] en särskild verktygslåda som bör användas inom ramen för den här förordningen. Projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri, projekt för industriell tillverkning i områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning och projekt för nettonollteknik bör betraktas som strategiska projekt i den mening som avses i förordning (EU) [202X/XX] och bör därför omfattas av den särskilda verktygslåda som inrättas genom den förordningen, med tanke på projektens viktiga roll i att uppfylla unionens klimatmål och deras bidrag till unionens resiliens och ekonomiska säkerhet.
- (14) I förordning (EU) 2024/1735 fastställs bestämmelser som effektiviserar administrativa processer och tillståndsförfaranden för tillverkningsprojekt för nettonollteknik. Vissa särskilda komponenter i försörjningskedjan för nettonollteknik produceras genom energiintensiva produktionsprocesser. Projekt för avkarbonisering inom energiintensiv

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj>).

³⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om att påskynda miljöbedömningar (COM(2025) 984 final, 10.12.2025).

industri omfattas av förordning (EU) 2024/1735 om de berörda anläggningarna producerar komponenter som ingår i försörjningskedjan för nettonollteknik. De anläggningar inom energiintensiv industri som inte producerar komponenter som används i nettonollteknik är dock för närvarande undantagna från tillämpningsområdet för förordning (EU) 2024/1735. Detta skapar en risk för ojämna villkor mellan energiintensiva industrier och bromsar insatserna för avkarbonisering. Alla projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri bör därför omfattas av samma tillståndsförfaranden.

- (15) Unionen bör utnyttja sin ekonomiska tyngd på ett mer strategiskt sätt och så även möjligheten att reglera tillträdet till den inre marknaden. I detta sammanhang är strategisk användning av offentliga insatser avgörande för att förhindra kritiska beroenden i unionen. Offentlig upphandling står för 15 % av unionens BNP. Upphandlande myndigheter och enheter bör därför, när så är lämpligt, säkerställa att kraven på offentlig upphandling främjar ekonomisk säkerhet och resiliens i försörjningskedjorna. Offentliga stödsystem spelar också en viktig roll för att stimulera efterfrågan i sektorer i senare led som står för en betydande andel av efterfrågan på vissa strategiska produkter och viss strategisk teknik. Sådana system bör därför gynna stödmottagare som i högre grad bidrar till att stärka unionens resiliens och främja målen för avkarbonisering. Auktioner är avgörande för utbyggnaden av nettonollteknik och bör utformas för att främja efterfrågan på sådan teknik, inbegripet komponenter med ursprung i unionen.
- (16) Unionen och medlemsstaterna upprätthåller ett öppet investeringsklimat, i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och sina internationella åtaganden. Här ingår åtaganden enligt Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling³¹, bilaterala handelsavtal, offentliga upphandlingsförfaranden och andra former av offentliga insatser. Samtidigt behåller unionen rätten att göra allmänna undantag eller säkerhetsundantag. Kommissionen kommer regelbundet att bedöma om villkoren för att utesluta ett tredjeländ från tillämpningsområdet för de bestämmelser som fastställer huruvida beståndsdelar med ursprung i tredjeländer är likvärdiga med ursprung i unionen har uppfyllts, och kommer att vidta lämpliga åtgärder. Ekonomisk säkerhet syftar till att skydda och stärka den inre marknaden. Medlemsstaterna kan inte förlita sig på ekonomisk säkerhet för att förhindra, villkora eller på annat sätt hindra investeringar från andra medlemsstater.
- (17) En gradvis integrering av kandidatländer och potentiella kandidatländer på unionens inre marknad, bland annat genom ett gradvist deltagande i unionens åtgärder och program, är avgörande för att stödja ländernas anpassning till unionens regelverk, stärka deras konkurrenskraft, främja djupare integrering i unionens värdekedjor och öka unionens ekonomiska säkerhet. Denna förordning bör därför bidra till att främja en sådan gradvis integrering, bland annat genom att underlätta för ekonomiska aktörer från dessa länder att delta i unionsomfattande värdekedjor, offentliga upphandlingar, offentliga stödsystem och auktioner när så är lämpligt och i linje med unionens intressen och mål.
- (18) Med tanke på hur viktigt det är att unionen går mot större strategiskt oberoende och resiliens bör unionen av konsekvensskäl också erkänna partnerländernas proaktiva insatser för att prioritera inhemskt deltagande i ekonomisk verksamhet, liknande de

³¹ Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling från 2012, tillgängligt på https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/rev-gpr-94_01_e.pdf.

åtgärder som fastställs i denna förordning. I samband med införande av krav på ursprung i unionen inom vissa kategorier av förfaranden för offentlig upphandling och offentliga stödsystem bör unionen erkänna och noga överväga partnerländernas villkor för beståndsdelar för strategiska unionsfinansierade eller unionsstödda investeringar i dessa partnerländer. Denna strategi förväntas öka ömsesidiga ekonomiska fördelar, stärka strategiska partnerskap och ligga i linje med unionens övergripande mål för internationella partnerskap.

- (19) Åtgärder på efterfrågesidan bör inriktas på att fastställa krav på koldioxidsnålhet för stål, cement och aluminium som används i byggnader, infrastruktur och motorfordon, när så är lämpligt, eftersom dessa sektorer är de mest energiintensiva industrierna. Riktade unionsomfattande åtgärder på efterfrågesidan kan bidra till att skapa pionjärmarknader för koldioxidsnåla och unionsproducerade produkter inom energiintensiva industrier, stödja avkarboniseringen och samtidigt stärka unionens industriella bas.
- (20) Sektorer i senare led som står för en stor andel av efterfrågan på vissa energiintensiva material, såsom bygg- och fordonssektorerna, bör prioriteras inom ramen för denna förordning vid fastställande av krav på ursprung i unionen, krav på koldioxidsnålhet, eller bådadera. Detta är särskilt lämpligt med tanke på att sådana sektorer i hög grad omfattas av offentlig upphandling och stödsystem, medan andelen energiintensiva insatsvaror av det totala produktionsvärdet är relativt liten och därför minimerar effekterna av eventuella högre priser.
- (21) För att säkerställa överensstämmelse med unionens befintliga produktlagstiftning bör stål, betong och aluminium inom byggsektorn betraktas som koldioxidsnåla i enlighet med kraven i de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2024/3110³² och (EU) 2024/1781³³.
- (22) I meddelandet om given för en ren industri³⁴ betonades behovet av att skapa pionjärmarknader för industriprodukter med låg växthusgasintensitet, bland annat genom att främja sådana produkter på den inre marknaden genom att inrätta ett unionsmärkningssystem, till att börja med i stålsektorn. Detta bör ses mot bakgrund av att unionens produktlagstiftning redan är utformad för märknings- och informationskrav, inbegripet omfattande produktmärkningskrav som kommer att fastställas genom de delegerade akterna i enlighet med förordningarna (EU) 2024/3110 och (EU) 2024/1781. Med tanke på vikten av både primär och sekundär stålproduktion för den långsiktiga resiliensen hos unionens industriella bas bör sådana krav baseras på prestandaklasser där hänsyn tagits till olika åtgärder för avkarbonisering i stålproduktionen, vilket också belönar cirkularitet, och där man efter behov justerar gränsvärdena för utsläppsintensitet utifrån procentandelen metallskrot som används i produktionen för de produktkategorier som vanligtvis kräver primär stålproduktion. Det bör också vara möjligt att komplettera de delegerade akter som

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3110 av den 27 november 2024 om fastställande av harmoniserade regler för saluföring av byggprodukter och om upphävande av förordning (EU) nr 305/2011 (EUT L, 2024/3110, 18.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3110/oj>).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

³⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En industriplan i den gröna given för nettonollåldern* (COM(2023) 62 final, 1.2.2023).

antagits i enlighet med förordningarna (EU) 2024/3110 och (EU) 2024/1781 för att stödja skapandet av pionjärmarknader genom investeringsbeslut om produkter som beviljas en lägre prestandaklass för växthusgasintensitet, för industriprodukter som ännu inte regleras genom en delegerad akt enligt förordning (EU) 2024/1781, eller som ännu inte omfattas av tillämpningsområdet för produkter som ingår i den arbetsplan som antagits i enlighet med den förordningen. För att göra detta bör det vara möjligt att inrätta frivilliga klassificeringssystem baserade på industriprodukters växthusgasintensitet. För att skapa miljöintegritet och administrativ genomförbarhet är det viktigt att förlita sig på väletablerade och övervakade redovisningsmetoder för växthusgasutsläpp. I bilaga I till kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/331³⁵ finns relevanta produktriktmärken och systemgränser för inhemska anläggningar och delanläggningar inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066³⁶ finns regler för redovisning av växthusgasutsläpp. För att begränsa den administrativa bördan när det gäller importerade produkter är det lämpligt att möjliggöra användning av uppgifter som redan verifierats inom ramen för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen, i enlighet med de genomförandebestämmelser som antagits i enlighet med artikel 7 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956³⁷. För att återge industriprodukternas växthusgasintensitet på ett korrekt sätt är det, utöver att omfatta de direkta utsläpp som vanligtvis är kopplade till anläggningens verksamhet och som omfattas av bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG³⁸, lämpligt att även ta hänsyn till de viktigaste indirekta utsläppen, bland annat de från el-, vätgas- och värmeproduktion och som används i tillverkningsprocessen. För att säkerställa konsekvens och begränsa den administrativa bördan bör de metoder som används för att fastställa krav på koldioxidsnålhet enligt denna förordning använda uppgifter om utsläpp som rapporterats inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen, om dessa finns tillgängliga och är relevanta.

- (23) För att säkerställa att målen i denna förordning uppnås, särskilt skapandet av pionjärmarknader för europeiska koldioxidsnåla industriprodukter, bör obligatoriska tekniska minimispecifikationer fastställas för krav på koldioxidsnålhet och krav på ursprung i unionen i offentliga upphandlingsförfaranden. De kraven bör gälla för upphandling av dessa produkter i offentliga varukontrakt och i offentliga byggentreprenadkontrakt, offentliga tjänstekontrakt och koncessioner, om produkterna används för verksamhet som bedrivs inom ramen för dessa kontrakt. I enlighet med ramen för offentlig upphandling bör dessa obligatoriska tekniska minimispecifikationer undvika att på konstlad väg begränsa konkurrensen och att

³⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/331 av den 19 december 2018 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 59, 27.2.2019, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/331/oj).

³⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 (EUT L 334, 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/956 av den 10 maj 2023 om inrättande av en mekanism för koldioxidjustering vid gränsen (EUT L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

gynna en viss ekonomisk aktör. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör genomföra offentliga upphandlingsförfaranden i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU³⁹, 2014/24/EU⁴⁰ och 2014/25/EU⁴¹ samt tillämplig sektorsspecifik lagstiftning. Produkters och komponenters ursprung i unionen bör fastställas i enlighet med unionens tullagstiftning.

- (24) För att säkerställa att kraven är genomförbara till rimlig kostnad och undvika att konkurrensen begränsas är det nödvändigt att fastställa på vilka villkor upphandlande myndigheter undantagsvis får besluta att inte tillämpa kraven på koldioxidsnålhet och ursprung i unionen. Villkoren bör omfatta fall där tillämpningen av sådana krav skulle leda till teknisk inkompatibilitet vid driften eller underhållet av ett projekt, till exempel situationer där användningen av sådana produkter skulle riskera att inte uppfylla de grundläggande krav för byggnadsverk gällande byggnader eller infrastruktur som fastställs i förordning (EU) 2024/3110. De krav som fastställs i den här förordningen bör endast tillämpas på upphandlingsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU och direktiv 2014/25/EU, dvs. förfaranden vars uppskattade värde når eller överskrider de tröskelvärden som anges i de direktiven. Följaktligen bör upphandlingsförfaranden som inte omfattas av dessa direktiv, inbegripet sådana som ligger under de tillämpliga tröskelvärdena, inte omfattas av de krav som fastställs i den här förordningen, för att på så sätt undvika oproportionerliga skyldigheter för upphandlingar med lågt värde som genomförs av upphandlande myndigheter, även på lokal nivå.
- (25) Fordonspaketet, som antogs den 16 december 2025, innehåller ett förslag om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631⁴² för att bland annat föreskriva beviljande av superkrediter för små elfordon till överkomliga priser tillverkade i unionen före 2035 och om ändring av utsläppsminskningmålet för 2035, där de återstående utsläppen ska kompenseras genom användning av koldioxidsnålt stål tillverkat i unionen eller förnybara och koldioxidsnåla bränslen. Fordonspaketet innehåller också ett [förslag till förordning om rena företagsfordon] som begränsar det ekonomiska stödet för företagsfordon till utsläppsfria och utsläppssnåla företagsfordon som är tillverkade i Europeiska unionen. För att säkerställa rättssäkerhet och överensstämmelse med förordning (EU) 2019/631 i dess ändrade lydelse och [förslaget till förordning om rena företagsfordon] bör det i den här förordningen fastställas definitioner för *små elfordon till överkomliga priser tillverkade i unionen, koldioxidsnålt stål tillverkat i unionen och företagsbilar och lätta lastbilar tillverkade i Europeiska unionen*.
- (26) För att förenkla förfaranden och minska den administrativa bördan bör kontrollen av efterlevnaden av kraven i denna förordning inte medföra en oproportionerlig börda för ekonomiska aktörer eller upphandlande myndigheter. Kontrollsystemet bör därför

³⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj>).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (EUT L 111, 25.4.2019, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj>).

baseras på en egenförsäkran från de ekonomiska aktörerna. Ett sådant tillvägagångssätt är förenligt med den allmänna ram för offentlig upphandling som fastställs i direktiv 2014/24/EU, särskilt artikel 59, som föreskriver en egen försäkran om överensstämmelse, med förbehåll för efterföljande kontroll av den utvalda anbudsgivaren. När det gäller fordon bör tillverkarna, vid tidpunkten för utfärdandet av intyget om överensstämmelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858⁴³, tillhandahålla ett medföljande dokument som intygar att fordonen uppfyller de relevanta kraven på ursprung i unionen. Detta dokument bör vara likvärdigt med en egenförsäkran och utgöra en del av den dokumentation som visar att kraven i den här förordningen är uppfyllda.

- (27) För att säkerställa att de krav som fastställs i denna förordning förblir lämpliga i takt med att marknadsförhållanden, tekniken och unionens klimat- och inre marknads mål fortsätter att utvecklas bör kommissionen ges befogenhet att se över kraven utifrån objektiva kriterier och övervakningsresultat. När kommissionen bedömer om den ska se över kraven på ursprung i unionen, kraven på koldioxidsnålhet, eller bådadera, bör den beakta utvecklingen i det berörda regelverket, inbegripet tullagstiftningen om ursprungsregler, utsläppshandelssystemet som fastställs i direktiv 2003/87/EG, mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen som fastställs i förordning (EU) 2023/956 och handelspolitiska skyddsinstrument.
- (28) Investeringar, även från utländska enheter, spelar en avgörande roll för att främja en stark inre marknad och territoriell sammanhållning, särskilt genom att öka innovation och driva på ekonomisk tillväxt, vilket är avgörande för unionens konkurrenskraft. Under särskilda omständigheter kan särskilt stora investeringar med ursprung i tredjeländer som har en betydande marknadsställning med avseende på den globala tillverkningskapaciteten dock riskera att störa viktiga försörjningskedjor och säkerheten i framväxande strategiska sektorer som är särskilt viktiga för utvecklingen av den inre marknaden. Medlemsstaterna tillämpar olika villkor för sådana investeringar, vilket fragmenterar den inre marknaden genom att skapa ojämlika villkor för investerare och leder till investeringar som inte bidrar med ett verkligt mervärde till unionens ekonomi, samtidigt som de utgör betydande risker för utvecklingen och försörjningstryggheten inom dessa sektorer och skapar ett incitament för tillsynsarbiter från investerarnas sida. Om sådana investeringar tillåts utan några villkor skulle det kunna innebära att det mervärde som skapas i samband med utvald strategisk teknik och innovativ tillverkning stannar utanför unionen, vilket har en negativ inverkan på unionens försörjningstrygghet och tekniska utveckling inom framväxande strategiska sektorer. När den inre marknaden exponeras för sådana stora investeringar helt villkorslöst riskerar man dessutom att äventyra de tekniska framsteg som krävs för unionens dubbla omställning och försvarsförmåga. Bestämmelserna i denna förordning bör därför säkerställa att sådana stora investeringar från tredjeländer som har en särskilt betydande marknadsställning inte stör unionens försörjningstrygghet och ekonomiska säkerhet, och säkerställer tekniska framsteg inom framväxande strategiska sektorer. Om sådana investeringar inte möjliggör tekniköverföring och ett tillräckligt deltagande från unionens sida hämmas den långsiktiga försörjningstryggheten för framväxande strategiska sektorer på grund av

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknads kontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/858/oj>).

brist på unionskapacitet oberoende av vilket land som innehar en betydande andel av den globala försörjningen. Dessutom har det konstaterats att vissa av dessa investeringar inte inbegriper meningsfull anställning av unionsarbetstagare, vilket äventyrar utvecklingen av kompetens som är avgörande för utvecklingen av framväxande strategiska sektorer på den inre marknaden.

- (29) För att säkerställa att den inre marknaden förblir attraktiv för investeringar och att investeringar tillför mervärde till unionens ekonomi och samhälle är det nödvändigt att fastställa gemensamma villkor för utländska direktinvesteringar i tillverkningsindustrin inom framväxande strategiska sektorer. Dessa sektorer bör vara tillverkningssektorer med innovationspotential där unionsenheter inte är vid eller nära den globala innovationsgränsen, och där så är lämpligt bör unionens kapacitet och deltagande säkerställas. Harmoniserade kriterier bör gälla för utländska investerare från ett tredjeland som innehar mer än 40 % av den globala tillverkningskapaciteten inom framväxande strategiska sektorer. För att säkerställa att bestämmelserna i denna förordning är ändamålsenliga bör kommissionen övervaka den globala tillverkningskapaciteten inom dessa sektorer och offentliggöra resultaten.
- (30) Utländska nyetableringsinvesteringar innebär att en utländsk investerare eller en utländsk investerares dotterföretag i unionen startar en ny anläggning eller ett nytt företag i unionen. Både utländska nyetableringsinvesteringar och utländska investeringar genom förvärv av befintliga tillgångar bör omfattas av denna förordning i den mån de inbegriper förvärv av kontroll över ett unionsobjekt eller en unionstillgång, eftersom de båda har möjlighet att påverka en välfungerande inre marknad.
- (31) Översynen av investeringarna och tillämpningen av de harmoniserade villkoren bör genomföras i enlighet med denna förordning. Den bör ta hänsyn till all tillgänglig information och följa proportionalitetsprincipen. Dessutom bör alla åtgärder som vidtas av nationella myndigheter eller kommissionen med avseende på översynen av utländska investeringar vara förenliga med unionsrätten, särskilt artiklarna 49 och 63 i EUF-fördraget.
- (32) Därför bör bestämmelserna i denna förordning tillämpas på utländska direktinvesteringar i framväxande strategiska sektorer i enlighet med de tröskelvärden som fastställs i denna förordning, utan hinder av det granskningssystem som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452⁴⁴. Dessutom bör bestämmelserna i den här förordningen tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av unionens konkurrensrättsliga instrument, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560⁴⁵ och rådets förordning (EG) nr 139/2004⁴⁶.
- (33) Kriterierna för utländska direktinvesteringar är ämnade att stimulera investeringar i framväxande strategiska sektorer i unionen av investerare från tredjeländer (*utländska investerare*). Det kan dock också vara nödvändigt att inkludera investeringar i unionen av enheter som direkt eller indirekt kontrolleras av en person eller enhet i ett tredjeland, oavsett var den verkliga ägaren är belägen (*utländsk investerare*).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/452 av den 19 mars 2019 om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i unionen (EUT L 79I, 21.3.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/452/oj>).

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj>).

⁴⁶ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/139/oj>).

dotterföretag), eftersom de också kan störa den inre marknadens funktion, inbegripet försörjning och ekonomisk säkerhet, på grund av den kontroll som utövas av det tredjeland som har en betydande marknadsandel. Investeringsmyndigheter bör därför tillämpa investeringskriterierna om de är uppenbart nödvändiga för att effektivt skydda den allmänna säkerheten, försörjningen och den ekonomiska säkerheten samt unionens miljömässiga hållbarhet, och om det är avgörande för tekniska framsteg på den inre marknaden för den gröna och den digitala omställningen och för försvarsändamål. Dessutom kan det behövas för att förhindra att förordningens bestämmelser kringgås om inga alternativa åtgärder rimligen är tillgängliga. För att säkerställa en proportionell tillämpning av de villkor som föreskrivs för investeringar som görs av en utländsk investerares dotterföretag bör kommissionen ha möjlighet att bedöma anmälan och begära att investeringsmyndigheten föreskriver vissa villkor. Förutom granskning av utländska direktinvesteringar gjorda av den utländska investerarens dotterföretag i enlighet med denna förordning bör investeringar från andra medlemsstater i unionen inte villkoras eller avskräckas.

- (34) Det är nödvändigt att säkerställa en varaktig förbindelse mellan den utländska investeraren och unionsobjektet, oavsett om den utförs direkt av en utländsk investerare eller genom en enhet som är etablerad i unionen och kontrolleras av en utländsk investerare. Detta bör dock inte gälla förvärv av företagsvärdepapper som enbart utgör finansiella investeringar utan avsikt att påverka ledningen eller kontrollen av företaget (*portföljinvesteringar*).
- (35) Omstruktureringar inom en koncern och investeringar i finansinstitut med användning av ett resolutionsverktyg samt nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter bör inte omfattas av denna förordning. Interna omstruktureringar bör endast undantas från tillämpningsområdet om de genomförs enbart i syfte att internt omorganisera ett unionsobjekt eller den koncern som unionsobjektet tillhör, utan att detta leder till några förändringar i unionsobjektets verkliga huvudmannaskap eller kontroll. I synnerhet bör interna omstruktureringar undantas om de inte leder till en situation där en ny utländsk investerare blir ägare eller får kontroll över unionsobjektet eller över ett företag som direkt eller indirekt äger eller kontrollerar unionsobjektet, om det sker en ökning av de aktier som innehas av utländska investerare eller om transaktionen leder till ytterligare rättigheter för utländska investerare som kan leda till en förändring av en eller flera utländska investerares faktiska deltagande i ledningen eller kontrollen av unionsobjektet.
- (36) Kriterierna för utländska direktinvesteringar bör endast tillämpas på utländska direktinvesteringar inom framväxande strategiska sektorer som uppgår till ett investeringsvärde som kan störa den inre marknadens funktion. Ett tröskelvärde på 100 miljoner EUR bör anses ha potential att påverka en väl fungerande inre marknad inom framväxande strategiska sektorer. Sådana utländska direktinvesteringar som omfattas av denna förordning skulle innebära en hög risk för unionens säkerhet och miljömässiga hållbarhet, samtidigt som de inte skulle ge tillräckligt mervärde, inbegripet säkerställande av unionens bidrag till investeringen, förbättring av unionens tekniska utveckling, sysselsättning för unionsarbetstagare och bidrag till unionens värdekedjor för den inre marknaden utan efterlevnad av de harmoniserade villkoren.
- (37) För att säkerställa att denna förordning tillämpas ändamålsenligt bör varje medlemsstat utse en investeringsmyndighet med ansvar för att bedöma utländska enheters villkor för investeringar i framväxande strategiska sektorer. Investeringsmyndigheten bör dessutom förse med de rättsliga, administrativa och ekonomiska resurser som krävs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på ett ändamålsenligt och oberoende sätt,

med vederbörlig hänsyn till de myndigheter som redan ansvarar för genomförandeförordning (EU) 2019/452.

- (38) För att medlemsstaterna effektivt ska kunna identifiera de investeringar som definieras i denna förordning bör utländska investerare underrätta de behöriga myndigheterna innan de förvärvar eller etablerar betydande andelar i företag eller tillgångar inom unionen. Ett tröskelvärde på 30 % ägande eller andra rättigheter som ger kontroll för både företag och tillgångar bör säkerställa att mekanismen fångar upp investeringar som kan påverka den inre marknadens funktion.
- (39) I syfte att minimera risken för kringgående genom fragmenterade eller indirekta förvärv, om flera utländska investerare handlar i samförstånd, eller om investeringar görs genom anknutna enheter eller komplexa ägarstrukturer, bör deras respektive intressen aggregeras av investeringsmyndigheten för att fastställa investeringsvärdet och tröskelvärdet för anmälan. Aggregering bör också tillämpas på befintliga innehav i samma företag eller tillgång i unionen, oavsett om de är direkta eller indirekta, individuella eller gemensamma, för att säkerställa att på varandra följande transaktioner som leder till betydande inflytande eller kontroll vederbörligen anmäls.
- (40) För att säkerställa unionens deltagande i stora utländska direktinvesteringar med ursprung i tredjeländer med en betydande global ställning bör det i denna förordning fastställas gränser för omfattningen av det ägande och den kontroll som utländska investerare kan förvärva i företag och tillgångar i unionen. Följaktligen bör utländska investerare varken direkt eller indirekt etablera, förvärva, inneha eller utöva ägarintressen som överstiger 49 % av aktiekapitalet, rösträtterna eller motsvarande ägarintressen i något unionsobjekt, eller etablera eller erhålla motsvarande ägande, hyresrätt eller andra rättigheter som ger kontroll över en unionstillgång.
- (41) För att säkerställa att utländska investerare och unionsenheter samarbetar inom framväxande strategiska sektorer och samtidigt säkerställa att unionens partner deltar tillräckligt bör krav på samriskföretag föreskrivas, vilket bör inbegripa kontraktsmässiga överenskommelser. I samriskföretaget bör den utländska investeraren inte inneha mer än 49 % av aktiekapitalet, rösträtterna eller motsvarande ägarintressen eller andra rättigheter som ger kontroll över någon av de unionsenheter som deltar i samriskföretaget. Detta villkor bör också bidra till unionens strategiska oberoende och skapa mervärde för den inre marknaden.
- (42) Som en del av villkoren för godkännande av en utländsk direktinvestering är det nödvändigt att bedöma om tekniköverföringen kan bidra till att uppnå målen i denna förordning. Därför bör utländska investerare uppmuntras att till unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången licensiera de relevanta immateriella rättigheter och den know-how som krävs för att bedriva den berörda ekonomiska verksamheten i samband med den utländska direktinvesteringen. Den utländska investeraren bör därför ge unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången lämpliga licensavtal om immateriella rättigheter. Omfattningen av och villkoren för dessa avtal, till exempel exakt vilka immateriella rättigheter som berörs, licensens exklusiva karaktär, licensens varaktighet eller konfidentialitetsbevarande åtgärder, bör anpassas med hänsyn till omständigheterna och till det mål som eftersträvas enligt denna förordning och den berörda investeringen. Den utländska investeraren bör åta sig att ge lämpliga licenser för immateriella rättigheter och relevant know-how som de innehar, i enlighet med vad som krävs för den berörda ekonomiska verksamheten. Det

kan uppnås genom att ge en beskrivning av de viktigaste aspekterna av eventuella licensavtal, på konfidentiell basis, till investeringsmyndigheten.

- (43) Om unionsobjektet eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången har immateriella rättigheter till en uppfinning, ett verk eller någon annan tillgång som omfattas av skydd för immateriella rättigheter före den utländska investeringen bör dessa immateriella rättigheter helt och hållet fortsätta att ägas av unionsobjektet eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången. Den utländska investeraren bör inte göra anspråk på några immateriella rättigheter eller bedriva någon verksamhet som skulle påverka förmågan hos unionsobjektet eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången att äga och utöva de immateriella rättigheterna till sina uppfinningar, verk, varumärken, formgivningar eller andra relevanta tillgångar som förvärvats före den utländska investeringen. Om en uppfinning, ett verk eller någon annan tillgång som omfattas av skydd av immateriella rättigheter är resultatet av ett samarbete mellan unionsobjektet eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången och den utländska investeraren eller som ett resultat av samriskföretaget bör de immateriella rättigheterna ägas gemensamt av den utländska investeraren, unionsobjektet eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången, beroende på omständigheterna. Villkoren för samägande av immateriella rättigheter bör i möjligaste mån fastställas och meddelas investeringsmyndigheten innan den utländska direktinvesteringen godkänns. Dessa villkor bör omfatta förtydliganden av möjligheten för en samägare att ge en licens och inleda överträdelseförfaranden samt finansieringsavtal när det gäller inlämning och registrering av immateriella rättigheter och licensavtal. Om det rör sig om ett samriskföretag som inte är en juridisk person bör investeringsmyndigheten få förtydliganden gällande äganderätten till immateriella rättigheter.
- (44) Det bör säkerställas att de utländska investerarnas sakkunskap om stora utländska direktinvesteringar inom ramen för denna förordning bidrar till att stärka unionens tekniska utveckling både inom och utanför unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången. I detta syfte bör utländska investerare investera i forsknings- och utvecklingsprojekt som kommer att genomföras inom unionen, samtidigt som det säkerställs att unionen drar nytta av resultaten. Som en del av de villkor som ska beaktas för godkännande av en utländsk direktinvestering är det därför nödvändigt att bedöma om de utländska investerarnas investeringar i forskning och utveckling är tillräckliga för att uppnå detta mål. Sådana investeringar skulle kunna inriktas på forskningsinstitutioner som är etablerade i unionen, inbegripet i samband med gemensamma projekt med unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången. Investeringarna kan också göras inom unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången för att utveckla eller utföra specifik forsknings- och utvecklingsverksamhet. Investeringarna kan också bestå av utbildning av unionsarbetstagare eller direkt eller indirekt ekonomiskt stöd till forsknings- och utvecklingsprojekt inom unionsobjektet, samriskföretaget eller den rättsliga enhet som förvärvar eller äger unionstillgången. Bedömningar som görs i samband med investeringar i forsknings- och utvecklingsprojekt som ska genomföras inom unionen får inte påverka tillämpningen av unionens konkurrensrättsliga instrument, inbegripet förordningarna (EU) 2022/2560 och (EG) nr 139/2004.
- (45) För att främja en hållbar integrering av utländska enheters investeringar på den inre marknaden och kompetensutveckling inom framväxande strategiska sektorer och för att säkerställa ett meningsfullt socialt bidrag på platsen för investeringen bör det

genom sådana investeringar anställas en andel av unionsarbetstagare och tillhandahållas lämplig utbildning och kapacitetsuppbyggnad, med deltagande av utbildningsanordnare och arbetsmarknadens parter. Den utländska investeraren bör säkerställa att de tröskelvärden som fastställs i denna förordning uppnås för alla personalkategorier, inbegripet operativa, tekniska, tillsynsmässiga och ledande befattningar.

- (46) För att stärka den industriella kapaciteten i framväxande strategiska sektorer och integrera utländska direktinvesteringar i unionens industriella ekosystem bör en viss andel av de insatsvaror som tillverkas i unionen ingå i produkter som släpps ut på unionsmarknaden genom sådana investeringar.
- (47) För att säkerställa att utländska direktinvesteringar uppfyller minst 4 av de 6 villkor som fastställs i denna förordning bör den behöriga investeringsmyndigheten granska varje anmälan och utfärda ett motiverat beslut om godkännande eller avslag. Investeringsmyndigheter bör fastställa att villkoren är uppfyllda eller, när så är lämpligt, att den utländska investeraren har för avsikt att uppfylla villkoren. Sådana investeringar bör inte genomföras utan investeringsmyndighetens uttryckliga godkännande. Utländska investerare bör därför uppfylla ett antal villkor innan de inleder sin ekonomiska verksamhet med avseende på den berörda utländska direktinvesteringen. Investeringsmyndigheter bör fatta beslut inom en tidsram som säkerställer både förfarandemässig effektivitet och rättssäkerhet. Om det är motiverat på grund av ärendets komplexitet eller behovet av ytterligare information kan tidsfristen förlängas av berättigade och vederbörligen motiverade skäl.
- (48) Medlemsstaterna bör informera kommissionen om mottagna anmälningar för att kommissionen effektivt ska kunna övervaka investeringslandskapet och säkerställa en harmoniserad investeringsram på hela den inre marknaden.
- (49) För att säkerställa en övergripande tillämpning av denna förordning på den inre marknaden bör kommissionen kunna avge ett yttrande om huruvida investeringen uppfyller villkoren i förordningen. Dessa yttranden bör offentliggöras. Om investeringsmyndigheten har för avsikt att avvika från kommissionens yttrande i sitt beslut bör den förlänga godkännandeförfarandet med ytterligare två månader för att kunna korrekt bedöma kommissionens argument. När medlemsstaterna fattar ett beslut bör de motivera hur de har beaktat kommissionens yttrande.
- (50) För att säkerställa en övergripande tillämpning av denna förordning på den inre marknaden bör kommissionen kunna granska utländska direktinvesteringar, på eget initiativ eller på initiativ av en medlemsstat som påverkas av den utländska direktinvesteringen. Detta bör särskilt gälla investeringar där flera medlemsstater påverkas, investeringar med högt värde och investeringar med särskild strategisk betydelse för unionen på grund av deras inverkan på den inre marknaden.
- (51) Investeringsmyndigheterna bör inte bara säkerställa att villkoren är uppfyllda vid tidpunkten för anmälan av den utländska direktinvesteringen, utan även under hela åtgärden, beroende på vad som är lämpligt, för att säkerställa att fördelarna med den utländska direktinvesteringen maximeras på den inre marknaden.
- (52) För att säkerställa att kriterierna för utländska direktinvesteringar i framväxande strategiska sektorer förblir lämpliga i takt med att marknadsförhållanden, tekniken och unionens konkurrenskraftspolitiska mål fortsätter att utvecklas bör kommissionen övervaka de globala tillverkningstrenderna i strategiska sektorer och ges befogenhet att anta genomförandeakter för att införa kriterier för utländska investeringar i

ytterligare strategiska sektorer. Kommissionen bör särskilt bedöma tröskelvärden och huruvida alla investeringskriterier som avses i denna förordning är lämpliga och nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

- (53) Att inrätta kluster av industriell verksamhet kan bidra väsentligt till att uppnå målen i denna förordning och till att stärka vissa strategiska sektorer på den inre marknaden. Det är därför lämpligt att främja utvecklingen av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning. Sådana områden bör ha ett begränsat geografiskt tillämpningsområde för att främja industriell symbios. När medlemsstaterna utser sådana områden bör de, vid behov i samarbete med regionala myndigheter, ta hänsyn till industriproduktionen (särskilt för vissa strategiska sektorer) och regionernas allmänna utvecklingsnivå, med fokus på mindre utvecklade regioner och övergångsregioner. För att stärka resiliensen, det strategiska oberoendet och konkurrenskraften hos unionens industriella bas bör utseendet av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning dessutom ligga i linje med strategiska projekt och andra unionsinitiativ såsom nettonollaccelerationskluster.
- (54) Åtgärderna inom accelerationsområdena bör eftersträva lämpliga synergier med andra unionsinitiativ, inbegripet strategiska projekt i enlighet med unionslagstiftningen, nettonollaccelerationskluster och unionsfinansieringsmöjligheter, för att harmonisera de strategiska prioriteringarna på den inre marknaden och gynna industrianläggningar som är avgörande för unionens strategiska oberoende och konkurrenskraft. Dessa förmåner bör också tillämpas på företag som tilldelats en konkurrenskraftsstämpel enligt förordning (EU) XXXX/[XX]⁴⁷ (Europeiska konkurrenskraftsfonden), om inte medlemsstaten uttryckligen har uteslutit dem.
- (55) För att möjliggöra en tillräcklig försörjning av kritiska råmaterial för projekt i accelerationsområdena bör den europeiska nämnd för kritiska råmaterial som inrättats genom artikel 35 i förordning (EU) 2024/1252 tillhandahålla en plattform för utbyte av information om flaskhalsar i försörjningskedjan för kritiska råmaterial i accelerationsområdena. Projekt inom berörda områden bör kunna dra nytta av det system för gemensamma inköp som inrättats genom artikel 25 i förordning (EU) 2024/1252 för att aggregera efterfrågan på strategiska råmaterial och öka förhandlingsstyrkan gentemot potentiella säljare, särskilt när de omfattar små eller medelstora företag och små midcap-bolag.
- (56) Tillräcklig och snabb energiförsörjning till accelerationsområdena utgör en grundläggande nödvändig förutsättning för en effektiv utbyggnad av områdena och för utvecklingen av tillverkningsverksamhet. Tillförlitlig och korrekt information om den framtida efterfrågan på energi bidrar till en kostnadseffektiv nätutveckling. Medlemsstaterna bör därför utarbeta en analys för varje accelerationsområde och kartlägga de framtida energibehoven. En sådan analys bör användas som underlag vid den nationella nätplaneringen och därigenom bidra till ändamålsenliga och förutseende nätinvesteringar och snabbare energianslutningar för accelerationsområdet. När medlemsstaterna fastställer tillämpningsområdet bör de ta hänsyn till tillgången till den transport- och nätinфраstruktur som behövs. Bedömningarnas resultat bör återspeglas i de nationella nätutvecklingsplanerna för att på lämpligt sätt svara på framtida energiefterfrågan i den kommande nätplaneringen.

⁴⁷ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska konkurrenskraftsfonden, inbegripet det särskilda programmet för försvarsforskning och försvarsinnovation, om upphävande av förordningarna (EU) 2021/522, (EU) 2021/694, (EU) 2021/697 och (EU) 2021/783, om upphävande av bestämmelser i förordningarna (EU) 2021/696 och (EU) 2023/588 samt om ändring av förordning (EU) (COM(2025) 555 final, 16.7.2025).

- (57) När områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning utses bör hänsyn tas till potentialen att få tillgång till eller organisera utbildningsmöjligheter för att säkerställa tillgången till kvalificerad arbetskraft.
- (58) För att främja utvecklingen av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning och påskynda de tillståndsförfaranden som krävs för industriell verksamhet inom dessa områden bör medlemsstaterna fastställa ett aggregerat referenstillstånd som återspeglar de särskilda egenskaperna hos varje accelerationsområde och som är skräddarsytt för den eller de industriella tillverkningssektorer som ska byggas ut där. Detta aggregerade referenstillstånd som utfärdas av offentliga myndigheter bör omfatta de tillstånd som vanligen krävs för sådan verksamhet inom området, med undantag för anläggningsspecifika tillstånd, till exempel de som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁴⁸ och tillståndet för nätanslutning. Följaktligen bör projektägare endast vara skyldiga att ha ytterligare tillstånd för verksamhet som inte omfattas av det aggregerade referenstillståndet samt miljöbedömningar när så krävs. När det gäller verksamhet som kan påverka skyddade områden i unionen och nationellt bör lämpliga tillstånd beviljas först efter att det har säkerställts att verksamheten är förenlig med bevarandemålen för dessa områden. En sådan strategi bör avsevärt påskynda tillståndsförfarandena och minska den administrativa bördan i samband med dem, samtidigt som en hög miljöstandard upprätthålls.
- (59) I syfte att inrätta en ram för att säkerställa unionens strategiska oberoende och ekonomiska säkerhet genom tillgång till en trygg, hållbar och resilient försörjning av viktiga tillverkningsprodukter bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över tredjeländer vars beståndsdelar inte behandlas som likvärdiga med ursprung i unionen, införande eller ändring av krav på ursprung i unionen och krav på koldioxidsnålhet, inbegripet för ytterligare nettonollteknik och för de produkter och tjänster som förtecknas i bilagorna II och III, fastställande av åtgärder på efterfrågesidan på unionsnivå för produkter från kemisk industri, med beaktande av bland annat rekommendationerna från alliansen för kritiska kemikalier, utökning av kriterierna för utländska direktinvesteringar till ytterligare framväxande strategiska sektorer, specificering av gemensamma förfaranderegler för kriterier för utländska direktinvesteringar och inrättande av klassificeringssystem baserade på produkters växthusgasintensitet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁴⁹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på att specificera metoden för att beräkna andelen produkter och komponenter med ursprung i unionen

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp och utsläpp från djuruppfödning (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj>).

⁴⁹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

och för att kontrollera att villkoren i artikel 15 är uppfyllda. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁵⁰.

- (61) Kommissionen bör utvärdera denna förordning på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 bör en sådan utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde för unionen. Den bör också ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder.
- (62) För att säkerställa att de skyldigheter som fastställs i denna förordning fullgörs bör medlemsstaterna föreskriva om sanktioner för företag som inte fullgör sina skyldigheter. Sådana sanktioner bör tillämpas utöver och utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda sanktionskrav som fastställs i denna förordning, till exempel för utländska direktinvesteringar. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer ändamålsenliga, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning. Det är också nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer att projektägare, i förekommande fall, har tillgång till administrativ eller rättslig prövning i enlighet med nationell rätt.
- (63) Vid översynen av denna förordning bör kommissionen bedöma behovet av att ändra bestämmelserna i kapitlen III och IV. Den bör särskilt överväga att införa krav på ursprung i unionen i transportsektorer som är kritiska för unionens ekonomiska säkerhet, särskilt byggande av fartyg och rullande järnvägsmateriel. Kommissionen bör också överväga att införa en förstärkt översyn av utländska direktinvesteringar för luftfartsprodukter och luftfartsdelar.
- (64) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁵¹, där den gemensamma digitala ingången inrättades, föreskrivs allmänna regler för tillhandahållande av information online, förfaranden samt hjälptjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. För att göra det möjligt för företag och projektägare inom tillverkningsindustrin, även för gränsöverskridande projekt, att direkt dra nytta av fördelarna med den inre marknaden utan onödig ytterligare administrativ börda är den information som behöver lämnas till berörda myndigheter som en del av tillståndsförfarandet enligt denna förordning den information som avses i bilaga I till förordning (EU) 2018/1724. De relaterade förfarandena ingår i bilaga II till den förordningen, vilket gör att projektägare kan genomgå förfaranden helt online och via det tekniska engångssystemet. I synnerhet bör projektägare inom tillverkningsindustrin ha tillgång till och kunna utföra alla förfaranden som rör tillståndsförfarandet helt online, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EU) 2018/1724 och bilaga II till den förordningen. Förordning (EU) 2018/1724 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (65) Genom förordning (EU) 2024/1735 införs krav på resiliens för en rad slutprodukter med nettonollteknik. Dessa krav syftar till att minska beroendet av enskilda leverantörer i tredjeländer, men de är inte tillräckliga för att unionens industrier ska kunna öka den inre marknadens potential och riskerar att kringgås. För att ta itu med

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

dessa utmaningar bör den rättsliga ramen därför säkerställa behovet av att locka till sig och behålla tekniskt know-how inom unionen, genom riktade ytterligare insatser.

- (66) De bestämmelser om offentlig upphandling som fastställs i denna förordning bör bygga på bestämmelserna om resiliens i förordning (EU) 2024/1735 och komplettera dem med ytterligare krav för batterienergilagringssystem, solcellsteknik, värmepumpar, teknik för landbaserad och havsbaserad vindkraft, elektrolysörer och teknik för fissionsenergi. Med sådana ytterligare krav bör det säkerställas att en viss andel av produkterna och deras huvudsakliga särskilda komponenter har sitt ursprung i unionen. På så sätt bör man säkerställa tillräcklig diversifiering och samtidigt stärka den strategiska tillverkningskapaciteten och den tekniska suveräniteten inom unionen. Systemet för kontroll av efterlevnad av kraven bör ha en begränsad administrativ börda och anpassas till allmän praxis för offentlig upphandling samt det befintliga systemet för kontroll av efterlevnad enligt förordning (EU) 2024/1735. Systemet bör därför bygga på en egenförsäkran från de ekonomiska aktörerna.
- (67) Genom den här förordningen bör bestämmelserna om offentlig upphandling i förordning (EU) 2024/1735 kompletteras och ändras för att skapa större rättssäkerhet. Tillämpningsområdet för artikel 25 i förordning (EU) 2024/1735 bör begränsas till sådan nettonollteknik för vilken offentlig upphandling av lämplig omfattning förväntas äga rum, vilket gör bestämmelsen tydligare.
- (68) I linje med samma politiska mål som eftersträvas för auktioner för förnybar energi enligt förordning (EU) 2024/1735 bör den här förordningen utvidga de ytterligare kraven på ursprung i unionen till auktioner för förnybar energi för viss teknik för förnybar energi i syfte att bidra till att stärka unionens industriella bas och säkerställa resiliensen i försörjningskedjorna för nettonollteknik. För att återspegla de särskilda egenskaperna hos auktioner för förnybar energi bör de ytterligare kraven gälla för den nettonollteknik som är mest relevant i samband med auktioner, nämligen batterienergilagringssystem, solcellsteknik, elektrolysörer och teknik för landbaserad och havsbaserad vindkraft. Om krav på ursprung i unionen gäller för auktioner bör andra bestämmelser om liknande krav för offentliga stödsystem inte gälla för dessa auktioner.
- (69) För att göra ramen effektivare och återspegla den senaste tidens ökande geopolitiska risker och snedvridningar på världsmarknaden bör man öka andelen auktioner som omfattas av kraven och fastställa en högre kostnadströskel för att bli undantagen från kraven. Detta bör också förhindra överdriven användning av undantag och ge ett effektivt incitament att öka unionens produktion av teknik för förnybar energi.
- (70) Företag och hushåll är en viktig del av unionens efterfrågan på nettonollteknik. Offentliga stödsystem som är utformade för att stödja konsumenternas efterfrågan på sådana produkter är viktiga verktyg för att stärka unionens ekonomiska säkerhet och snabba på den gröna omställningen. För att bygga vidare på bestämmelserna om resiliens i förordning (EU) 2024/1735 är det nödvändigt att komplettera dessa bestämmelser genom att införa ytterligare krav för batterienergilagringssystem, solcellsteknik och värmepumpar. Sådana ytterligare krav bör säkerställa att vissa huvudsakliga särskilda komponenter och, i vissa fall, hela slutprodukten har sitt ursprung i unionen. Detta tillvägagångssätt är i linje med det allmänna målet för stödsystem att främja socialt önskvärda resultat, i syfte att göra framsteg när det gäller ambitionerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter samt miljö- och klimatmålen. På så sätt bör man dessutom säkerställa tillräcklig diversifiering och samtidigt stärka den strategiska tillverkningskapaciteten och den tekniska

suveräniteten inom unionen. Offentliga myndigheter med ansvar för stödsystem bör ha möjlighet att antingen sätta som villkor för berättigande till stödsystemet att kraven ska vara uppfyllda eller bevilja ytterligare ekonomisk ersättning när kraven är uppfyllda. I det senare fallet bör den ytterligare ekonomiska ersättningen fungera som incitament. Om det rör sig om statligt stöd bör den ytterligare ekonomiska ersättningen dock inte överstiga den högsta tillåtna stödnivån.

- (71) Digital teknik fortsätter att förändra vårt sätt att producera, distribuera och förbruka energi. Även om en sådan digital utveckling ger helt nya möjligheter har den också gjort saker mer komplicerade och skapat ett ömsesidigt beroende inom moderna energisystem, som nu är mottagliga för allt fler cyberhot. Integreringen av digital teknik i energisystemen ökar attackytan för illvilliga aktörer, som kan utnyttja sårbarheter för att störa verksamheten, stjäla känsliga uppgifter eller manipulera energimarknaderna. Sådana störningar hotar säkerheten och stabiliteten i vår energiinfrastruktur och kontinuerliga energiförsörjning och har dessutom dominoeffekter inom alla sektorer av ekonomin som är beroende av stabil energitillförsel. Störningar i energisystem kan därutöver undergräva investerarnas förtroende och avskräcka från investeringar i nödvändiga insatser för modernisering och avkarbonisering. Därför är det ytterst viktigt att skydda cybersäkerheten i dessa system för att säkerställa ekonomisk säkerhet, upprätthålla förtroendet och främja resiliens mot framtida utmaningar.
- (72) För att säkerställa en hög cybersäkerhetsnivå är det nödvändigt att förhindra att de leverantörer som identifierats som högriskleverantörer i enlighet med [Förslaget till en reviderad cybersäkerhetsförordning] levererar kritiska komponenter till anbudsgivare i auktioner för förnybar energi och anbudsgivare i offentliga upphandlingsförfaranden samt slutprodukter som stöds av statliga insatser inom ramen för den här förordningens tillämpningsområde.
- (73) Dessutom bör cybersäkerhetsbestämmelserna i artikel 26 i förordning (EU) 2024/1735 inte bara tillämpas på 30 %, utan på alla auktioner för förnybar energi med tanke på att cybersäkerhet är avgörande för stabiliteten och integriteten i unionens energisystem som helhet. En säkerhetslucka i bara en del av ett energisystem skulle kunna äventyra stabiliteten i hela systemet. Utöver den höga cybersäkerhetsnivå som säkerställs i kritiska sektorer genom direktiv (EU) 2022/2555 och för produkter med digitala element enligt förordning (EU) 2024/2847 skulle en utvidgning av cybersäkerhetskraven i förordning (EU) 2024/1735 till alla auktioner för förnybar energi ytterligare minska sårbarheterna i unionens energisystem och bidra till att trygga energistabiliteten och den ekonomiska stabiliteten.
- (74) Tillämpningen av kraven på ursprung i unionen och cybersäkerhet för nettonollteknik bör komplettera de krav på hållbarhet och resiliens som fastställs i förordning (EU) 2024/1735. De bör därför införas i den förordningen för att säkerställa konsekvens och förenkla de berörda myndigheternas genomförande.
- (75) I linje med åtgärderna för offentlig upphandling, auktioner och offentliga stödsystem bör den här förordningen också komplettera förordning (EU) 2024/1735 med krav på ursprung i unionen för medlemsstaternas stöd till byggnad av kärnkraftverk och till tillverkning av elektrolysörer för vätgas. För att säkerställa långsiktig suveränitet, energitrygghet och sektorsresiliens inom unionen är det viktigt att man i de nya kärnkraftverken, både när det gäller storskaliga reaktorer och små modulära reaktorer, i största möjliga utsträckning prioriterar teknik och komponenter från unionen, samtidigt som man upprätthåller högsta möjliga kvalitetsstandarder. På så sätt ökar

den inhemska kapaciteten och unionen blir en tillförlitlig och konkurrenskraftig aktör på den globala kärnenergi marknaden. För att förebygga risker i samband med teknologisk inlåsnings bör dock kraven på ursprung i unionen för kärnkraftverk endast gälla nybyggnation, och inte renoveringar eller livstidsförlängningar för befintliga kärnkraftverk.

- (76) Förordning (EU) 2024/1735 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (77) Vätgas är en viktig energibärare för energiomställningen i många industriella tillämpningar och är avgörande för att snabba på omställningen till renare energisystem. För att kunna hantera nya elektrolysörer i gigawattstorlek i unionen är det viktigt att ha ett samordnat och förbättrat stödsystem.
- (78) Om det enligt kraven på ursprung i unionen krävs att ett visst antal komponenter bör ha sitt ursprung i unionen utan att det anges vilka, bör valet överlåtas till de ekonomiska aktörerna. Detta säkerställer tillräcklig konkurrens mellan leverantörer av de komponenter som krävs och gör att ekonomiska aktörer kan välja de mest kostnadseffektiva alternativen samtidigt som kraven tillämpas.
- (79) Genom förordning (EU) 2024/3110 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa märkningskrav för miljömässig hållbarhet för vissa produktkategorier och produktfamiljer av byggprodukter, förutsatt att produkten normalt sett väljs av konsumenter och att produktens totala miljöprestanda under dess livscykel inte väsentligt påverkas beroende på hur produkten installeras. Sådana strikta villkor bör tas bort för att göra det möjligt för kommissionen att fastställa krav för märkning av byggprodukter baserat på koldioxidintensitet, inbegripet för de produkter som normalt sett inte säljs till slutkonsumenter. Förordning (EU) 2024/3110 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (80) I den mån någon av de åtgärder som avses i denna förordning utgör statligt stöd ska bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.
- (81) Eftersom målet för denna förordning, det vill säga främjandet av resilient och avkarboniserad industriproduktion, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Denna förordning syftar till att förbättra den inre marknadens funktion genom att inrätta en ram för att stödja unionens tillverkningssektor vad gäller utveckling, konkurrenskraft och resiliens, med fokus på utvalda strategiska sektorer, och samtidigt bidra till unionens klimatmål, ekonomisk säkerhet samt skapande av, bibehållande av och omställning till arbetstillfällen av hög kvalitet.

2. För att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 fastställs i denna förordning åtgärder som syftar till att
- a) påskynda tillståndsförfaranden för projekt för industriell tillverkning, inbegripet projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri,
 - b) skapa en pionjärmarknad för vissa produkter inom strategiska sektorer genom att fastställa krav på ursprung i unionen, krav på koldioxidsnålhet, eller båda, i samband med offentlig upphandling och offentliga stödsystem,
 - c) fastställa villkor för utländska direktinvesteringar i framväxande strategiska sektorer,
 - d) utse områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning i medlemsstaterna för att främja industriell verksamhet.

Artikel 2

Industrialiseringsmål

Unionen och medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att unionens tillverkningsindustri senast 2035 står för minst 20 % av unionens bruttonationalprodukt.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *projekt för industriell tillverkning*: uppförande, omvandling eller utbyggnad av en industrianläggning avsedd för ekonomisk verksamhet som klassificeras enligt Nace-kod C (Tillverkning), med undantag för Nace-kod C12.
2. *energiintensiva industrier*: de industrier som förtecknas i punkt 1 i bilaga I.
3. *projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri*: uppförande eller omvandling av den kommersiella anläggningen för ett energiintensivt företag enligt definitionen i artikel 17.1 a i rådets direktiv 2003/96/EG⁵² i de energiintensiva industrier som förtecknas i punkt 1 i bilaga I till denna förordning och som på ett betydande och varaktigt sätt minskar utsläppsnivåerna av koldioxidekvivalenter i industriella processer i den utsträckning som detta är tekniskt genomförbart.
4. *tillståndsförfarande*: process som omfattar alla relevanta tillstånd att bygga, utvidga, omvandla och driva projekt för industriell tillverkning, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning enligt definitionen i artikel 1 i [förslaget till direktiv om ändring av direktiven (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944 och (EU) 2024/1788 vad gäller påskyndande av tillståndsförfaranden⁵³], och miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som även omfattar alla ansökningar och förfaranden från bekräftelsen på att ansökan är fullständig till meddelandet om det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet.

⁵² Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/96/oj>).

⁵³ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944 och (EU) 2024/1788 vad gäller påskyndande av tillståndsförfaranden ((2025/0400 (COD))).

5. *övergripande beslut*: beslut eller samling av beslut av en eller flera myndigheter i en medlemsstat där det avgörs om en projektägare ska få tillstånd att bygga, utvidga, omvandla och driva ett projekt för industriell tillverkning.
6. *kontrakt*: offentligt kontrakt enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/24/EU⁵⁴, varu- byggentreprenad- och tjänstekontrakt enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/25/EU⁵⁵ och koncessioner enligt definitionen i artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU.
7. *upphandlande myndighet*: upphandlande myndighet enligt definitionen i artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.1.1 i direktiv 2014/24/EU och artikel 3 i direktiv 2014/25/EU.
8. *upphandlande enhet*: upphandlande enhet enligt definitionen i artikel 7 i direktiv 2014/23/EU och artikel 4 i direktiv 2014/25/EU.
9. *ekonomisk aktör*: tillverkare, tillverkarens auktoriserade representant, importör, distributör, återförsäljare och leverantör av distributionstjänster och, i samband med offentliga upphandlingsförfaranden, ekonomisk aktör enligt artikel 5.2 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.1.10 i direktiv 2014/24/EU och artikel 2.6 i direktiv 2014/25/EU.
10. *offentligt upphandlingsförfarande*: något av följande:
 - a) Förfarande för tilldelning av byggkoncession eller tjänstekoncession som omfattas av direktiv 2014/23/EU.
 - b) Alla typer av tilldelningsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/24/EU för ingående av ett offentligt kontrakt eller direktiv 2014/25/EU för ingående av ett varu-, byggentreprenad- och tjänstekontrakt.
11. *växthusgasintensitet*: utsläpp (mätt i ton koldioxidkvivalenter) som frigörs under produktionen av de industriprodukter som avses i artikel 10.2.
12. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför produkten i eget namn eller under eget varumärke.
13. *systemgräns*: den grupp av kemiska eller fysiska processer som ingår i beräkningen av produkters växthusgasintensitet.
14. *prekursor*: varje insatsmaterial i en produktionsprocess som ingår i systemgränserna.
15. *kemisk industri*: verksamhet som klassificeras enligt kod C20 (Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter) i Nace rev. 2 och som utförs av tillverkare som är etablerade i unionen.
16. *hållbara kolkällor*: biomassa som uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001, avfall och kol från avskiljning av koldioxidutsläpp.
17. *ämne*: ämne enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EG) nr 1272/2008.
18. *blandning*: blandning enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EG) nr 1272/2008.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj>).

19. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
20. *bränslecellsfordon*: fordon försett med ett framdrivningssystem vars energiomvandlare endast omvandlar kemisk energi till elektrisk energi eller vice versa och vars framdrivningsenergiomvandlare endast består av elmotorer.
21. *motorfordon*: varje fordon av kategori M eller N enligt artikel 4.1 a och b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858⁵⁶.
22. *externt laddbart hybridelfordon*: fordon försett med ett framdrivningssystem som har minst två olika kategorier av framdrivningsenergiomvandlare varav en av framdrivningsenergiomvandlarna är en elmotor som kan laddas från en extern källa.
23. *fordon med endast eldrift*: fordon försett med ett framdrivningssystem vars framdrivningsenergiomvandlare endast består av elmotorer och vars system för lagring av framdrivningsenergi endast består av uppladdningsbara elenergilagringssystem.
24. *huvudsakliga särskilda komponenter*: huvudsakliga särskilda komponenter enligt förteckningen i bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1178⁵⁷.
25. *fordonets drivbatteri*: elfordonsbatteri som är särskilt utformat för att tillhandahålla elkraft för framdrivning enligt definitionen i artikel 3.14 i förordning (EU) 2023/1542⁵⁸.
26. *elektroniska framdrivningskomponenter*: kraftelektronik, elektriska framdrivningsmotorer för transport och e-axlar samt komponenter, rotor och statorer till dessa.
27. *huvudsakliga elektroniska system*: avancerade förarstödsystem (inklusive lidar, radar, sensorer, kameror, elektroniska styrenheter och integrationsplattformar), centrala dataenheter, trådlösa åtkomstsystem, infotainmentsystem och chassielektronik.
28. *fordonskomponent*: varje del av ett fordon, inbegripet förädlad material.
29. *monterat*: fordon som har genomgått slutmontering.
30. *fordonstillverkare*: fysisk eller juridisk person som är ansvarig för alla aspekter av typgodkännandet av ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet eller det enskilda fordonsgodkännandet eller godkännandet av delar och utrustning, för säkerställande av produktionsöverensstämmelse och för marknadskontrollfrågor med avseende på fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen, oavsett om personen är eller inte

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/858/oj>).

⁵⁷ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/1178 av den 23 maj 2025 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 vad gäller förteckningen över slutprodukter med nettonollteknik och deras huvudsakliga särskilda komponenter i syfte att bedöma bidraget till resiliens (EUT L, 2025/1178, 18.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1178/oj).

⁵⁸

är direkt involverad i alla steg i konstruktionen och tillverkningen av fordonet, systemet, komponenten eller den separata tekniska enheten.

31. *utländsk direktinvestering*: investering, inbegripet nyetableringsinvesteringar, i ett unionsobjekt eller en unionstillgång, som görs av en utländsk investerare eller en utländsk investerares dotterföretag för att etablera eller upprätthålla varaktiga och direkta förbindelser mellan den utländska investeraren och den företagare eller det företag som kapitalet görs tillgängligt för, eller för att använda en unionsgång, i syfte att bedriva en ekonomisk verksamhet i en medlemsstat, inbegripet investeringar som möjliggör ett faktiskt deltagande i ledningen eller kontrollen av ett företag som bedriver en ekonomisk verksamhet.
32. *utländsk investerare*: fysisk person i ett tredjeland som inte är medborgare i en medlemsstat eller ett företag från ett tredjeland, som avser att göra eller har gjort en utländsk direktinvestering.
33. *utländsk investerares dotterföretag*: företag som direkt eller indirekt kontrolleras av en utländsk investerare, oavsett etableringsort.
34. *unionsobjekt*: företag som är etablerat enligt en medlemsstats lagstiftning.
35. *unionstillgång*: fast tillgång som används eller är avsedd att användas för att tillverka produkter på unionens territorium.
36. *unionsarbetstagare*: fysisk person som har ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande enligt definitionen i gällande lagstiftning, kollektivavtal eller praxis i en medlemsstat och som antingen är unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatt i en medlemsstat med ett giltigt arbetstillstånd vid anställningstillfället.
37. *portföljinvestering*: förvärv av företagsvärdepapper som enbart utgör finansiella investeringar utan avsikt att påverka ledningen eller kontrollen av företaget.
38. *omsättning*: ett företags intäkter i den mening som avses i artikel 5.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁵⁹.
39. *aktivt material*: material som reagerar kemiskt och producerar elektrisk energi när battericellen laddar ur eller som lagrar elektrisk energi när batteriet laddas.
40. *elfordonsbatteri*: elfordonsbatteri enligt definitionen i artikel 3.1.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542⁶⁰.
41. *leverantör*: tillverkare etablerad i unionen, auktoriserad representant för en tillverkare som inte är etablerad i unionen, eller importör, som släpper ut en produkt på unionsmarknaden,

⁵⁹ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ([EUT L 24, 29.1.2004, s. 1](#)).

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj>).

KAPITEL II

VILLKOR SOM MÖJLIGGÖR INDUSTRIPRODUKTION OCH AVKARBONISERING

Artikel 4

Gemensamma åtkomstpunkter

1. Medlemsstaterna ska inrätta en gemensam åtkomstpunkt på nationell nivå för projektägares inlämning av den enda ansökan för projekt för industriell tillverkning som avses i artikel 5.1.
2. De gemensamma åtkomstpunkterna ska automatiskt förmedla tillståndsansökningarna till den berörda myndigheten, informera sökanden om alla steg i tillståndsförfarandet, förfarandets status och de berörda myndigheternas beslut samt göra det möjligt för sökanden att kontrollera efterlevnaden av tillämpliga tidsfrister. I detta syfte ska de gemensamma åtkomstpunkterna använda de europeiska företagsplånböcker som införts i enlighet med [Förslag till förordning om införande av europeiska företagsplånböcker].

Med hjälp av europeiska företagsplånböcker ska de gemensamma åtkomstpunkterna möjliggöra

 - a) interoperabilitet och automatiskt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter,
 - b) återanvändning av uppgifter och handlingar som redan finns hos offentliga myndigheter,
 - c) en hög nivå av cybersäkerhet och informationsintegritet,
 - d) transparens och ansvarsskyldighet i tillståndsförfarandet.
3. När medlemsstaterna inrättar de gemensamma åtkomstpunkterna ska de, när så är lämpligt, använda unionens befintliga digitala infrastruktur, kataloger och byggstenar som inrättats genom unionsrätten.

Artikel 5

Tillståndsförfarande

1. Medlemsstaterna ska inrätta ett enda tillståndsförfarande baserat på en enda ansökan som omfattar alla tillstånd som krävs för projekt för industriell tillverkning.
2. Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet som ska samordna det tillståndsförfarande som avses i punkt 1 för att säkerställa att ett övergripande beslut antas och utfärdas inom den tillämpliga tidsfristen.
3. Senast 45 dagar efter mottagandet av ansökan om tillstånd för ett projekt för industriell tillverkning ska den behöriga myndigheten antingen bekräfta att ansökan är fullständig eller begära eventuell information som saknas och som behövs för att behandla ansökan.

Om ansökan, efter det att eventuell information som saknas har lämnats in, fortfarande anses vara ofullständig får den behöriga myndigheten inom 30 dagar från det att den begärda saknade informationen har lämnats in göra en andra begäran om eventuell information som fortfarande saknas. Den behöriga myndigheten får inte begära information på områden som inte omfattas av den första begäran om

ytterligare information, och den får endast begära ytterligare information för att komplettera den information som den har konstaterat saknas.

4. Bestämmelserna i denna artikel ska inte tillämpas om det i andra unionslagstiftningsakter finns regler för effektivisering av administrativa processer och tillståndprocesser för specifika industriella tillverkningssektorer.

Artikel 6

Projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri

1. Kapitel II avsnitt II i förordning (EU) 2024/1735 ska tillämpas på alla projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri.
2. Alla projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri ska betraktas som strategiska projekt som bidrar till resiliens och avkarbonisering eller resurseffektivitet vid tillämpningen av [artikel 14 i förslaget till förordning om att påskynda miljöbedömningar]. Punkterna 1, 2 och 3 i bilagan till den förordningen ska tillämpas.

KAPITEL III FÖRSTÄRKNING AV UNIONENS STRATEGISKA INDUSTRIELLA VÄRDEKEDJOR

Artikel 7

Ursprung i unionen

1. I detta kapitel avses med *beståndsdel med ursprung i unionen* en beståndsdel som har sitt ursprung i Europeiska unionen.
2. Produkters och komponenters ursprung ska fastställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 8

Beståndsdel som är likvärdig med beståndsdel med ursprung i unionen vid offentlig upphandling

1. I fråga om de krav på ursprung i unionen som avses i artikel 11 ska beståndsdelar med ursprung i tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om upprättande av ett frihandelsområde eller en tullunion, eller som är parter i avtalet om offentlig upphandling, och där relevanta skyldigheter för unionen finns enligt det avtalet, anses ha sitt ursprung i unionen.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att helt eller delvis undanta ett tredjeland från tillämpningsområdet för punkt 1 baserat på något av följande kriterier:
 - a) Tredjelandet har underlåtit att ge nationell behandling vad gäller unionsprodukter eller unionsenheter enligt de avtal som avses i punkt 1 med avseende på någon av de sektorer som förtecknas i bilaga I.
 - b) Ett sådant undantag är motiverat för att förhindra beroende eller annan utveckling som kan hota försörjningstryggheten i unionen vad gäller produkterna i fråga.
 - c) Ett sådant undantag är motiverat enligt något annat undantag i det tillämpliga avtalet.

Artikel 9

Beståndsdel som är likvärdig med beståndsdel med ursprung i unionen vid andra former av offentliga insatser

1. I fråga om de krav på ursprung i unionen som avses i artikel 12 ska beståndsdelar med ursprung i tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om upprättande av ett frihandelsområde eller en tullunion anses ha sitt ursprung i unionen.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att helt eller delvis undanta ett tredjeland från tillämpningsområdet för punkt 1 baserat på något av följande kriterier:
 - a) Tredjelandet har underlåtit att ge nationell behandling vad gäller unionsprodukter eller unionsenheter enligt de avtal som avses i punkt 1 med avseende på någon av de sektorer som förtecknas i bilaga I.
 - b) Ett sådant undantag är motiverat för att förhindra beroende eller annan utveckling som kan hota försörjningstryggheten i unionen vad gäller produkterna i fråga.
 - c) Ett sådant undantag är motiverat enligt något annat undantag i det tillämpliga avtalet.

Artikel 10

Koldioxidsnåla produkter

1. Vid tillämpningen av detta kapitel ska en produkt som omfattas av bilaga II anses vara koldioxidsnål om den uppfyller kraven i delegerade akter enligt följande:
 - a) För de byggprodukter som avses i förordning (EU) 2024/3110 och som omfattas av en harmoniserad teknisk specifikation eller en europeisk teknisk bedömning, delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 5.5 eller artikel 22.9 i förordning (EU) 2024/3110.
 - b) För alla andra produkter, delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) 2024/1781, beroende på vad som är tillämpligt.
2. För att stödja skapandet av pionjärmarknader genom investeringsbeslut om produkter som beviljas en lägre prestandaklass för växthusgasintensitet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 i syfte att komplettera denna förordning genom att inrätta frivilliga klassificeringssystem baserade på växthusgasintensiteten för produkter som tillverkas genom de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG (*industriprodukter*) när de släpps ut på unionsmarknaden, om dessa produkter inte redan regleras genom en delegerad akt enligt förordning (EU) 2024/1781 eller ingår i de arbetsplaner som antagits i enlighet med den förordningen.

Utsläpp och alla andra relevanta uppgifter som används för beräkningen av växthusgasintensiteten ska verifieras av kontrollörer som ackrediterats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2067⁶¹ eller kontrollörer som ackrediterats enligt de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2023/956, beroende på vad som är lämpligt. Utsläppen ska

⁶¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2067 av den 19 december 2018 om verifiering av uppgifter och ackreditering av kontrollörer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 334, 31.12.2018, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_imp/2018/2067/oj).

övervakas i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 och de metoder för övervakning av uppgifter och de kvalitetskrav som anges i bilaga VII till delegerad förordning (EU) 2019/331. Vad gäller importerade produkter får utsläpp övervakas i enlighet med bilaga IV till förordning (EU) 2023/956 och de metoder för övervakning av uppgifter och de kvalitetskrav som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 7.7 a i förordning (EU) 2023/956, om det däri föreskrivs ett likvärdigt dataset.

I sådana delegerade akter ska följande specificeras, beroende på vad som är lämpligt:

- a) Identifiering av den produkt för vilken en tillverkare kan ansöka om märkning om växthusgasintensitet.
- b) Relevanta systemgränser som omfattar utsläpp från den industriella tillverkningsprocessen, utsläpp från relevanta prekursorer och utsläpp från elförbrukning. Dessa utsläpp beaktas oberoende av om de förekommer i tillverkarens anläggning eller i andra anläggningar, med tanke på att vissa prekursorer kan införskaffas från andra anläggningar.
- c) Metoden för beräkning av produktens växthusgasintensitet.
- d) En klassificering med prestandaklasser.
- e) Kompletterande regler för förvaltningen av märkningen, inbegripet behöriga enheter.
- f) Kompletterande regler för ackreditering, övervakning och verifiering.

Vid utarbetandet av dessa regler ska kommissionen åtminstone ta hänsyn till följande:

- a) De senast tillämpliga produktriktmarkesvärdena enligt direktiv 2003/87/EG.
- b) Uppgifter som redan finns tillgängliga inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och mekanism för koldioxidjustering vid gränsen.
- c) Nya unionsregler om redovisning av utsläpp, inbegripet från elförbrukning, koldioxidsnåla bränslen och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung.
- d) Ny koldioxidsnål produktionsteknik samt den nya teknikens uppskattade potential för minskade utsläpp.
- e) Behovet av att stimulera användningen av återvunnet material i alla produktionsvägar.
- f) Anpassning till klimatneutralitetsmålen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁶².

Artikel 11

Offentlig upphandling

1. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska utesluta anbud som lämnats av ekonomiska aktörer som ägs eller kontrolleras av en enhet som är

⁶² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

etablerad i tredjeländer som inte har ingått ett internationellt avtal med unionen som garanterar tillträde till de upphandlingsförfaranden som avses i del I i bilaga II och del I i bilaga III.

2. För de offentliga upphandlingsförfaranden som avses i del I i bilaga II och del I i bilaga III ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tillämpa de krav på ursprung i unionen och koldioxidsnålhet som fastställs där i enlighet med artiklarna 8 och 10.
3. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får besluta att inte tillämpa kraven i bilagorna II och III om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) De produkter eller tjänster som krävs kan endast tillhandahållas av en specifik ekonomisk aktör och det finns inget rimligt alternativ eller substitut och avsaknaden av konkurrens beror inte på en artificiell begränsning av parametrarna i det offentliga upphandlingsförfarandet.
 - b) Inga lämpliga anbud eller lämpliga anbudsansökningar har lämnats in, inbegripet som svar på ett liknande tidigare offentligt upphandlingsförfarande som inletts av samma upphandlande myndighet eller upphandlande enhet under de två åren innan det planerade nya upphandlingsförfarandet inleddes.
 - c) Tillämpningen av kraven tvingar en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet att förvärva varor, tjänster eller byggtreprenader som medför oproportionerliga kostnader eller som skulle leda till teknisk inkompatibilitet vid drift och underhåll. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får anta att uppskattade kostnadsskillnader som överskrider 25 %, baserat på objektiva och transparenta data, är oproportionerliga.
4. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska kräva att ekonomiska aktörer som tillhandahåller produkter eller tjänster lämnar in en egenförsäkran eller ett likvärdigt dokument som visar att kraven i denna artikel är uppfyllda.

Artikel 12

Andra former av offentliga insatser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ska medlemsstaterna utforma offentliga stödsystem på ett sätt som bidrar till målet att förstärka unionens strategiska industriella värdekedjor genom de krav på ursprung i unionen, krav på koldioxidsnålhet, eller båda, som fastställs i del II i bilaga II och del II i bilaga III, i enlighet med artiklarna 9 och 10 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.

Medlemsstaterna ska tillämpa de krav som avses i första stycket på offentliga stödsystem som motsvarar minst 45 % av den totala nationella budget som anslagits till de offentliga stödsystem som omfattas av del II i bilaga II och som motsvarar 100 % av den totala nationella budget som anslagits till de offentliga stödsystem som omfattas av del II i bilaga III.
2. När den behöriga myndigheten utformar och genomför ett offentligt stödsystem som omfattas av del II i bilaga II och del II i bilaga III ska den bedöma produkternas och teknikens bidrag till det övergripande mål som fastställs där på grundval av ett öppet, icke-diskriminerande och transparent förfarande.

3. Den behöriga myndigheten får fortfarande genomföra stödsystem som helt eller delvis inte uppfyller kraven i del II i bilaga II och del II i bilaga III om tillämpningen av sådana krav
- a) skulle leda till betydande förseningar på grund av att de nödvändiga komponenterna eller slutprodukterna inte är tillgängliga (uppskattade förseningar på mer än sju månader, på grundval av objektiva, transparenta och verifierbara data, får antas vara betydande),
 - b) skulle medföra oproportionerliga kostnader (oproportionerliga kostnader ska anses föreligga om tillämpningen, på grundval av objektiva, transparenta och verifierbara data, skulle öka den underliggande slutprodukts eller teknikens kostnad med mer än 30 %).

Artikel 13

Ekonomiskt stöd till företagsfordon

Vid tillämpningen av artikel 4 i [förslaget till förordning av den 16 december 2025 om rena företagsfordon] ska kriteriet på tillverkning i Europeiska unionen för att ge ekonomiskt stöd för införande av företagsbilar och lätta lastbilar uppfylla kriterierna i del II i bilaga III till den här förordningen.

Kriteriet på tillverkning i Europeiska unionen ska anses vara likvärdigt med kriteriet på ursprung i unionen som avses i artikel 7 i den här förordningen.

Artikel 14

Krediter för normer för koldioxidutsläpp

1. Vid tillämpning av artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) 2019/631 [i dess ändrade lydelse enligt förslaget till förordning av den 16 december 2025 om ändring av förordning (EU) 2019/631 vad gäller normer för koldioxidutsläpp från nya lätta nyttofordon och märkning av fordon] ska kriteriet på tillverkning i EU för små utsläppsfria fordon uppfylla kriterierna i del III i bilaga III till den här förordningen.

Kriteriet på tillverkning i EU ska anses vara likvärdigt med kriteriet på ursprung i unionen som avses i artikel 7 i den här förordningen.

2. Vid tillämpning av artikel 5b i förordning (EU) 2019/631 [i dess ändrade lydelse enligt förslaget till förordning av den 16 december 2025 om ändring av förordning (EU) 2019/631 vad gäller normer för koldioxidutsläpp från nya lätta nyttofordon och märkning av fordon] ska *koldioxidsnålt stål tillverkat i EU* förstås på följande sätt:

- a) *Koldioxidsnålt* ska uppfylla de villkor som avses i artikel 10.1 i den här förordningen.
- b) *Tillverkat i EU* ska vara likvärdigt med det *ursprung i unionen* som avses i artikel 7 i den här förordningen.

Artikel 15

Certifiering av ett fordons överensstämmelse med kraven på ursprung i unionen

Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = sex månader efter ikraftträdandet] ska tillverkare, när de utfärdar ett intyg om överensstämmelse för ett fordon i enlighet med artiklarna 36 och 37 i förordning (EU) 2018/858 för fordon som uppfyller de relevanta kraven på ursprung i unionen i bilaga III till den här förordningen, tillhandahålla ett medföljande dokument som intygar fordonets överensstämmelse.

Artikel 16

Delegering av befogenhet

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att komplettera denna förordning genom att fastställa unionsomfattande åtgärder på efterfrågesidan för produkter från kemisk industri i syfte att främja följande verksamheter:

- a) Produktion och försäljning av ämnen och blandningar med ursprung i unionen och som härrör från hållbara kolkällor.
- b) Användning av ämnen och blandningar med ursprung i unionen och som härrör från hållbara kolkällor i produkter som tillhandahålls på marknaden.

När kommissionen utarbetar delegerade akter bör den beakta följande:

- a) Kravens bidrag till unionens mål om ekonomisk säkerhet, resiliens och klimatneutralitet som anges i förordning (EU) 2021/1119.
- b) Marknadssituationen på unionsnivå, som konstaterats genom övervakningsverksamhet, inbegripet unionens minskande marknadsandelar och industri som inte når sin fulla tillverkningskapacitet.
- c) Effekterna av sådana åtgärder på de berörda sektorernas övergripande konkurrenskraft och växthusgasutsläpp samt på kostnaderna för konsumenter i senare led och små och medelstora företag och offentliga budgetar.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 för att ändra bilaga II eller bilaga III vad gäller krav på ursprung i unionen, krav på koldioxidsnålhet, eller bådadera, som fastställs för de produkter som avses där, med hänsyn till följande kriterier:

- a) Marknadssituationen på unionsnivå, som konstaterats genom övervakningsverksamhet, inbegripet unionens minskande marknadsandelar och industri som inte når sin fulla tillverkningskapacitet.
- b) Den tekniska utvecklingen.
- c) Kravens bidrag till unionens mål om allmän ordning, ekonomisk säkerhet, resiliens och klimatneutralitet som anges i förordning (EU) 2021/1119.
- d) Efterfrågan på berörda produkter eller berörd teknik som drivs av tillväxten i sektorerna i senare led.
- e) Produktens eller teknikens andel av det totala produktionsvärdet i sektorn i senare led.
- f) Effekterna av kraven på ursprung i unionen, kraven på koldioxidsnålhet, eller bådadera, på de berörda sektorernas övergripande konkurrenskraft och växthusgasutsläpp, inbegripet på kostnaderna för konsumenter i senare led och små och medelstora företag och offentliga budgetar.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 31.2 för att specificera metoden för beräkning av volymandelen produkter och komponenter med ursprung i unionen i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013 och, när så är lämpligt, att föreskriva användning av standardiserade mallar för intyg om överensstämmelse.

I de genomförandeakter som avses i första stycket får det också fastställas vilka metoder och förfaranden som ska tillämpas av relevanta behöriga nationella

myndigheter, inbegripet upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, för att kontrollera efterlevnaden av kraven i denna förordning och, när så är lämpligt, använda digitala verktyg för beräkning, kontroll och påvisande av efterlevnad.

KAPITEL IV

UTLÄNDSKA INVESTERINGAR

Artikel 17

Tillämpningsområde

1. Detta kapitel ska tillämpas på utländska direktinvesteringar till ett värde av mer än 100 miljoner EUR i de framväxande strategiska tillverkningssektorer som avses i punkt 2, om mer än 40 % av den globala tillverkningskapaciteten innehas av det tredjeland där den utländska investeraren är medborgare eller driver företag.

Sådana investeringar får inte genomföras om de inte uttryckligen har godkänts av investeringsmyndigheten eller Europeiska kommissionen enligt artikel 19, i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

2. Detta kapitel ska tillämpas på utländska direktinvesteringar i tillverkning inom följande framväxande strategiska sektorer:
 - a) Batteriteknik och värdekedjan för batterienergilagringssystem.
 - b) Fordon med endast eldrift, externt laddbara hybridfordon och bränslecellsdrivna elfordon, inbegripet komponenter som rör elektrifiering och digitalisering.
 - c) Solcellsteknik.
 - d) Utvinning, förädling och återvinning av kritiska råmaterial.
3. Detta kapitel ska inte tillämpas på
 - a) investerare och investeringar som omfattas av ekonomiska partnerskapsavtal och frihandelsavtal som är i kraft eller tillämpas provisoriskt av unionen i den mån relevanta åtaganden har gjorts enligt dessa avtal, inbegripet investeringar som görs av sådana utländska investerares dotterföretag i unionen,
 - b) investeringar som är inriktade på att tillhandahålla tjänster, inbegripet investeringar som görs av investerarens dotterföretag i unionen,
 - c) portföljinvesteringar.

Artikel 18

Kriterier för utländska direktinvesteringars mervärde

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = 1 månad efter denna förordnings ikraftträdande*] utse en investeringsmyndighet som ska granska utländska direktinvesteringar och genomföra bestämmelserna i detta kapitel.

Medlemsstaterna ska förse investeringsmyndigheten med de resurser och rättsliga och administrativa medel som krävs för att den ska kunna utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

2. Från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande*] ska investeringsmyndigheter endast godkänna utländska direktinvesteringar som görs direkt av utländska investerare som uppfyller minst fyra av följande sex villkor:
- a) Den utländska investeraren varken förvärvar, innehar eller utövar ägarintressen som motsvarar mer än 49 % av aktiekapitalet, rösträtterna eller motsvarande ägarintressen i något unionsobjekt, eller motsvarande ägande, hyresrätt eller andra rättigheter som ger kontroll över en unionstillgång.
 - b) Den utländska investeraren gör direktinvesteringen genom ett samriskföretag med en eller flera unionsenheter, där den utländska investeraren inte innehar mer än 49 % av aktiekapitalet, rösträtterna eller motsvarande ägarintressen eller andra rättigheter som ger kontroll över någon av de unionsenheter som deltar i samriskföretaget. Sådana samriskföretag ska vara utformade för att säkerställa ett faktiskt deltagande av unionens partner i ledning, tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad.
 - c) Den utländska investeraren har ingått avtal om licensiering av sina immateriella rättigheter och sin know-how till förmån för unionsobjektet eller unionstillgången för att den ska kunna bedriva sin ekonomiska verksamhet inom ramen för den utländska direktinvesteringen. Alla immateriella rättigheter eller tillgångar som utvecklats av unionsobjektet eller den rättsliga enhet som äger unionstillgången före den utländska investeringen eller utan den utländska investerarens samarbete ska helt och hållet ägas av unionsobjektet eller unionstillgångens rättsliga enhet. Alla immateriella rättigheter eller tillgångar som antingen utvecklats i detta sammanhang som ett resultat av ett samarbete med den utländska investerarens övriga rörelsetillgångar eller, när det gäller led b, som utvecklats av samriskföretaget, ska ägas gemensamt av den utländska investeraren och unionsobjektet, det samriskföretag som definieras i led b eller den rättsliga enhet som äger unionstillgången.
 - d) Den utländska investeraren tilldelar årligen utgifter för forskning och utveckling i unionen till ett belopp som motsvarar minst 1 % av unionsobjektets årliga bruttointäkter, eller de årliga bruttointäkter som genereras av unionstillgången, tillämpade i proportion till den utländska investerarens kontrollandel.
 - e) Minst 50 % av arbetsstyrkan som är anställd inom ramen för den utländska direktinvesteringen ska, vid tidpunkten för genomförandet och kontinuerligt under hela åtgärden, bestå av unionsarbetstagare i alla personalkategorier, inbegripet i operativa, tekniska, tillsynsmässiga och ledande befattningar. Sådan anställning ska åtföljas av lämplig utbildning och kapacitetsuppbyggnad. Om ett unionsobjekt eller en unionstillgång redan bedriver tillverkningsverksamhet innan investeringen förvärvas, inbegripet efter konkurs, ska bibehållande av den befintliga arbetsstyrkan eller återanställning av den tidigare arbetsstyrkan prioriteras, i enlighet med nationell rätt och tillämpningen av kollektivavtal. Om den utländska investeraren, unionsobjektet eller unionstillgången erhåller offentlig finansiering, utan hinder av artikel 107 i EUF-fördraget, ska den utländska investeraren, unionsobjektet eller unionstillgången åta sig att inte minska antalet unionsarbetstagare under en period på fem år, för att undgå att de berörda nationella myndigheterna återkräver den beviljade finansieringen.

- f) I samband med den utländska direktinvesteringen utarbetar och offentliggör den utländska investeraren på sin webbplats en strategi för att förbättra unionens värdekedjor och prioritera anskaffning av insatsvaror för tillverkningsverksamheten från unionen, och den utländska investeraren strävar efter att från unionen köpa in minst 30 % av de insatsvaror som används för de produkter som släpps ut på unionsmarknaden.
3. Den utländska direktinvesteringen ska uppfylla det villkor som anges i punkt 2 e för att godkännas av investeringsmyndigheten i enlighet med punkt 2.
4. Investeringsmyndigheter får tillämpa vissa eller alla av de villkor som anges i punkt 2 på direktinvesteringar som görs inom unionen av en utländsk investerares dotterföretag om det är nödvändigt för att uppnå målen i denna förordning, på något av följande villkor:
- a) Den utländska investeraren ska förhindras från att kringgå denna förordning.
- b) Om inga alternativa åtgärder, inbegripet åtaganden som föreslagits av den utländska investeraren eller den utländska investerarens dotterföretag, rimligen är tillgängliga och mindre begränsande för direktinvesteringar inom unionen för att uppfylla målen i förordningen.
5. Kommissionen ska anta en genomförandeakt senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = 6 månader efter denna förordnings ikraftträdande*] för att ange närmare bestämmelser för kontroll av efterlevnad av villkoren i punkt 2. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 31.3.

Artikel 19

Förhandsanmälan av planerade utländska direktinvesteringar

1. En utländsk investerare ska anmäla varje planerad direktinvestering som omfattas av artikel 17 till investeringsmyndigheten i den medlemsstat där unionsobjektet eller unionstillgången är belägen och som skulle leda till kontroll över unionsobjektet eller unionstillgången i enlighet med punkt 3.
- Anmälan ska innehålla alla uppgifter som krävs för att investeringsmyndigheten ska kunna granska investeringen i enlighet med artikel 20.
2. Vid fastställande av huruvida investeringsvärdet når det tröskelvärde som anges i artikel 17.1 ska endast en utländsk investerarens tidigare investeringar i samma unionsobjekt eller unionstillgång som gjorts av den utländska investeraren från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = dagen för denna förordnings ikraftträdande*] aggregeras.
3. Utländska investerare ska anses ha kontroll om investeringen i fråga uppnår något av följande tröskelvärden:
- a) 30 % eller mer av aktiekapitalet eller rösträtterna i ett unionsobjekt.
- b) 30 % eller mer av äganderätten till en unionstillgång, och hyresrätt eller andra rättigheter som ger kontroll över en unionstillgång.
4. Om en utländsk investerarens förvärv eller etablering av en investering skulle leda till att utländska investerare kollektivt innehar mer än de tröskelvärden för ägande eller kontroll som anges i punkt 3 ska förvärvet eller etableringen anmälas.

5. Vid beräkningen av huruvida något av tröskelvärdena i punkt 3 har uppnåtts ska sammanställda andelar som innehas direkt eller indirekt, inbegripet genom dotterbolag, ägandekedjor eller av utländska investerare som handlar i samförstånd, beaktas.
6. Om de relevanta unionsobjekten eller unionstillgångarna är belägna i mer än en medlemsstat ska den utländska investeraren anmäla investeringen till de behöriga investeringsmyndigheterna i alla berörda medlemsstater och kommissionen samma dag med hänvisning till de övriga anmälningarna. De berörda medlemsstaterna ska samordna granskningen av sådana anmälningar och komma överens med övriga berörda medlemsstater och med kommissionen om vilka villkor som ska gälla.

Kommissionen ska besluta vilka villkor som ska gälla för den utländska direktinvesteringen om de berörda medlemsstaterna inte kan komma överens.

Utländska direktinvesteringar som anmälts i enlighet med första stycket ska uppfylla villkoren i artikel 18 i alla berörda medlemsstater.

Artikel 20

Granskning och godkännande

1. Investeringsmyndigheten ska besluta om huruvida en anmälan enligt artiklarna 17 och 19 kan godtas inom 30 dagar från mottagandet av anmälan. Denna tidsfrist får förlängas med ytterligare 15 dagar om investeringsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt kan visa att en förlängning är motiverad med hänsyn till omständigheterna.

Om investeringsmyndigheten beslutar att en anmälan är godtagbar ska den omedelbart översända den fullständiga anmälan till kommissionen, inklusive alla mottagna handlingar.
2. Inom 30 dagar från mottagandet av anmälan får kommissionen avge ett skriftligt yttrande om huruvida den utländska direktinvesteringen omfattas av artiklarna 17 och 19, huruvida den uppfyller villkoren i artikel 18.2 och huruvida investeringsmyndigheten ska godkänna investeringen eller inte.

Om kommissionen avger ett skriftligt yttrande ska den utan dröjsmål översända det till investeringsmyndigheten. Kommissionen får dela det skriftliga yttrandet med investeringsmyndigheter i andra medlemsstater eller offentliggöra det skriftliga yttrandet på sin officiella webbplats, med vederbörlig hänsyn till konfidentialiteten.
3. Tidigast efter mottagandet av kommissionens yttrande eller efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 2 och senast 60 dagar, eller 75 dagar om tidsfristen förlängdes i enlighet med punkt 1, efter mottagandet av anmälan, ska investeringsmyndigheten utfärda ett motiverat beslut om att godkänna eller avslå den utländska direktinvesteringen. Investeringsmyndigheten ska godkänna den utländska direktinvesteringen om den uppfyller 4 av de 6 villkor som anges i artikel 18. Tidsfristen för att utfärda det motiverade beslutet får förlängas med ytterligare 30 dagar om investeringsmyndigheten på ett tillfredsställande sätt kan visa att en förlängning är motiverad med hänsyn till omständigheterna.

Investeringsmyndigheten ska meddela sådana motiverade beslut till kommissionen inom tre dagar från antagandet.
4. Om investeringsmyndigheten fattar ett beslut som avviker från kommissionens yttrande när det gäller huruvida den utländska direktinvesteringen uppfyller villkoren

i artikel 18 ska investeringsmyndigheten göra en mer ingående bedömning av anmälan inom ytterligare två månader och beslutet ska träda i kraft först efter det att denna tidsfrist har löpt ut.

Investeringsmyndigheten ska i sitt motiverade beslut enligt punkt 3 motivera hur kommissionens yttrande har beaktats.

5. Investeringsmyndigheten ska i sitt beslut om godkännande fastställa rapporteringsskyldigheter för den berörda investeraren i syfte att bedöma om villkoren i artikel 18 fullgörs kontinuerligt.
6. Varje part som är föremål för ett beslut som utfärdats i enlighet med punkt 1 eller 3 ska ha rätt att begära rättslig prövning av ett sådant beslut.

Artikel 21

Kommissionens granskning av utländska direktinvesteringar

1. Efter den anmälan som avses i artikel 19.1 får kommissionen besluta att göra en bedömning av den utländska direktinvesteringen
 - a) på eget initiativ om den utländska direktinvesteringen kan ha betydande inverkan på skapandet av mervärde på unionsmarknaden,
 - b) på begäran av en investeringsmyndighet som handlägger en anmälan, eller en investeringsmyndighet i en annan medlemsstat, där den utländska direktinvesteringen i fråga skulle ha en betydande inverkan på dess territorium,
 - c) på eget initiativ om värdet av den utländska direktinvesteringen överstiger 1 miljard EUR.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den utländska direktinvesteringen anses kunna ha betydande inverkan på skapandet av mervärde på den inre marknaden i något av följande fall:
 - a) Den är av särskild strategisk betydelse för den inre marknaden.
 - b) Den har betydande ekonomiska konsekvenser på mer än en medlemsstats territorium.
 - c) Den har stor potential att störa försörjningstryggheten i den framväxande strategiska sektorn eller relaterade värdekedjor i unionen, eller att störa säkerheten i mer än en medlemsstat.
 - d) Den har stor potential att ha skadliga miljöeffekter i mer än en medlemsstat.
 - e) Den är av särskilt stort värde jämfört med andra investeringar i den framväxande strategiska sektorn.
3. Efter den anmälan som avses i artikel 19.1 får kommissionen besluta att göra en bedömning av en investering som avses i artikel 18.4. Kommissionen får göra bedömningen på eget initiativ eller på begäran av en investeringsmyndighet som handlägger en anmälan, eller en investeringsmyndighet i en annan medlemsstat, där den utländska direktinvesteringen i fråga skulle ha en betydande inverkan.

Baserat på bedömningen får kommissionen kräva att investeringsmyndigheten på ett proportionerligt sätt tillämpar, eller inte tillämpar, vissa eller alla villkor i artikel 18.2.

4. Om kommissionen beslutar att bedöma den utländska direktinvesteringen i enlighet med denna artikel ska bestämmelserna i artikel 18 gälla i tillämpliga delar från och med beslutet att göra bedömningen.

Artikel 22

Investeringsmyndighetens övervakning och kontroll av efterlevnad

1. Investeringsmyndigheten ska regelbundet övervaka den utländska direktinvesteringen för att säkerställa att den fortsätter att uppfylla villkoren i artikel 18. I detta syfte ska den utländska investeraren regelbundet rapportera till investeringsmyndigheten om efterlevnad av villkoren.
2. På begäran av kommissionen ska investeringsmyndigheten översända investerarens rapporter som lämnats in i enlighet med punkt 1 till kommissionen, tillsammans med sin egen bedömning av varje rapport.
3. Investeringsmyndigheten ska fastställa sanktioner vid bristande efterlevnad av bestämmelserna i detta kapitel, särskilt om utländska investerare eller investeringar inte uppfyller följande krav:
 - a) Kraven på anmälan i enlighet med artikel 19.
 - b) Villkoren i artikel 18.
 - c) Övervakningsskyldigheterna i den här artikeln.
4. De sanktioner som fastställs av investeringsmyndigheten får inte understiga 5 % av det utländska investerarföretagets genomsnittliga sammanlagda dagsomsättning vid en överträdelse enligt punkt 3 a.

Om den utländska investeraren är en privatperson ska investeringsmyndigheten fastställa en sanktion på minst 5 % av investeringsvärdet vid en överträdelse enligt punkt 3 a.

De sanktioner som fastställs av investeringsmyndigheten ska vara ändamålsenliga och stå i proportion till de överträdelser som anges i punkt 3.

Investeringsmyndigheten ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om sådan bristande efterlevnad som avses i punkt 3 och om de sanktioner som åläggs.

Artikel 23

Kommissionens övervakning

1. Vid tillämpning av artikel 17 ska kommissionen övervaka den globala tillverkningskapaciteten för var och en av de framväxande strategiska sektorerna, med utgångspunkt i befintlig övervakning som utförs, särskilt i enlighet med förordning (EU) 2024/1735.
2. Kommissionen ska tillhandahålla och offentliggöra uppdaterad information om det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga för var och en av de framväxande strategiska sektorer som anges i artikel 17.2.

Om kommissionen beslutar att bedöma den utländska direktinvesteringen i enlighet med artikel 21 får den genom beslut ålägga sanktioner om den utländska investeraren lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter i sin anmälan, eller om den inte lämnar de uppgifter som krävs för att kommissionen ska kunna fullgöra sin granskningsskyldighet.

De sanktioner som kommissionen ålägger får inte överstiga 5 % av den utländska investerarens genomsnittliga dagsomsättning eller, om den utländska investeraren är en privatperson, 5 % av investeringsvärdet.

Artikel 24

Delegering av befogenhet

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 30 i denna förordning för att komplettera förteckningen över framväxande strategiska sektorer som ska omfattas av detta kapitel med sektorer som är kritiska för unionens ekonomiska säkerhet, inbegripet den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 b, d, e, g, h, j, k, n, p och s i förordning (EU) 2024/1735, den teknik för kärnbränslecykeln som avses i artikel 4.1 i i förordning (EU) 2024/1735 och den elframdrivningsteknik för transport som avses i artikel 4.1 r i förordning (EU) 2024/1735, med undantag för digital teknik, artificiell intelligens, kvantteknik och halvledare.

Dessa delegerade akter ska inte påverka tillämpningen av andra unionsakter som fastställer investeringskriterier för dessa sektorer.

2. De delegerade akter som avses i punkt 1 ska baseras på följande:
 - a) En bedömning av huruvida en ändring av förteckningen över framväxande strategiska sektorer på ett otillbörligt sätt skulle avskräcka eller avhålla från utländska direktinvesteringar i unionen.
 - b) Antalet utländska direktinvesteringar i den berörda sektorn, med beaktande av investeringarnas bidrag till unionens försörjningstrygghet och mervärde för unionens ekonomi.
 - c) Marknadssituationen och marknadsförhållandena, inbegripet störningar i försörjningskedjan, på unionsnivå.
 - d) Den tekniska utvecklingen och unionens konkurrenskraft i den berörda sektorn jämfört med tredjeländer.
 - e) Beroende av ett eller flera länder i försörjningskedjan i den berörda sektorn.
3. De delegerade akter som antas i enlighet med punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) Det tröskelvärde som avses i artikel 17.1 för var och en av de ytterligare sektorerna.
 - b) Huruvida de investeringskriterier som avses i artikel 18 är lämpliga och nödvändiga för att uppfylla målen i denna förordning med avseende på den berörda sektorn och, om så inte är fallet, vilka av de kriterierna som ska tillämpas.

KAPITEL V

OMRÅDEN FÖR ACCELERATION AV TILLVERKNINGSINDUSTRINS OMSTÄLLNING

Artikel 25

Utseende av nationella områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning

1. Medlemsstaterna ska på sina territorier utse minst ett område för acceleration av tillverkningsindustrins omställning senast den [Publicationsbyrå: för in datum = 12

månader efter denna förordnings ikraftträdande] för att fokusera projekt för industriell tillverkning på en eller flera av de strategiska sektorer som förtecknas i bilaga I.

2. Medlemsstaterna ska genom beslut utse områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning på grundval av följande:
 - a) Hur produktionen i området för acceleration av tillverkningsindustrins omställning påverkar unionens försörjningstrygghet vad gäller de strategiska sektorer som förtecknas i bilaga I.
 - b) Potentialen hos området för acceleration av tillverkningsindustrins omställning när det gäller att stödja utbyggnaden av produktionskapacitet inom de strategiska sektorer som förtecknas i bilaga I, att stärka unionens värdekedjor och unionens innovationspotential för att påskynda omställningen till en hållbar tillverkningsindustri, inbegripet avkarbonisering och cirkulära affärsmetoder, och att främja den inre marknadens funktion, med anpassning till strategiska projekt och andra initiativ, inbegripet som nettonollaccelerationskluster, som genomförs i enlighet med annan unionslagstiftning.
 - c) Det antal små och medelstora företag och små midcap-bolag som skulle gynnas av bestämmelserna i detta kapitel inom området för acceleration av tillverkningsindustrins omställning.
 - d) Utvecklingsnivån i medlemsstatens regioner, inbegripet de minst utvecklade områdena, övergångsregioner och regioner som genomgår industriell omvandling.
3. När medlemsstaterna utser områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning ska de
 - a) fastställa ett tydligt geografiskt tillämpningsområde för accelerationsområdet,
 - b) prioritera platser där projekt för industriell tillverkning inom en eller flera specifika sektorer inte förväntas ha någon betydande miljöpåverkan,
 - c) prioritera platser utanför Natura 2000-områden och utanför områden som utsetts inom ramen för nationella skyddssystem för bevarande av natur och biologisk mångfald samt andra områden som identifierats på grundval av känslighetskartor och utanför de skyddade områden som avses i artikel 6 i direktiv 2000/60/EG,
 - d) ta hänsyn till klimatrisker i de utsedda områdena,
 - e) prioritera artificiella och bebyggda ytor, industriområden och tidigare exploaterad mark samt strategiska projekt som redan pekats ut inom ramen för annan unionslagstiftning.
4. När medlemsstaterna utser områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning ska de, beroende på vad som är relevant, ta hänsyn till följande:
 - a) Accelerationsområdets behov vad gäller infrastruktur.
 - b) Finansieringsbehoven för tillverkningsindustrin i accelerationsområdet och möjligheten att stödja den industrin, i tillämpliga fall, i enlighet med tillämpliga regler för statligt stöd.

- c) Försörjningskedjans behov inom accelerationsområdet och de viktiga material, särskilt sekundära material, som är nödvändiga för tillverkningsverksamheten.
 - d) Genomförbarheten i att ge accelerationsområdet tillräckligt med koldioxidsnål energiförsörjning för att kunna accelerera tillverkningsindustrins omställning.
 - e) Kompetensbehov, brister, sysselsättningstrender och stödåtgärder för att uppnå lämplig omskolning och kompetenshöjning av den lokala arbetskraften.
 - f) Behovet, beroende på vad som är relevant, av sanering av accelerationsområdet för att underlätta inledandet av ny industriell verksamhet.
 - g) Behovet av forskning och innovation för att kunna accelerera tillverkningsindustrins omställning i området.
 - h) Relevant platsspecifik information som offentliggjorts av industrin, inbegripet företagens klimatomställningsplaner, relaterade mål och åtgärder, investeringsbehov och nödvändiga stödande policyramar.
5. Innan planer eller program för utseende av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning antas ska de bli föremål för en miljöbedömning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG⁶³ och, om de sannolikt kommer att ha en betydande inverkan på Natura 2000-områden, en lämplig bedömning i enlighet med artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG⁶⁴ och, i tillämpliga fall, en relevant bedömning för att uppfylla kraven i artikel 4.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁶⁵.
6. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om utseendet av ett område för acceleration av tillverkningsindustrins omställning inom 30 dagar från antagandet av beslutet i fråga.

Artikel 26 **Nödvändiga villkor**

Medlemsstaterna ska vid behov vidta följande åtgärder för att underlätta utbyggnaden av områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning:

- a) Underlätta finansieringen av projekt i accelerationsområdena genom att säkerställa samordning mellan myndigheter och effektivisera interna förfaranden, i samverkan med unionsprogram och i tillämpliga fall i enlighet med befintliga regler för statligt stöd, med beaktande av deltagandet av små och medelstora företag och små midcap-bolag.
- b) Främja investeringar i forskning och innovation för att påskynda innovationspotentialen och unionens konkurrenskraft och tekniska ledarskap på accelerationsområdena.
- c) Genomföra och minst vart tredje år se över en omfattande analys av varje accelerationsområdes energibehov och identifiera den

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

⁶⁴ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

energiinfrastrukturkapacitet som krävs för att projekt för industriell tillverkning i accelerationsområdet ska kunna fungera korrekt och utvecklas.

En sådan analys ska genomföras åtminstone när accelerationsområdet utses och för delmålen för åren 2030, 2040 och 2050, för att säkerställa anpassning till unionens avkarbonisering.

- d) Säkerställa att det i de nätutvecklingsplaner som utarbetas av systemansvariga för överföringssystem enligt artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944⁶⁶ och systemansvariga för distributionssystem enligt artikel 32 i direktiv (EU) 2019/944 tas vederbörlig hänsyn till den analys som genomförs enligt led c i denna punkt, med beaktande av förutseende investeringars potential att tillgodose framtida systembehov.
- e) Utbyta information om berörda försörjningskedjor, identifiera potentiella flaskhalsar och stärka samordningen mellan accelerationsområden vad gäller frågor som rör kritiska råmaterial inom ramen för den europeiska nämnd för kritiska råmaterial som inrättats genom artikel 35 i förordning (EU) 2024/1252.
- f) Främja enheter i accelerationsområdena och underlätta deras deltagande, i förekommande fall, i det system för gemensamma inköp som inrättats genom artikel 25 i förordning (EU) 2024/1252, bland annat genom att ge vägledning, stöd och information för att säkerställa ett faktiskt deltagande.
- g) Stödja utvecklingen av och tillgången till högkvalificerad arbetskraft och tillhandahålla lämpliga praktik- och lärlingsmöjligheter, och därigenom bidra till sysselsättning av hög kvalitet inom dessa accelerationsområden.
- h) Utbyta information om nödvändig kompetens, potentiell brist på sådan kompetens och bästa praxis i accelerationsområdena inom ramen för det industriforum som inrättats genom COM/2020/102⁶⁷.
- i) Säkerställa synergier och främja de fördelar som tillhandahålls inom ramen för kompetenspakten⁶⁸ eller enheter som inrättats i accelerationsområdena, med särskild uppmärksamhet på de storskaliga kompetenspartnerskap och regionala kompetenspartnerskap som ingår i pakten.

Artikel 27

Tillståndsförfaranden i accelerationsområden

1. För varje utsett område för acceleration av tillverkningsindustrins omställning ska medlemsstaterna utarbeta och utfärda ett aggregerat referenstillstånd för godkännande av industriell verksamhet som är belägen inom området. Detta aggregerade referenstillstånd ska omfatta de tillstånd och administrativa

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

⁶⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny industristrategi för EU* (COM(2020) 102 final).

⁶⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft* (COM(2020) 274 final).

godkännanden som krävs för de projekt för industriell tillverkning som är belägna inom accelerationsområdet, med undantag för anläggningsspecifika tillstånd.

2. Innan medlemsstaterna utfärdar det aggregerade referenstillstånd som avses i punkt 1 ska de utföra alla nödvändiga bedömningar, inbegripet relevanta miljöbedömningar, planeringsförfaranden och utvärderingar som är tillämpliga på accelerationsområdet. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 25.5.
3. Projekt för industriell tillverkning inom ett område för acceleration av tillverkningsindustrins omställning ska endast vara skyldiga att erhålla de ytterligare tillstånd eller godkännanden som inte omfattas av det aggregerade referenstillstånd som avses i punkt 1.
4. Alla projekt för industriell tillverkning inom ett accelerationsområde ska betraktas som strategiska projekt som bidrar till resiliens och avkarbonisering eller resurseffektivitet vid tillämpningen av [artikel 14 i förslaget till förordning om att påskynda miljöbedömningar]. Punkterna 1, 2 och 3 i bilagan till den förordningen ska tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Utvärdering

Kommissionen ska senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] och därefter vart tredje år utvärdera denna förordning och hur den har bidragit till den inre marknadens funktion. Vid utvärderingen ska följande beaktas:

- a) De framsteg som gjorts mot att uppnå de mål som anges i artikel 1, särskilt när det gäller resiliens, ekonomisk säkerhet och avkarbonisering inom industriproduktion.
- b) De framsteg som gjorts mot att uppnå industrialiseringsmålet enligt artikel 2, med beaktande av utmaningarna och möjligheterna på den inre marknaden och världsmarknaderna.
- c) Relaterade administrativa kostnader samt ekonomiska effekter på sektorer i senare led, små och medelstora företag och offentliga budgetar.

Artikel 29

Översyn

Kommissionen ska senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] bedöma behovet av att ändra kapitlen III och IV. Kommissionen får lägga fram ett lagstiftningsförslag för att upphäva eller ändra denna förordning. Denna översyn ska genomföras regelbundet vart tredje år efter den första översynen.

Vid översynen ska kommissionen ägna särskild uppmärksamhet åt denna förordnings ändamålsenlighet och den fortsatta förekomsten av de omständigheter som motiverade antagandet av denna förordning och åt behovet av att införa krav på ursprung i unionen för

produkter från vissa sektorer som är kritiska för unionens ekonomiska säkerhet, särskilt byggande av fartyg och rullande järnvägsmateriel.

Artikel 30

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 9, 10, 16 och 24 ges till kommissionen tills vidare från och med den [*Publikationsbyrå: infoga datum = dagen för denna förordnings ikraftträdande*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8, 9, 10, 16 och 24 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 8, 9, 10, 16 och 24 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 31

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 32

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 33

Ändringar av förordning (EU) 2018/1724

Bilagorna I och II till förordning (EU) 2018/1724 ska ändras i enlighet med bilaga V till den här förordningen.

Artikel 34

Ändringar av förordning (EU) 2024/1735

Förordning (EU) 2024/1735 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande punkter läggas till som punkterna 34, 35 och 36:
 - a) ”34. *industribatteri*: industribatteri enligt definitionen i artikel 3.1.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542*.”
 - b) ”35. *stationärt batterienergilagringssystem*: stationärt batterienergilagringssystem enligt definitionen i artikel 3.1.15 i förordning (EU) 2023/1542.”
 - c) ”36. *vattenburen värmepump*: rumsvärmare som använder omgivningsvärme från luft, vatten eller mark och/eller spillvärme för värmeproduktion och som värmer utrymmen genom en vattenkrets.
- * Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj>).”
2. I artikel 9 ska följande punkt läggas till som punkt 14:

”14. Alla tillverkningsprojekt för nettonollteknik ska betraktas som strategiska projekt som bidrar till resiliens och avkarbonisering eller resurseffektivitet vid tillämpningen av artikel 14.1 i [förslaget till förordning om att påskynda miljöbedömningar].”
3. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, där kontrakt har nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–d, h och i i denna förordning som en del av sitt innehåll, eller när det gäller byggentreprenadkontrakt och byggkoncessioner som inbegriper denna teknik, ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tillämpa obligatoriska minimikrav avseende miljömässig hållbarhet som fastställts i den genomförandeakt som avses i punkt 5 i den här artikeln.”
 - b) I punkt 7 ska första stycket ersättas med följande:

”Anbudets bidrag till resiliensen ska beaktas vid offentliga upphandlingsförfaranden, byggentreprenadkontrakt och byggkoncessioner som avses i punkt 1, i enlighet med denna punkt.”
 - c) I punkt 7 ska led a ersättas med följande:

”a) Att under kontraktets löptid inte mer än 50 % av värdet av den specifika slutprodukt med nettonollteknik som avses i denna punkt får levereras från varje enskilt tredjeland enligt vad som fastställs av kommissionen.”

d) I punkt 7 ska led b ersättas med följande:

”b) Att under kontraktets löptid högst 50 % av värdet av alla de huvudsakliga särskilda komponenterna i den specifika nettonollteknik som avses i denna punkt sammanlagt levereras eller tillhandahålls direkt av den utvalda anbudsgivaren eller av en underleverantör från varje enskilt tredjeland enligt vad som fastställts av kommissionen.”

4. Följande artikel ska införas som artikel 25a:

”Artikel 25a

Ursprungskrav i offentliga upphandlingsförfaranden

1. När det gäller de offentliga upphandlingsförfaranden som avses i bilaga II ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter utesluta anbud som lämnats av ekonomiska aktörer som ägs eller kontrolleras av en enhet som är etablerad i tredjeländer som inte har ingått ett internationellt avtal med unionen som garanterar tillträde till sådana upphandlingsförfaranden.
2. När det gäller de offentliga upphandlingsförfaranden som avses i bilaga II ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tillämpa de krav på ursprung i unionen som anges där. Krav som rör specifika huvudsakliga särskilda komponenter ska endast tillämpas i den mån dessa komponenter ingår i slutprodukten.
3. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får besluta att inte tillämpa ett eller flera av kraven i bilaga II om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) De produkter som krävs kan endast tillhandahållas av en specifik ekonomisk aktör och det finns inget rimligt alternativ eller substitut och avsaknaden av konkurrens beror inte på en artificiell begränsning av parametrarna i det offentliga upphandlingsförfarandet.
 - b) Inga lämpliga anbud eller lämpliga anbudsansökningar har lämnats in, inbegripet som svar på ett liknande tidigare offentligt upphandlingsförfarande som inletts av samma upphandlande myndighet eller upphandlande enhet under de två åren innan det planerade nya upphandlingsförfarandet inleddes.
 - c) Tillämpningen av kraven tvingar en upphandlande myndighet eller en upphandlande enhet att förvärva varor, tjänster eller byggtreprenader som medför oproportionerliga kostnader eller som skulle leda till teknisk inkompatibilitet vid drift och underhåll. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får anta att uppskattade kostnadsskillnader som överskrider 25 %, baserat på objektiva och transparenta data, är oproportionerliga.
 - d) Tillämpningen av kraven skulle leda till betydande förseningar av projektets genomförande på grund av att de nödvändiga komponenterna eller slutprodukterna inte är tillgängliga. Uppskattade förseningar på mer än sju månader, på grundval av objektiva, transparenta och verifierbara data, får antas vara betydande.

4. Upphandlande myndigheter ska kräva att ekonomiska aktörer som tillhandahåller produkter som omfattas av denna artikel lämnar in en egenförsäkran eller ett likvärdigt dokument som visar att kraven i denna artikel är uppfyllda.”

5. Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande: ”Auktioner för nettonollteknik”

b) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

Inledningen ska ersättas med följande:

”När medlemsstaterna utformar auktioner för den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–g, i och j ska de inkludera”

I led a ska följande led läggas till som led iv:

”iv) högriskleverantörer enligt definitionen i artikel 2.39 i förordning xxxx/xxxx [CSA2]. När det gäller auktioner som omfattar kontrollsystem, förvaltnings- och kontrollsystem, system för övervakning och datainsamling, system för fjärråtkomst eller brandväggar får de leverantörer som identifierats som högriskleverantörer i enlighet med förordning xxxx/xxxx [CSA2] inte delta i följande processer:

1. Leverans av sådana produkter eller system.
2. Utformning, utveckling eller produktion av sådana produkter eller system.
3. Förvaltning, kontroll eller drift av sådana produkter eller system.
4. Utveckling, underhåll, drift eller uppdatering av tillhörande programvara.”

Led b ska ersättas med följande: ”kriterier för förhandsurval och tilldelning som avses i punkterna 2 och 2a.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 2a: ”2a. Om auktionerna har den nettonollteknik som förtecknas i bilaga II som en del av sitt innehåll ska medlemsstaterna inkludera de kriterier för förhandsurval och tilldelning som fastställs i bilaga II. Kriterier som rör specifika huvudsakliga särskilda komponenter ska endast tillämpas i den mån dessa komponenter ingår i slutprodukten.”

d) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande: ”Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt som ytterligare specificerar de kriterier för förhandsurval och tilldelning som avses i punkt 1 a i, ii och iii samt punkt 2.”

e) Punkt 4 ska ersättas med följande: ”4. Medlemsstaterna ska, när de kriterier som avses i punkterna 2 och 2a tillämpas som tilldelningskriterier, ge vart och ett av kriterierna en lägsta viktning på 5 % och en sammanlagd viktning på mellan 15 % och 30 % av tilldelningskriterierna. Detta påverkar inte möjligheten att ge en högre viktning för kriterierna i punkt 2 fjärde stycket i enlighet med varje gräns för kriterier som inte rör pris som fastställs enligt reglerna för statligt stöd.”

f) Punkt 5 ska ersättas med följande: ”5. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa ett eller flera av de kriterier för förhandsurval och tilldelning som fastställs i punkt 1 a i, ii och iii och punkt 1 b om dessa kriterier genom att

tillämpas skulle medföra oproportionerliga kostnader eller betydande förseningar av projektets genomförande på grund av att de nödvändiga komponenterna eller slutprodukterna inte är tillgängliga. Medlemsstaterna får anta att uppskattade kostnadsskillnader som överskrider 20 % per auktion, baserat på objektiva och verifierbara data, är oproportionerliga. Förseningar på mer än sju månader, på grundval av objektiva, transparenta och verifierbara data, får antas vara betydande.”

- g) Punkt 7 ska ersättas med följande: ”7. Punkterna 1–5 ska tillämpas på minst 40 % av den volym som auktioneras per år per medlemsstat eller alternativt på minst 8 gigawatt per år per medlemsstat. Punkt 1 a ii och iv ska tillämpas på 100 % av den volym som auktioneras per medlemsstat.”
 - h) I punkt 8 ska inledningen ersättas med följande: ”Senast den 31 december 2027 ska kommissionen göra en heltäckande bedömning av tillämpningen av de kriterier som avses i punkt 2 och deras inverkan på den påskyndade utbyggnaden av teknik för förnybar energi. Senast den 31 december 2029 och därefter vartannat år ska kommissionen göra en heltäckande bedömning av tillämpningen av de kriterier som avses i punkterna 2 och 2a och deras inverkan på den påskyndade utbyggnaden av teknik för förnybar energi. Kommissionen ska särskilt bedöma hur kriterierna påverkar”
6. Följande artiklar ska införas som artiklarna 28a–28h:

”Artikel 28a

Ursprungs krav för andra former av offentliga insatser

- 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ska de stödsystem som avses i bilaga II omfatta de krav som fastställs där. Krav som rör specifika huvudsakliga särskilda komponenter ska endast tillämpas i den mån dessa komponenter ingår i slutprodukten.
- 2. När myndigheten utformar och genomför ett system enligt punkt 1 ska den bedöma om kraven uppfylls på grundval av ett öppet, icke-diskriminerande och transparent förfarande.
- 3. När ytterligare ekonomisk ersättning beviljas får den inte överstiga 15 % av slutprodukts kostnad för konsumenten, inbegripet transport- och installationskostnader i förekommande fall, med undantag för system som riktar sig till medborgare som lever i energifattigdom enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/955⁽⁵⁷⁾, för vilka gränsen ska vara 20 %.

Artikel 28b

Begränsningar för högriskleverantörer för andra former av offentliga insatser

När det gäller stödsystem som omfattas av artiklarna 28 och 28a och som omfattar kontrollsystem, förvaltnings- och kontrollsystem, system för övervakning och datainsamling, system för fjärråtkomst eller brandväggar ska medlemsstaterna utforma systemen på ett sådant sätt att det säkerställs att stödmottagare endast är berättigade till systemet om leverantörer som identifierats som högriskleverantörer i enlighet med förordning xxxx/xxxx [CSA2] inte deltar i följande processer:

- a) Leverans av sådana produkter eller system.

- b) Utformning, utveckling eller produktion av sådana produkter eller system.
- c) Förvaltning, kontroll eller drift av sådana produkter eller system.
- d) Utveckling, underhåll, drift eller uppdatering av tillhörande programvara.

Artikel 28c

Krav på ursprung i unionen för medlemsstaternas stöd till konstruktion och tillverkning av nettonollteknik

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget och i enlighet med unionens internationella åtaganden ska medlemsstaterna, när de stöder konstruktion eller tillverkning av de slutprodukter med nettonollteknik som avses i bilaga II till denna förordning, säkerställa att de krav på ursprung i unionen som fastställs i den bilagan är uppfyllda. Krav som rör specifika huvudsakliga särskilda komponenter ska endast tillämpas i den mån dessa komponenter ingår i slutprodukten.
2. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa ett eller flera av kraven i punkt 1 om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) De komponenter som krävs kan endast tillhandahållas av en specifik ekonomisk aktör och det finns inget rimligt alternativ eller substitut och avsaknaden av konkurrens beror inte på en artificiell begränsning av parametrarna i det offentliga upphandlingsförfarandet.
 - b) Tillämpningen av kraven skulle medföra oproportionerliga kostnader eller teknisk inkompatibilitet vid drift eller underhåll. Uppskattade kostnadsskillnader som överskrider 25 %, baserat på objektiva och transparenta data, får antas vara oproportionerliga.
 - c) Tillämpningen av kraven skulle äventyra projektet eller leda till betydande förseningar av projektets genomförande på grund av att de nödvändiga komponenterna eller slutprodukterna inte är tillgängliga. Förseningar på mer än sju månader, på grundval av objektiva, transparenta och verifierbara data, får antas vara betydande.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget och i enlighet med unionens internationella åtaganden ska medlemsstaterna, när de stöder tillverkningen av de slutprodukter med nettonollteknik som avses i bilaga II till denna förordning och som omfattar kontrollsystem, förvaltnings- och kontrollsystem, system för övervakning och datainsamling, system för fjärråtkomst eller brandväggar, säkerställa att de leverantörer som identifierats som högriskleverantörer i enlighet med förordning xxxx/xxxx [CSA2] inte deltar i följande processer:
 - a) Leverans av sådana produkter eller system.
 - b) Utformning, utveckling eller produktion av sådana produkter eller system.
 - c) Förvaltning, kontroll eller drift av sådana produkter eller system.
 - d) Utveckling, underhåll, drift eller uppdatering av tillhörande programvara.

Artikel 28d

Ursprung i unionen

1. Vid tillämpning av artiklarna 25a, 26, 28a och 28c avses med *beståndsdel med ursprung i unionen* en beståndsdel som har sitt ursprung i Europeiska unionen.
2. Produkters och komponenters ursprung ska fastställas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Artikel 28e

Beståndsdel som är likvärdig med beståndsdel med ursprung i unionen vid offentlig upphandling

1. I fråga om de krav på ursprung i unionen som avses i artikel 25a ska beståndsdelar med ursprung i tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om upprättande av ett frihandelsområde eller en tullunion, eller som är parter i avtalet om offentlig upphandling, och där relevanta skyldigheter för unionen finns enligt det avtalet, anses ha sitt ursprung i unionen.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att helt eller delvis undanta ett tredjeland från tillämpningsområdet för punkt 1 baserat på något av följande kriterier:
 - e) Tredjelandet har underlåtit att ge nationell behandling vad gäller unionsprodukter eller unionsenheter enligt de avtal som avses i punkt 1 med avseende på någon av den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1.
 - f) Ett sådant undantag är motiverat för att förhindra beroende eller annan utveckling som kan hota försörjningstryggheten i unionen vad gäller produkterna i fråga.
 - g) Ett sådant undantag är motiverat enligt något annat undantag i det tillämpliga avtalet.

Artikel 28f

Beståndsdel som är likvärdig med beståndsdel med ursprung i unionen vid auktioner

3. I fråga om de krav på ursprung i unionen som avses i artikel 26 ska beståndsdelar med ursprung i tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om upprättande av ett frihandelsområde eller en tullunion anses ha sitt ursprung i unionen.
4. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att helt eller delvis undanta ett tredjeland från tillämpningsområdet för punkt 1 baserat på något av följande kriterier:
 - h) Tredjelandet har underlåtit att ge nationell behandling vad gäller unionsprodukter eller unionsenheter enligt de avtal som avses i punkt 1 med avseende på någon av den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1.
 - i) Ett sådant undantag är motiverat för att förhindra beroende eller annan utveckling som kan hota försörjningstryggheten i unionen vad gäller produkterna i fråga.
 - j) Ett sådant undantag är motiverat enligt något annat undantag i det tillämpliga avtalet.

Artikel 28g

Beståndsdel som är likvärdig med beståndsdel med ursprung i unionen vid andra former av offentliga insatser

1. I fråga om de krav på ursprung i unionen som avses i artikel 28a ska beståndsdelar med ursprung i tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om upprättande av ett frihandelsområde eller en tullunion anses ha sitt ursprung i unionen.
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att helt eller delvis undanta ett tredjeland från tillämpningsområdet för punkt 1 baserat på något av följande kriterier:
 - k) Tredjelandet har underlåtit att ge nationell behandling vad gäller unionsprodukter eller unionsenheter enligt de avtal som avses i punkt 1 med avseende på någon av den nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1.
 - l) Ett sådant undantag är motiverat för att förhindra beroende eller annan utveckling som kan hota försörjningstryggheten i unionen vad gäller produkterna i fråga.
 - m) Ett sådant undantag är motiverat enligt något annat undantag i det tillämpliga avtalet.

Artikel 28h

Delegering av befogenhet

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 44 för att ändra de krav på ursprung i unionen som anges i bilaga II med hänsyn till följande kriterier:
 - a) Marknadssituationen på unionsnivå, inbegripet unionens minskande marknadsandelar och industri som inte når sin fulla tillverkningskapacitet.
 - b) Kravens bidrag till unionens mål om allmän ordning, ekonomisk säkerhet, resiliens och klimatneutralitet som anges i förordning (EU) 2021/1119.
 - c) Den tekniska utvecklingen.
 - d) Efterfrågan på berörd nettonollteknik.
 - e) Effekterna av kraven på ursprung i unionen på de berörda sektorernas övergripande konkurrenskraft och växthusgasutsläpp.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att komplettera bilaga II med krav på ursprung i unionen för de ytterligare specifika slutprodukter med nettonollteknik som avses i artikel 4.1 g, h, j, k, n, p och s, den solvärmeteknik som avses i artikel 4.1 a, den teknik för kärnbränslecykeln som avses i artikel 4.1 i och den elframdrivningsteknik för transport som avses i artikel 4.1 r, som ska krävas i enlighet med artiklarna 25a, 26, 28a och 28c. I samband med detta ska kommissionen beakta följande:
 - a) Marknadssituationen på unionsnivå, som konstaterats genom övervakningsverksamhet, inbegripet unionens minskande marknadsandelar och industri som inte når sin fulla tillverkningskapacitet.
 - b) Kravens bidrag till unionens mål om allmän ordning, ekonomisk säkerhet, resiliens och klimatneutralitet.

- c) Effekterna av kraven på ursprung i unionen, kraven på koldioxidsnålhet, eller bådaddera, på de berörda sektorernas övergripande konkurrenskraft och växthusgasutsläpp, inbegripet på kostnaderna för konsumenter i senare led och små och medelstora företag och offentliga budgetar.
 - d) Efterfrågan på berörda produkter eller berörd teknik.
1. De delegerade akter som avses i punkt 2 ska fastställa
- a) de produkter och komponenter som minimikraven på ursprung i unionen ska tillämpas på,
 - b) tillämpningsområdet för minimikraven på ursprung i unionen.”
7. Artikel 42 ska ändras på följande sätt:
- a) Följande punkt ska införas som punkt 2a:
”2a. Medlemsstater, offentliga myndigheter, upphandlande myndigheter och upphandlande enheter som tillämpar kapitel IV i denna förordning ska rapportera om tillämpningen av undantag i enlighet med bestämmelserna i det kapitlet.”
 - b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
”3. Om de inte redan ingår i eller stämmer överens med delarna i de nationella energi- och klimatplanerna ska varje medlemsstat lämna in en rapport till kommissionen med de uppgifter som avses i punkterna 2 och 2a senast den 15 mars 2027 och därefter vart tredje år.”
8. Följande bilaga ska läggas till som bilaga II:

”BILAGA II

Krav på ursprung i unionen för nettonollteknik

Del I – Offentlig upphandling

1. När det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, i enlighet med artikel 25a, som offentliggörs efter denna förordnings ikraftträdande och som omfattas av direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU och där kontrakt, byggtreprenadkontrakt eller byggkoncessioner omfattar upphandling av följande nettonollteknik ska upphandlingsdokumenten innehålla de krav som fastställs nedan:
- a) Batterienergilagringssystem:
Från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] till och med den [*tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och, när det gäller projekt som inbegriper batterienergilagring på mer än 1 megawattimme, innehålla ett batterihanteringssystem med ursprung i unionen.

Från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och innehålla battericeller, ett batterihanteringssystem och ytterligare en huvudsaklig särskild komponent med ursprung i unionen.

b) Solcellsteknik: Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska växelriktare för solceller och solceller eller likvärdig teknik ha sitt ursprung i unionen.

c) Vattenburna värmepumpar: Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska vattenburna värmepumpar ha sitt ursprung i unionen.

d) Teknik för landbaserad och havsbaserad vindkraft:

Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] till och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska en huvudsaklig särskild komponent ha sitt ursprung i unionen.

Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska två huvudsakliga särskilda komponenter ha sitt ursprung i unionen.

e) Fissionsteknik:

För offentliga upphandlingsförfaranden som offentliggörs efter den [Publikationsbyrå: för in datum = fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och där byggentreprenadkontrakt eller byggkoncessioner omfattar nybyggnad av ett kärnkraftverk, inbegripet små modulära reaktorer, ska minst två huvudsakliga särskilda komponenter ha sitt ursprung i unionen.

För offentliga upphandlingsförfaranden som offentliggörs efter den [Publikationsbyrå: för in datum = sex år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och där byggentreprenadkontrakt eller byggkoncessioner omfattar nybyggnad av ett kärnkraftverk, inbegripet små modulära reaktorer, ska minst tre huvudsakliga särskilda komponenter ha sitt ursprung i unionen.

Dessa krav ska inte tillämpas på forsknings-, utvecklings- och innovationsprojekt, inbegripet den första industriella användningen av kärnkraftverk.

Del II – Auktioner

I enlighet med artikel 26 ska medlemsstaterna, om auktioner har följande nettoallteknik som en del av sitt innehåll, inkludera de kriterier för förhandsurval och tilldelning som fastställs nedan:

a) Batterienergilagringssystem:

För auktioner som offentliggörs från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] till och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och, när det gäller projekt som inbegriper batterienergilagring på mer än 1 megawattimme, innehålla ett batterihanteringssystem med ursprung i unionen.

För auktioner som offentliggörs efter den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och innehålla

battericeller, ett batterihanteringssystem och ytterligare en huvudsaklig särskild komponent med ursprung i unionen.

- b) Solcellsteknik: För auktioner som offentliggörs efter den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska växelriktare för solceller och solceller eller likvärdig teknik ha sitt ursprung i unionen.

- c) Vätgas:

För auktioner som offentliggörs efter den [*Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska de elektrolysörer som används för framställning av vätgasen ha sitt ursprung i unionen, och stackar samt ytterligare en huvudsaklig särskild komponent ska ha sitt ursprung i unionen.

För auktioner som offentliggörs efter den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska de elektrolysörer som används för framställning av vätgasen ha sitt ursprung i unionen, och stackar samt ytterligare två huvudsakliga särskilda komponenter ska ha sitt ursprung i unionen.

- d) Teknik för landbaserad och havsbaserad vindkraft:

För auktioner som offentliggörs från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] till och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska en av vindturbinens huvudsakliga särskilda komponenter ha sitt ursprung i unionen.

För auktioner som offentliggörs efter den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska två av vindturbinens huvudsakliga särskilda komponenter ha sitt ursprung i unionen.

Del III – Andra former av offentliga insatser

I enlighet med artikel 28b ska medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ, när de beslutar att inrätta nya system eller att uppdatera befintliga system som omfattar förmåner till hushåll eller företag som stöder efterfrågan på de slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i denna punkt, utforma systemen på ett sådant sätt att det säkerställs att stödmottagare är berättigade till systemet eller till ytterligare ekonomisk ersättning endast om de krav som anges nedan är uppfyllda:

- a) Batterienergilagringssystem:

För system som inrättas eller uppdateras från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] till och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och, när det gäller projekt som inbegriper batterienergilagring på mer än 1 megawattimme, innehålla ett batterihanteringssystem med ursprung i unionen.

För system som inrättas eller uppdateras från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*]

ska batterienergilagringssystem ha sitt ursprung i unionen och innehålla battericeller, ett batterihanteringssystem och ytterligare en huvudsaklig särskild komponent med ursprung i unionen.

- b) Solcellsteknik: För system som inrättas eller uppdateras från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska växelriktare för solceller och solceller eller likvärdig teknik ha sitt ursprung i unionen.
- c) Vattenburna värmepumpar: För system som inrättas eller uppdateras från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska vattenburna värmepumpar ha sitt ursprung i unionen.

Del IV – Medlemsstaternas stöd till konstruktion och tillverkning av nettonollteknik

I enlighet med artikel 28c ska medlemsstaterna, när de stöder konstruktion eller tillverkning av följande slutprodukter med nettonollteknik, säkerställa att de krav på ursprung i unionen som anges nedan är uppfyllda:

- a) Vätgas:

Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna, när de inrättar nya stödsystem för investeringar i elektrolysörers tillverkningskapacitet, säkerställa att elektrolysören har sitt ursprung i unionen och att stacken och minst en ytterligare huvudsaklig särskild komponent i elektrolysören har sitt ursprung i unionen.

Från och med den [Publikationsbyrå: för in datum = tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna, när de inrättar nya stödsystem för investeringar i elektrolysörers tillverkningskapacitet, säkerställa att elektrolysören har sitt ursprung i unionen och att stacken och minst två ytterligare huvudsakliga särskilda komponenter i elektrolysören har sitt ursprung i unionen.
- b) Kärnkraft:

För projekt där ansökan om stöd lämnas in efter den [Publikationsbyrå: för in datum = fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och stödet gäller nybyggnad av kärnkraftverk, inbegripet små modulära reaktorer, ska medlemsstaterna säkerställa att minst två huvudsakliga särskilda komponenter i slutprodukterna med fissionsteknik har sitt ursprung i unionen.

För projekt där ansökan om stöd lämnas in efter den [Publikationsbyrå: för in datum = sex år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och stödet gäller nybyggnad av kärnkraftverk, inbegripet små modulära reaktorer, ska medlemsstaterna säkerställa att minst tre huvudsakliga särskilda komponenter i slutprodukterna med fissionsteknik har sitt ursprung i unionen.

Dessa krav ska inte tillämpas på forsknings-, utvecklings- och innovationsprojekt, inbegripet den första industriella användningen av kärnkraftverk.

Artikel 35

Ändringar av förordning (EU) 2024/3110

I artikel 22.9 i förordning (EU) 2024/3110 ska första stycket ersättas med följande:

”För att säkerställa transparens för användare och främja hållbara produkter ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att komplettera denna förordning genom att fastställa specifika märkningskrav för miljömässig hållbarhet för vissa produktfamiljer och produktkategorier.”

Artikel 36

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4 och 5 ska tillämpas från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = ett år efter denna förordnings ikraftträdande*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT OCH DIGITAL ÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1.	GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET	3
1.1	Förslaget eller initiativets titel	3
1.2	Berörda politikområden	3
1.3	Mål	3
1.3.1	Allmänt/allmänna mål	3
1.3.2	Specifikt/specifika mål	3
1.3.3	Verkan eller resultat som förväntas	3
1.3.4	Prestationsindikatorer	3
1.4	Förslaget eller initiativet avser	4
1.5	Grunder för förslaget eller initiativet	4
1.5.1	Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet	4
1.5.2	Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.	4
1.5.3	Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder	4
1.5.4	Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument	5
1.5.5	Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning	5
1.6	Förslaget eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser	6
1.7	Planerad(e) genomförandemetod(er)	6
2.	FÖRVALTNING	8
2.1	Regler om uppföljning och rapportering	8
2.2	Förvaltnings- och kontrollsystem	8
2.2.1	Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås	8
2.2.2	Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna	8
2.2.3	Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)	8
2.3	Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter	9
3.	FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER	10
3.1	Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten	10

3.2	Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen.....	12
3.2.1	Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen.....	12
3.2.1.1	Anslag i den antagna budgeten	12
3.2.1.2	Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.....	17
3.2.2	Beräknad output som finansieras med driftsanslag.....	22
3.2.3	Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen	24
3.2.3.1	Anslag i den antagna budgeten.....	24
3.2.3.2	Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.....	24
3.2.3.3	Totala anslag	24
3.2.4	Beräknat personalbehov	25
3.2.4.1	Finansierat med den antagna budgeten	25
3.2.4.2	Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål.....	26
3.2.4.3	Totalt personalbehov	26
3.2.5	Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar	28
3.2.6	Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen.....	28
3.2.7	Bidrag från tredje part	28
3.3	Beräknad inverkan på inkomsterna	29
4	DIGITALA INSLAG	29
4.1	Krav med digital relevans	30
4.2	Data	30
4.3	Digitala lösningar	31
4.4	Interoperabilitetsbedömning	31
4.5	Åtgärder till stöd för digitalt genomförande	32

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av en åtgärdsram för att accelerera industriell kapacitet och avkarbonisering i strategiska sektorer och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1724, (EU) 2024/1735 och (EU) 2024/3110 (förordningen om acceleration av industrins omställning).

1.2 Berörda politikområden

Inre marknaden, konkurrenskraft, klimat.

1.3 Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Det allmänna målet är att öka den avkarboniserade och motståndskraftiga industriproduktionen i EU:s tillverkningsindustri, med särskild uppmärksamhet på energiintensiva industrier och ren teknik, med tanke på deras bidrag till Europas konkurrenskraft, ekonomiska säkerhet och hållbara ekonomiska tillväxt, i linje med målen i given för en ren industri.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

Specifikt mål nr 1

Göra det enklare att särskilja koldioxidsnåla industriprodukter för att öka deras värde och säljbarhet.

Specifikt mål nr 2

Öka efterfrågan på koldioxidsnåla produkter och ren teknik från EU.

Specifikt mål nr 3

Maximera kvaliteten på och fördelarna med utländska investeringar i EU.

Specifikt mål nr 4

Påskynda och förenkla tillstånd för avkarbonisering av industrin.

Specifikt mål nr 5

Öka investeringarna i industriområden.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Ekonomiska konsekvenser

Införandet av en harmoniserad märkning av låga koldioxidutsläpp för industriprodukter och en kontrollmekanism kommer att förbättra insynen på marknaden och göra det möjligt för producenterna att fånga upp värde för renare produktion och stimulera konkurrensen på grundval av prestanda snarare än enbart kostnader. Det kommer att skapa nya affärsmöjligheter för tillverkare i EU, öka prisdifferentieringen på internationella marknader och locka till sig privata investeringar i koldioxidsnål teknik.

Genom att öka andelen EU-tillverkade och koldioxidsnåla produkter i den inhemska konsumtionen kommer åtgärden att öka efterfrågan på den europeiska marknaden, stärka industrins konkurrenskraft och minska beroendet av importerade alternativ eller alternativ som ger upphov till mycket koldioxid. Att skapa pionjärmarknader för grönt stål och koldioxidsnål cement samt ren teknik kommer att påskynda stordriftsfördelar och stimulera ytterligare investeringar.

Att uppmuntra samriskföretag och strategiska partnerskap som skapar europeiskt mervärde kommer att öka kunskapsöverföring, industriell innovation och teknisk suveränitet. Det kommer att förbättra säkerheten i försörjningskedjan, diversifiera insatskällorna och stärka motståndskraften hos EU:s industriella ekosystem.

Kortare tillståndstider kommer att minska projektförseningarna och sänka finansieringskostnaderna, vilket kommer att stärka investeringsklimatet för avkarbonisering av industrin. Snabbare godkännanden kommer att påskynda utbyggnaden av infrastruktur för ren energi, anläggningar för koldioxidavskiljning och elektrifieringsprojekt, vilket stimulerar industriell produktivitet och regional utveckling.

Att stödja ett större antal slutliga investeringsbeslut i industriområden kommer att driva på kapitalbildningen, modernisera befintliga anläggningar och locka till sig kompletterande privat finansiering. Att koncentrera investeringarna till industrikluster kommer att skapa stordriftsfördelar och stärka den regionala konkurrenskraften.

Sociala konsekvenser

Märkningen av industriprodukters växthusgasintensitet kommer att stärka konsumenternas och köparnas förtroende för koldioxidsnåla produkter och stödja kvalificerad sysselsättning inom kontroll-, testnings- och certifieringstjänster. Att belöna innovation kommer att bidra till att upprätthålla arbetstillfällen av god kvalitet inom industrin och främja kompetenshöjning och omskolning i tillverkningskedjorna.

Ökad efterfrågan i EU kommer att bidra till att bevara och skapa högkvalitativa arbetstillfällen i tillverkningsregioner som övergår till koldioxidsnål industri. Det kommer också att förbättra den regionala sammanhållningen genom att främja återindustrialisering i berörda områden, samtidigt som anpassningskostnaderna för arbetstagare minskas genom stabila produktionsutsikter.

Högkvalitativa utländska investeringar och partnerskap kommer att skapa nya sysselsättningsmöjligheter, särskilt inom avancerad tillverkning och forskningsintensiva segment. De kommer också att stärka samarbetet mellan EU-företag och företag utanför EU för att främja fortbildning av arbetskraft och kompetensutbyte.

Förbättrad öppenhet och digitala verktyg kommer att öka medborgarnas förtroende och deltagande i lokala industriprojekt.

Ökad industriverksamhet på befintliga platser kommer att skapa stabil sysselsättning och stärka lokala leveranskedjor, samtidigt som sociala störningar minimeras genom att använda tidigare exploaterad mark och utnyttja kunskaperna hos den befintliga arbetskraften. Industrikluster kommer att stödja regional konvergens och motståndskraft.

Miljöpåverkan

En tillförlitlig och jämförbar märkningsram kommer att ge incitament till minskade utsläpp av växthusgaser i alla industriella värdekedjor. Den kommer att uppmuntra till kontinuerlig förbättring av produktutformningen, materialanvändningen och energieffektiviteten och hjälpa industrin att uppnå klimatneutralitetsmålet.

Genom att införa krav på koldioxidsnålhet kommer ökad användning av koldioxidsnåla produkter att driva på betydande utsläppsminskningar inom bygg- och transportindustrin. Denna efterfrågestyrda strategi kompletterar innovation på utbudssidan och påskyndar allmänt avkarbonisering i den europeiska ekonomin.

Kortare och mer förutsägbara tillståndprocesser kommer att påskynda införandet av koldioxidsnål teknik och miljöuppgaderingar, vilket möjliggör tidigare utsläppsminskningar och bidrar till EU:s mellanliggande klimatmål.

Genom att koncentrera nya projekt till industriområden främjar åtgärden effektiv energi- och naturresursanvändning och möjliggör gemensam infrastruktur för koldioxidavskiljning, förnybar energi och avfallsåtervinning. Denna strategi anpassar industritillväxten till miljöskyddet och principerna för den cirkulära ekonomin.

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Antalet tilldelade märkningscertifikat för låga koldioxidutsläpp för relevanta industriprodukter kommer att mäta framstegen med att skapa en tillförlitlig och öppen ram som gör det möjligt för producenterna att särskilja sina produkter baserat på koldioxidprestanda. Det kommer att visa EU:s framsteg när det gäller att göra koldioxidsnåla industriprodukter synliga, kontrollerbara och jämförbara på marknaden och därigenom stärka deras konkurrenskraft och värdeskapande.

Andelen EU-produktion och koldioxidsnål produktion av förbrukningen av relevanta produkter i EU kommer att fånga upp andelen rena och inhemskt producerade material i EU:s samlade efterfrågan. Det visar om åtgärder på efterfrågesidan, t.ex. offentlig upphandling, investeringsincitament och kriterier för EU-innehåll, effektivt stimulerar användningen av koldioxidsnåla produkter och produkter tillverkade i EU. En växande andel kommer att visa på uppkomst av starka pionjärmarknader för gröna industrivaror i EU och på ett minskat beroende av import av produkter med höga koldioxidutsläpp.

Antalet samriskföretag i relevanta sektorer som skapar europeiskt mervärde, innovation och industriell motståndskraft kommer att mäta nivån av högkvalitativa industriella partnerskap mellan aktörer i och utanför EU som bidrar till tekniköverföring, innovation och säkra leveranskedjor. Denna indikator återspeglar hur väl förordningen om acceleration av industrins omställning lyckas locka till sig hållbara ”högkvalitativa” utländska investeringar och främja samarbete som stärker EU:s industriella bas. Fler sådana företag är ett tecken på ett mer resilient och innovativt industriellt ekosystem som behåller större värden inom Europa.

Den genomsnittliga tiden för tillstånd för projekt för avkarbonisering inom industrin kommer att spåra effektiviteten i de administrativa förfarandena i medlemsstaterna. Den mäter hur lång tid det tar för behöriga myndigheter att behandla och godkänna ansökningar om projekt för avkarbonisering inom industrin, inklusive nätanslutningar och anslutningar för ren energi. Kortare genomsnittliga tillståndstider

kommer att visa att de rationaliserings-, samordnings- och digitaliseringsåtgärder som införs genom förordningen om acceleration av industrins omställning effektivt påskyndar investeringar och minskar byråkratiska hinder för företag.

Antalet industriella slutliga investeringsbeslut i relevanta industrier kommer att fungera som en direkt indikator på investeringarnas drivkraft och företagets förtroende för EU:s industriella omställning. Det återspeglar i vilken utsträckning företagen anslår kapital till nya eller uppgraderade projekt för avkarbonisering, särskilt inom befintliga industriområden och industrikuster. Ett ökat antal slutliga investeringsbeslut kommer att visa att den ram som inrättas genom förordningen om acceleration av industrins omställning omsätts i konkreta projekt, vilket stöder skapande av arbetstillfällen, regional återindustrialisering och snabbare införande av ren teknik i hela Europa.

1.4 Förslaget eller initiativet avser

- ☒ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁶⁹
- ☐ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Förslaget är ett svar på det akuta behovet av att påskynda avkarboniseringen av industrin och stärka Europas konkurrenskraft när det gäller tillverkning mot bakgrund av global teknisk konkurrens och stigande investeringsbehov. Initiativet syftar till att undanröja hinder som bromsar investeringar i koldioxidsnål och motståndskraftig industriproduktion och säkerställa den inre marknadens integritet i omställningen till klimatneutralitet.

1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på EU-nivå" i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på EU-nivå (på förhand)

Utmaningar för avkarbonisering och resiliens inom industrin överskrider de nationella gränserna. Olika definitioner av koldioxidsnåla produkter, åtgärder på efterfrågesidan som saknar samordning och inkonsekventa tillståndsförfaranden riskerar att splittra den inre marknaden och försvaga EU:s industriella bas. Endast samordnade åtgärder på EU-nivå kan garantera lika villkor, förhindra omläggning av investeringar och se till att klimat- och industripolitiken förstärker varandra. Förordningen stöder sig på artikel 114 i EUF-fördraget för att bevara den inre marknadens funktion och, i förekommande fall, på artikel 207 i EUF-fördraget för att säkerställa samstämmighet när det gäller åtgärder som rör utländska investeringar.

Förväntat mervärde för EU (i efterhand)

⁶⁹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

EU:s insatser kommer att ge varaktiga fördelar genom stordriftsfördelar, lägre transaktionskostnader och förbättrad rättssäkerhet för investerare och myndigheter. De kommer att stärka EU:s kapacitet att tillverka koldioxidsnåla produkter, locka till sig hållbara investeringar och påskynda genomförandet av projekt. Harmoniserade kriterier, gemensamma digitala verktyg och enhetliga tillståndsprinciper kommer att minska den administrativa bördan, samtidigt som medlemsstaterna tillämpar enhetliga marknadsvillkor.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Erfarenheterna från förordningen om nettonollindustrin, förordningen om kritiska råmaterial och förordningen om ekodesign för hållbara produkter visar att riktade instrument som rör den inre marknaden som kombinerar gemensamma definitioner, incitament på efterfrågesidan och administrativ förenkling påskyndar investeringar på ett mätbart sätt. Dessa föregångare visar att tydliga rättsliga ramar och en strukturerad samordning mellan kommissionen och medlemsstaterna ger effektivitet. I förordningen om acceleration av industrins omställning tillämpas dessa lärdomar särskilt på energiintensiva industrier, tillverkning av ren energiteknik samt fordonskomponenter, vilket säkerställer samstämmighet med befintliga instrument och undviker överlappningar i lagstiftningen.

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Förslaget är helt förenligt med den fleråriga budgetramen 2021–2027 och kommer att genomföras genom befintliga unionsprogram. Synergieffekter förväntas med innovationsfonden, InvestEU, Horisont Europa, Fonden för ett sammanlänkat Europa – Energi, de sammanhållningspolitiska fonderna och instrumentet för tekniskt stöd. Initiativet kompletterar given för en ren industri, förordningen om kritiska råmaterial och Europeiska konkurrenskraftsfonden, utan att ge upphov till nya utgiftsramar eller ekonomiska skyldigheter utöver befintliga resurser.

1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

All finansiering kommer att säkerställas genom omfördelningar från programmen. Utan att det påverkar resultatet av förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram är de anslag som planeras från och med 2028 strikt vägledande.

1.6 Förslaget eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ begränsad varaktighet

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

Förordningen kommer att träda i kraft 2027 och fortsätta att gälla efter 2030, med en översyn vart femte år för att bedöma framstegen och anpassningen till unionens klimatmål och mål om ekonomisk säkerhet.

1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- ☒ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ via genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☐ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som har anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ eller personer som anförtrots genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten
- ☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

I denna översikt ingår personalutgifter. Standardregler för denna typ av utgifter gäller. Kommissionen kommer att utvärdera utfallet, resultaten och effekterna av detta förslag vart tredje år efter den dag då det börjar tillämpas. Utvärderingen kommer att omfatta hur denna förordning bidrar till den inre marknadens funktionssätt, inbegripet de mål som anges i artikel 1, särskilt när det gäller industriproduktionens resiliens, ekonomiska säkerhet och avkarbonisering.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Initiativets förvaltningsmetod är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Detta är det lämpligaste tillvägagångssättet med tanke på den begränsade omfattningen av unionens utgifter, vilka begränsas till standardiserade administrativa och övervakningsrelaterade kostnader. Genom att använda etablerade interna förfaranden säkerställs effektiva och ändamålsenliga kontroller, låga felfrekvenser, snabb bearbetning av transaktioner och minimala kontrollkostnader.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

På det hela taget kräver initiativet personalkostnader. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

De flesta aspekter av initiativet följer fastställda förfaranden för samarbete med berörda parter, exempelvis genom industriforumet och genomförandet av övervakningsskyldigheter. Den största operativa risken är otillräcklig administrativ kapacitet för att genomföra de arbetsplaner och den övervakningsverksamhet som föreskrivs i förordningen.

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömningsrapport som innehåller den analys som ligger till grund för den valda politiska strategin. Utarbetandet av initiativet byggde också på ett offentligt samråd samt riktade samråd med berörda parter i industrin, medlemsstaterna och branschorganisationer, vilket säkerställde insamling av relevanta uppgifter, information och återkoppling. Icke desto mindre kan oavsiktliga konsekvenser eller oförutsedda effekter fortfarande uppstå under genomförandet. Dessa kommer att identifieras med hjälp av de övervakningsförfaranden som fastställs i förordningen, så att kommissionen kan ta itu med dem på lämpligt sätt och i rätt tid.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Initiativet omfattar begränsade administrativa utgifter. Kommissionens normala kontrollförfaranden gäller. Eftersom inga finansieringsprogram eller genomförandemekanismer på flera nivåer skapas förblir kontrollverksamheten enkel och kostnadseffektiv.

Kontroller utförs helt och hållet under direkt förvaltning, med hjälp av standardiserade efterhandsrevisioner inom ramen för kommissionens interna

kontroll. Detta säkerställer en lämplig balans mellan kontrollinsatsen och det begränsade värdet av de medel som förvaltas.

Med tanke på den förenklade strukturen och avsaknaden av finansiella transaktioner med hög risk är den förväntade felfrekvensen vid betalning och vid avslutande låg och ligger väl under väsentlighetströskeln. Kontrollsystemet ger därför en hög säkerhetsnivå till en rimlig kostnad.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Initiativet inrättar inte finansieringsprogram eller ekonomiska stödsystem. Det stöder sig därför på kommissionens befintliga ram för intern kontroll och strategin för bedrägeribekämpning. Standardiserade åtgärder för att förebygga och upptäcka fel tillämpas, inklusive riskbaserade interna kontroller, åtskillnad av uppgifter och fastställda arbetsflöden för administrativa utgifter.

Kommissionen kommer att se till att lämpliga åtgärder vidtas så att de ekonomiska intressena, vid genomförandet av de uppgifter som följer av förordningen,

I likhet med all verksamhet som förvaltas av kommissionen får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) utöva sina befogenheter i enlighet med sina respektive rättsliga grunder för att utreda bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Europeiska revisionsrätten behåller sina vanliga revisionsrättigheter när det gäller kommissionens utgifter.

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ⁷⁰	från Efta-länder ⁷¹	från kandidatländer och potentiella kandidater ⁷²	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
1	03 02 01 02	Differentierade	Nej	Antal	Antal	Antal
7	20 01 02 01	Icke-diff.	Antal	Antal	Antal	Antal

Nya budgetposter som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	Ej tillämpligt					

⁷⁰ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁷¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁷² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	”Inre marknaden, innovation och digitalisering”
---	---	---

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag			År	År	År	År	TOTALT Budgetram 2021–2027	TOTALT Budgetram 2028–2034 ⁷³
			2024	2025	2026	2027		
Driftsanslag								
03 02 01 02	Åtaganden	(1a)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	(2a)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
TOTALA anslag för GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Åtaganden	=1a+1b	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	=2a+2b	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag			År	År	År	År	År	År	TOTALT budgetram 2028–2034 ⁷⁴
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Driftsanslag									
03 02 01 02	Åtaganden	(1a)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	(2a)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

⁷³ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.
⁷⁴ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

TOTALA anslag för GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Åtaganden	=1a+1b	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	=2a+2b	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

			År	År	År	År	TOTALT Budgettram 2021–2027	TOTALT Budgettram 2028–2034 ⁷⁵
			2024	2025	2026	2027		
TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	(5)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag för RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

			År	År	År	År	År	År	År	TOTALT budgetram 2028–2034 ⁷⁶
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
TOTALA driftsanslag (inklusive bidrag till decentraliserade byråer)	Åtaganden	(4)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	(5)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

⁷⁵ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

⁷⁶ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag för RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	=5+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT Budgetram 2021–2027	TOTALT Budgetram 2028– 2034 ⁷⁷
• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	(5)	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag för rubrikerna 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
	Betalningar	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT budgetram 2028–2034 ⁷⁸
------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	--

⁷⁷ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.
⁷⁸ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

• TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	(5)	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALA anslag För rubrikerna 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140
	Betalningar	=5+6	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,140

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT Budgetram 2021–2027	TOTALT Budgetram 2028– 2034 ⁷⁹
• Personalresurser		0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
• Övriga administrativa utgifter		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
---	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

⁷⁹ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT Budgetram 2021–2027	TOTALT Budgetram 2028–2034 ⁸⁰
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–7	Åtaganden	0,000	0,000	0,000	1,204	1,204	8,288
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	0,000	0,000	0,000	1,204	1,204	8,288

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”[1]
---	----------	------------------------------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

GD: GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT budgetram 2028–2034 ⁸¹
• Personalresurser	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148
• Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT GD Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag	Anslag	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148
---	---------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

⁸⁰ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.
⁸¹ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

		År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	TOTALT budgetram 2028–2034 ⁸²
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–7	Åtaganden	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	8,288
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	1,184	8,288

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År 2024		År 2025		År 2026		År 2027		För in så många år som behövs för att redovisa hur länge resursanvändningen påverkas (jfr avsnitt 1.6)						TOTALT	
	OUTPUT																	
	Typ ⁸³	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁸⁴ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		

⁸² Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.
⁸³ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).
⁸⁴ Mål som redovisats under avsnitt 1.3.2: ”Specifikt/specifika mål”

- Output																				
Delsumma för specifikt mål nr 2			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
TOTALT			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000

Ange mål och output			År		År		År		År		År		År		År		TOTALT 2028–2034 ⁸⁵		EFTER		TOTAL	
↓			2028		2029		2030		2031		2032		2033		2034				2034		TOTALT	
	OUTPUT																					
	Typ	Genomsnittliga kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.
SPECIFIKT MÅL nr 1...																						
- Output																	0	0,000			0	0,000
- Output																	0	0,000			0	0,000
- Output																	0	0,000			0	0,000
Delsumma för specifikt mål nr 1			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
SPECIFIKT MÅL nr 2...																						
- Output																	0	0,000			0	0,000
- Output																	0	0,000			0	0,000
- Output																	0	0,000			0	0,000
Delsumma för specifikt mål nr 2			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000
TOTALT			0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000	0	0,000

⁸⁵ Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

ANTAGNA ANSLAG	År	År	År	År	TOTALT	TOTALT
	2024	2025	2026	2027	2021–2027	2028–2034
RUBRIK 7						
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma för RUBRIK 7	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148
Utanför RUBRIK 7						
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma utanför RUBRIK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT	0,000	0,000	0,000	1,164	1,164	8,148

Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

ANTAGNA ANSLAG	År	År	År	År	År	År	År	TOTALT	EFTER	TOTALSUMMA
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2028–2034	2034	
RUBRIK 7										
Personalresurser	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma för RUBRIK 7	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148
Utanför RUBRIK 7										
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma utanför RUBRIK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTALT	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	1,164	8,148	0,000	8,148

Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas.

3.2.4 Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

ANTAGNA ANSLAG	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)											
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0	0	0	6	6	6	6	6	6	6	6
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
• Extern personal (heltidsekvivalenter)											
20 02 01 (kontraktanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd [XX.01.YY.YY]	- vid huvudkontoret										
	- vid EU:s delegationer										
01 01 01 02 (kontraktanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 12 (kontraktanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALT	0	0	0	6	6	6	6	6	6	6	6

Siffrorna i tabellerna ovan är alla strikt preliminära i avvaktan på resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2028–2034, som inte kan föregripas. Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom de berörda avdelningarna.

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	Särskild ytterligare personal*		
		Finansieras genom rubrik 7 eller forskning	Finansieras genom BA-post	Finansieras genom avgifter
Tjänster i tjänsteförteckningen	6		Ej tillämpligt	

Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)				
---	--	--	--	--

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Ytterligare personal (motsvarande sex heltidsekvivalenter) kommer att behövas för att utföra uppgifterna i förslaget som rör pionjärmarknader och granskning av utländska direktinvesteringar. De sex heltidsekvivalenterna kommer att omfördelas inom det genomförande generaldirektoratet.
Extern personal	

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

TOTALT Anslag för digital teknik och it	År	År	År	År	TOTALT Budgetram 2021–2027	TOTALT Budgetram 2028–2034
	2024	2025	2026	2027		
RUBRIK 7						
It-utgifter (centralt)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Delsumma för RUBRIK 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Utanför RUBRIK 7						
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
Delsumma utanför RUBRIK 7	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140
TOTALT	0,000	0,000	0,000	0,040	0,040	0,140

3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen
- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen
- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.7 Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen												
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering												

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ☐ Ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁸⁶										
		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	År 2028	År 2029	År 2030	År 2031	År 2032	År 2033	År 2034
Artikel												

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Om det politiska initiativet inte bedöms omfatta några krav med digital relevans:

Motivera varför digitala medel inte kan användas för att förbättra genomförandet av politiken och varför principen om digitalt som standard inte är tillämplig.

Ej tillämpligt

I övriga fall:

Beskriv på ett övergripande sätt kraven med digital relevans och relevanta kategorier (data, processdigitalisering och processautomatisering, digitala lösningar och/eller digitala offentliga tjänster)

Hänvisning till kravet	Beskrivning av kravet	Aktör(er) som påverkas eller berörs	Övergripande processer	Kategorier
------------------------	-----------------------	-------------------------------------	------------------------	------------

⁸⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

		kravet		
Artikel 4	Tillhandahållande av en gemensam åtkomstpunkt på nationell nivå för alla relevanta myndigheter, för att säkerställa att tillståndsförfaranden för industriell tillverkning genomförs med helt digitala medel.	Medlemsstaterna Nationella behöriga myndigheter Ekonomiska aktörer	Tillståndsgivning	Data Digital lösning Digitala offentliga tjänster Processdigitalisering och automatisering
Artikel 5	Organisering av nationella tillståndsförfaranden för att möjliggöra en enda kontaktpunkt för tillståndsgivning av projekt för industriell tillverkning.	Medlemsstaterna Nationella behöriga myndigheter	Tillståndsgivning	Data Processdigitalisering och automatisering
Artikel 6	Tillämpningen av effektiviserade administrativa processer och tillståndprocesser, enligt definitionen i förordning (EU) 2024/1735, utvidgas till att omfatta projekt för avkarbonisering inom energiintensiv industri.	Medlemsstaterna Nationella behöriga myndigheter	Tillståndsgivning	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 20	Övervakning och offentliggörande av den globala tillverkningskapaciteten för framväxande strategiska sektorer.	Europeiska kommissionen	Övervakning	Data
Artikel 16	Anmälan av planerade direktinvesteringar av utländska investerare.	Ekonomiska aktörer Medlemsstaterna	Anmälningar	Data
Artikel 17	Förfarande för översyn och godkännande av förhandsanmälningar av planerade direktinvesteringar.	Medlemsstaterna Europeiska kommissionen	Anmälningar	Processdigitalisering och automatisering
Artiklarna 19–20	Övervakning av efterlevnaden i samband med utländska investeringar.	Nationella behöriga myndigheter Europeiska kommissionen	Rapportering	Data
Artikel 22	Anmälan av utsedda områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning, inklusive nödvändiga bedömningar, från medlemsstaterna.	Medlemsstaterna Europeiska kommissionen	Anmälningar	Data
Artikel 24	Införande av ett gemensamt grundläggande tillstånd som tillåter industriell verksamhet i särskilda accelerationsområden.	Medlemsstaterna Nationella behöriga myndigheter	Tillståndsgivning	Processdigitalisering och automatisering
Artikel 37	Förteckning över informationsområden som är relevanta för privatpersoner och företag som utövar sina rättigheter på den inre marknaden, som inrättades genom förordning (EU) 2018/1724, utökas med information om tillståndsförfaranden, med	Europeiska kommissionen Medlemsstaterna Nationella behöriga	Informationsutbyte	Data Processdigitalisering och automatisering Digitala offentliga

	effektiv användning av lösningar inom ramen för den gemensamma digitala ingången.	myndigheter Ekonomiska aktörer Privatpersoner		tjänster
--	---	---	--	----------

4.2 Data

Övergripande beskrivning av data som omfattas

Typ av data	Hänvisning till kravet/kraven	Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)
Tillståndsansökningar för projekt för industriell tillverkning	Artiklarna 4 och 5	Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska standarder som är nödvändiga för att säkerställa interoperabilitet mellan de nationella gemensamma åtkomstpunkterna.
Uppgifter om global tillverkningskapacitet för framväxande strategiska sektorer	Artikel 20	Kommissionen ska tillhandahålla och offentliggöra uppdaterad information om det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga för var och en av de framväxande strategiska sektorerna.
Förhandsanmälan av planerade investeringar av utländska investerare	Artikel 16	Ej tillämpligt
Rapporter om efterlevnaden i samband med utländska investeringar	Artiklarna 19–20	Ej tillämpligt
Anmälan av utsedda områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning	Artikel 22	Ej tillämpligt

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Förklara hur kravet/kraven överensstämmer med EU:s datastrategi

Detta lagstiftningsinitiativ ligger i linje med statliga myndigheters användning av privat lagrade uppgifter (från företag till myndigheter – B2G) för att säkerställa evidensdrivna politiska beslut. Det digitala tillståndssystemet ska utformas för att säkerställa interoperabilitet och automatiskt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter, vidareutnyttjande av uppgifter och handlingar som redan innehas av myndigheter, en hög nivå av cybersäkerhet och informationsintegritet samt öppenhet och ansvarsskyldighet i tillståndsförfarandet.

Överensstämmelse med engångsprincipen

Förklara hur engångsprincipen har beaktats och hur möjligheten att återanvända befintliga data har utforskats

Vidareutnyttjande av uppgifter som redan innehas av myndigheter säkerställs. Tillståndsförfarandena läggs till i tillämpningsområdet för den gemensamma digitala ingången och det tekniska engångssystemet. Engångsprincipen respekteras i detta fall för att

minimera den administrativa bördan för aktörer som är verksamma på den inre marknaden. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att konfidentiella affärsuppgifter skyddas.

Förklara hur nyskapade data är sökbara, tillgängliga, kompatibla och återanvändbara samt uppfyller standarder för hög kvalitet

Kommissionen ska, med hjälp av genomförandeakter, fastställa detaljerade regler, tekniska standarder och förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa de digitala tillståndssystemens interoperabilitet, säkerhet och effektiva funktion.

Dataflöden

Övergripande beskrivning av dataflöden

Typ av data	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Aktör som tillhandahåller data	Aktör som tar emot data	Utlösande faktor för datautbyte	Frekvens (i tillämpliga fall)
Tillståndsansökningar	Artikel 4	Ekonomisk aktör	Nationell behörig myndighet	Krävs för tillståndsansökningar.	Ej tillämpligt
Förhandsanmälan av planerade investeringar av utländska investerare	Artikel 16	Ekonomisk aktör	Nationell behörig myndighet	I avsikt att göra investeringar	Ej tillämpligt
Rapporter om efterlevnaden i samband med utländska investeringar	Artiklarna 19–20	Nationell behörig myndighet	Europeiska kommissionen	På begäran	Ej tillämpligt
Beslut om utsedda områden för acceleration av tillverkningsindustrins omställning	Artikel 22	Medlemsstat	Europeiska kommissionen	Avgjorda	Ej tillämpligt

4.3 Digitala lösningar

Lämna för varje digital lösning en hänvisning till det eller de krav med digital relevans som rör lösningen, en beskrivning av den digitala lösningens föreskrivna funktion, uppgift om det organ som kommer att ansvara för den samt om andra relevanta aspekter som återanvändbarhet och tillgänglighet. Förklara också om den digitala lösningen kommer att stödjas av AI-teknik.

Digital lösning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Huvudsakliga föreskrivna funktioner	Ansvarigt organ	Hur tillgodoses tillgängligheten?	Hur övervägs möjligheten till återanvändning?	Användning av AI-teknik (i tillämpliga fall)
Digitalt tillståndssystem	Artikel 4	Tillståndsförfaranden för industriell	Medlemsstaterna	Det digitala tillståndssystemet ska möjliggöra	Det digitala tillståndssystemet ska möjliggöra	//

em		tillverkning genomförs med helt digitala medel. Systemet ska tillhandahålla ett enda användargränssnitt som möjliggör interaktion med relevanta offentliga tjänster. Det digitala tillståndssystemet ska möjliggöra papperslös inlämning och spårning liksom papperslöst beslutsfattande av tillståndsansökningar.	Nationella behöriga myndigheter	papperslös inlämning och spårning liksom papperslöst beslutsfattande av tillståndsansökningar och ska utformas för att säkerställa användarvänlighet av uppgifter tillgänglighet för alla sökande, även personer med funktionsnedsättning.	papperslös inlämning och spårning liksom papperslöst beslutsfattande av tillståndsansökningar och ska utformas för att säkerställa vidareutnyttjand och handlingar som redan innehas av myndigheter.	
----	--	--	---------------------------------	--	--	--

Förklara, för varje digital lösning, hur den digitala lösningen uppfyller tillämplig digital politik och lagstiftning.

Digitalt tillståndssystem

Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)	Beskrivning av överensstämmelse
<i>Förordningen om artificiell intelligens</i>	Ej tillämpligt
<i>EU:s cybersäkerhetsram</i>	Det nationella digitala tillståndssystemet ska utformas för att säkerställa en hög nivå av dataskydd, cybersäkerhet och informationsintegritet.
<i>eIDA</i>	//
<i>Den gemensamma digitala ingången och IMI</i>	Förordningen om en gemensam digital ingång ändras så att dess tillämpningsområde inkluderar information om tillståndsförfaranden för projekt för industriell tillverkning och förfaranden med anknytning till projekt för industriell tillverkning.
<i>Övriga</i>	Tekniskt engångssystem

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Övergripande beskrivning av den digitala offentliga tjänst/de digitala offentliga tjänster som påverkas av kravet

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga	Beskrivning	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa (EJ)	Andra interoperabilitetslösningar
--	-------------	--	--	-----------------------------------

tjänster			TILLÄMPLIGT)	
Digitalt tillståndssystem	Medlemsstaterna ska möjliggöra ett nationellt digitalt tillståndssystem som kopplar samman alla relevanta myndigheter, för att säkerställa att tillståndsförfaranden för industriell tillverkning genomförs med helt digitala medel.	Artikel 4	//	Tekniskt engångssystem
Kategori av digitala offentliga tjänster enligt COFOG 04.7.4				

Bedömning av kravets eller kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet

Digital offentlig tjänst nr 1: Digitalt tillståndssystem

Bedömning	Åtgärd/åtgärder	Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster	Medlemsstaterna ska ansvara för utveckling, drift, underhåll, säkerhet och övervakning av sina digitala tillståndssystem. Genomförandet av de digitala tillståndssystemen bör i möjligaste mån utnyttja unionens befintliga digitala infrastrukturer, kataloger och byggestenar, inbegripet de som har utvecklats inom ramen för det tekniska engångssystemet och dess genomförandeakter. Detta skulle främja komplementaritet, interoperabilitet och effektiv användning av offentliga resurser, samtidigt som dubbling av befintliga digitala lösningar undviks.	Ytterligare organisatoriska åtgärder på nationell nivå kan behövas för att säkerställa ett lämpligt deltagande av de behöriga myndigheter som ansvarar för enskilda tillstånd.
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data	Kommissionen ska, med hjälp av genomförandeakter, fastställa detaljerade regler, tekniska standarder och förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa de digitala tillståndssystemens interoperabilitet, säkerhet och effektiva funktion. Tillståndsförfarandena läggs till i tillämpningsområdet för den gemensamma digitala ingången och det tekniska engångssystemet.	
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder	Kommissionen ska, med hjälp av genomförandeakter, fastställa detaljerade regler, tekniska standarder och förfaranden som är nödvändiga för att säkerställa de digitala tillståndssystemens interoperabilitet, säkerhet och effektiva funktion.	

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Tabellen nedan ska fyllas i för varje åtgärd till stöd för digitalt genomförande

Beskrivning av åtgärden	Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven	Kommissionens roll (i tillämpliga fall)	Aktörer som ska involveras (i tillämpliga fall)	Förväntad tidsplan (i tillämpliga fall)

Genomförandeakter	Artiklarna 4, 13 och 31	Genomförandeakter	Europeiska kommissionen	
-------------------	-------------------------	-------------------	----------------------------	--